

நோன்ச்சுடர்

ஐப்பகி

2010

வெளியீடு

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை

நாட்டுக்கூட்டு 2010 ஜூலை

பொருள் :

கற்றவழி

தங்கை மகற்காற்றும் நன்றி அகவயத்து

மங்கி கூர்ப்பச் செயல்

தங்கை மகற்கருச் செய்யும் நன்றை என்னிவெற்றால்
அவைபைப் படித்தவர் சையில் முதன்மை அடையுமாறு
செய்தல்

(67)

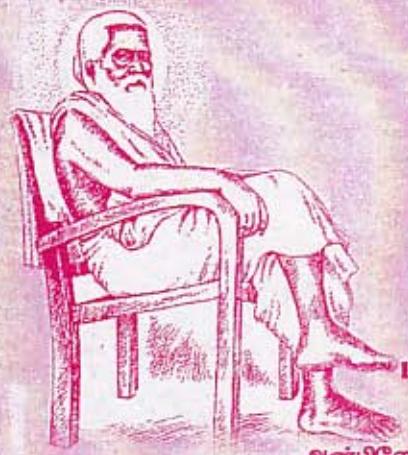
பொருள் :

தும்பிள் தும் மக்கள் அறிவுடைமை மாநிலத்து

மன்றுமிழ்க் கெல்லாம் கீவிது.

தம்புடைய மக்கள் கூவி அறிவுடையராயிருக்கல் தமக்குப்
பார்க்கிறும் உலகிலுள்ளவர்களுக்கிள்லாம் மகிழ்ச்சியைக்
கொடுக்கும்.

(68)

நற்சந்தவை

மறப்பேனோ குருநாதன் தன்னை

திருத்தாண்டகம் - 6

அன்பினேன் திரக்கமில்லேன் அழயார்பால் உறவுமில்லேன்

என்பெலை முருகனின்றிச் சேந்திடேன் பாடேனந்தோ

துங்பமே மிகவுமுள்ளேன் சோதியே யமரரேரே

தின்பமே திணங்கைவாழும் திரைவேன யெனென்யாள்வாய் 7

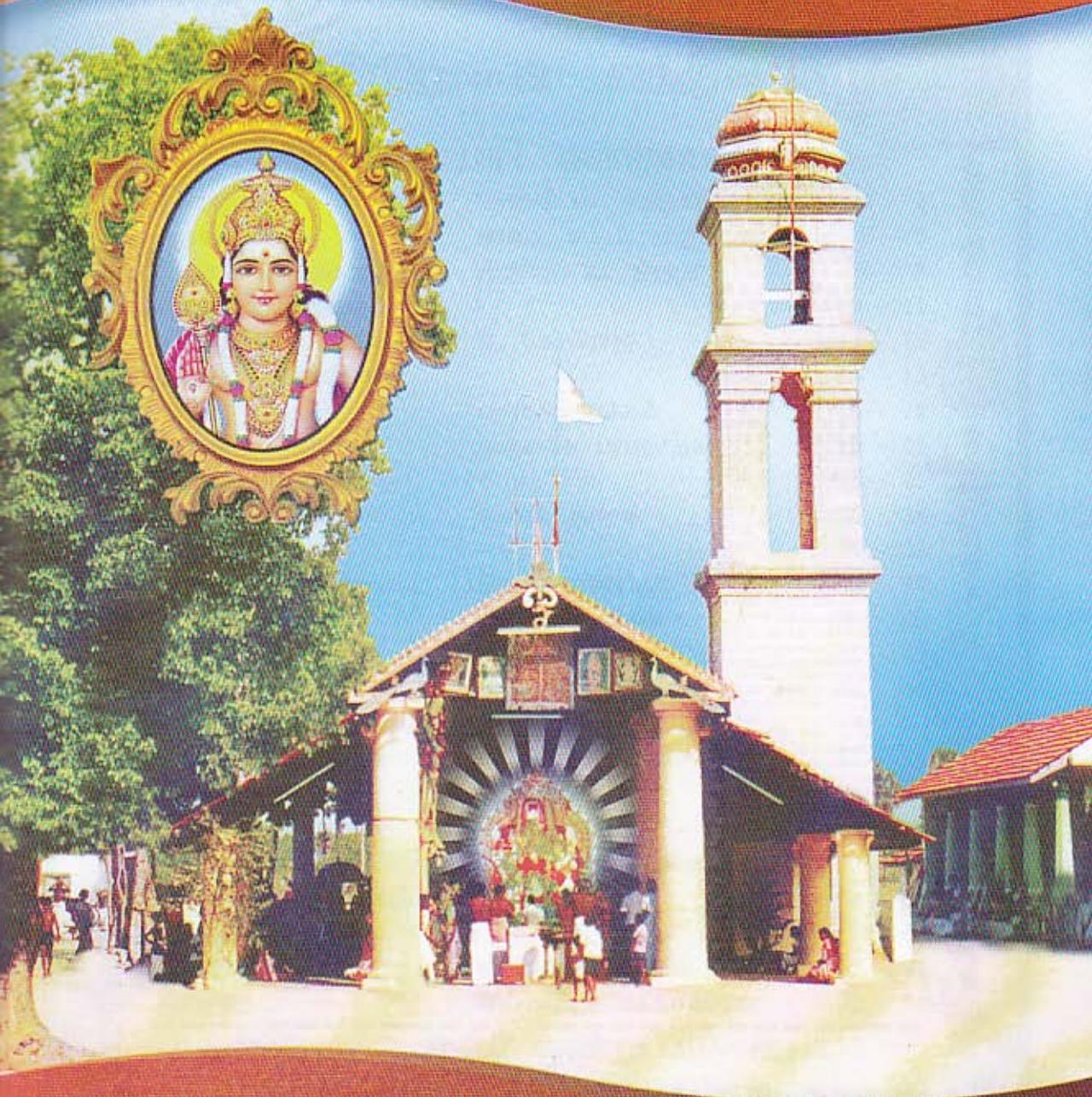
ஆரணி சடையினானே அழகுசேர் மேனியானே

நீரணி நிமலாநூற்றிக் கண்ணைனே நேரினானே

ஏறமர் செல்வாவுன்னை ஏத்தியான் பாடமாட்டேன்

சுறிலா வளங்கள்சேரும் திணங்கைமா நகருளானே 8

நான்சுடர்

வெளியீடு:

சந்நிதியான் கூச்சிரம சுவா கலைப்பாட்டுப் பேரவை

நோன்ட்சுட்டர்

வெளியீடு - 2 டப்ரி - 154

2010 ஜூப்ரை பொழுதைக்கம்

நவராத்திரி	சௌல்வி பா. வேஷ்பிள்ளை	1 - 2
அரவாரமற்ற...	காரை. எம்.பி. அருளானந்தன்	3 - 5
இதிகாச கதைகள்...	திருமதி. அ. நிருபா	6 - 8
இந்து சமயத்துக்கு...	-	9 - 11
கர்மமும் மறுபிறவியும்	கு. கோபிராஜ்	12 - 13
நித்திய அன்னபணி	-	14 - 15
சகரன்	வாரியார் பக்கம்	16 - 18
மார்க்கம் மதம்...	முருகவே பரமநாதன்	19 - 22
சிறுவர் கதைகள்	-	23 - 25
திருநீற்றின் மகிழமை	எஸ்.ரி. குமரன்	26 - 28
படங்கள் தரும்...	-	29 - 32
தவமுனிவரின்...	சிவ. மகாலிங்கம்	33 - 38
தினம் தினம்...	ஐக்கி வாக்தேவு	39 - 40
திருவிளையாடல்	ஆறுமுகநாவலர்	41 - 43
சிவபுராணம்	க. அருளம்பலவனார்	44 - 46
பெரிய புராணத்து அடியார்	சிவ. சண்முகவடிவேல்	47 - 50
உணவும் உணர்வும்	சு. இலங்கநாயகம்	51 - 54
ஐம்பொறி	ஆ. மகேசு	57 - 59
முருகப்பெருமானாகக்...	ம.க. ஸ்ரீதரன்	60 - 62
அவணப்பொக்கிசம்...	கவிமணி அன்னதாஸன்	63
“சிவாயநம்” திருவைந்...	பு. கதிரித்தம்பி	64 - 65
செய்திச் சிதறல்கள்	-	66
சந்திதியான்	ந. அரியரெத்தினம்	67 - 71
தமிழகத்....	வல்வையூர் அப்பாண்ணா	72 - 74

அன்பளிப்பு : மலர் ஒன்று 30/- ரூபா

சந்திதியான் ஆச்சிரம சைவகலை பண்பாட்டுப் பேரவை

தொலைபேசி இணக்கம் : 021 3219599

Web Site : WWW.Samithiyai.org

பதில் இல. Q.D/46/NEWS/2010

அச்சகம் : சந்திதியான் ஆச்சிரமம், தொங்குமானாறு

நூன்சுடர் 2010 ஆண்டு

ஞானச்சுடர்

மாரிடாத மாத வெளியீடு

வெளியீட்டேரோ -

புரட்டாதி மாத ஞானச்சுடர் மலருக்கான வெளியீட்டுரையை இளைப்பாறிய அறிபர் திரு. க. ஆண்நதராசா அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள். அவர் தனது வெளியீட்டு உரையில் ஞானச்சுடரானது மாதாங்காதம் தனது கட்டுக்கோப்பை மாற்றாது வெளி வருகின்ற ஒரு சஞ்சிகை ஆகும்.

இந்நாலானது மக்கள் மத்தியில் பக்தியைப் பரப்புகின்ற செயற்பாட்டைக் கொண்டுள்ளது. ஆச்சிரமத்தில் இடம்பெறும் மலர் வெளியீடு, அன்னதானப்பணி போன்ற பணிகள் யாவும் சாதாரண செயற்பாடுகளால்ல. சந்திதிவேலவன் ஆச்சிர மத்தின் சவாபிகளின் உள்ளத்தில் குடிகொண்டு மானசீகமாக நடாத்தும் செயற் பாடாகவே விளங்குகின்றது என்று கூறியதுடன், மேலும் ஞானச்சுடர் மலரானது புதுப்பொழுவுடன் திகழுவேண்டும் என்று கூறி அவர் தனது வெளியீட்டு உரையை நிறைவு செய்தார்.

மதியீட்டேரோ -

153ஆவது ஞானச்சுடர் மலருக்கான மதியீட்டுரையை பண்டிதர் சி. வேலாயுதம் அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள். அவர் தனது மதியீட்டுரையில் இந்நாலின் இடம் பெறும் கட்டுரைகள் யாவும் ஆழமான கருத்துக்களையும், இலகுவான சொற்பிர யோகங்களையும் கொண்டு அமைந்துள்ளன என்பதில் மிகையேதும் இல்லை.

“வாய் வாழ்த்தாவட்டாலும் வயிறு வாழ்த்தும்” என்ற கூற்றிற்கிணங்க ஆச்சிரமமானது நித்திய அன்னப்பணி மூலம் அனைவருக்கும் உணவினை வழங்கி, மக்களுக்கு சேவையினை வழங்குகின்றது.

மேலும் இம்மலரானது வெளிநாடுகளுக்கு சென்று சமயத்தைப் பேணிக் காக்க ஒரு வரப்பிரசாரதமாக அமைந்துள்ளது. இந்நாலானது சுடர்விட்டுப் பிர காசிக்க வேண்டும் என்று கூறி தனது மதியீட்டுரையை நிறைவு செய்தார்.

நாள்தேரி 2010 ஆண்டு

1

ஸம்தின் எப்பகுதிக்குச் சென்றாலும் எல்லாத் திசைகளிலும் இந்து ஆலயங்களும் இந்து மத வழிபாடுகளும் முதன்மை பெற்று விளங்குவதை நாம் காணமுடியும். தமிழ் மக்கள் மிக மோசமான சூழ்நிலைகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் காலங்களிற் கூட தத்தம் பகுதியில் உள்ள இந்து ஆலயங்களை புனரமைப்பதிலும் அவ்வாலயங்களுடாக தத்தமது சமய நெறிகளைப் பேணிக்காப்பதிலும் கூடிய கவனம் செலுத்துவதை நாம் கண்கூடாகக் காணுகின்றோம்.

இவ்வகையான இந்து சமயக் கோட்பாடுகள் சிதைவுறாமல் பேணிக்

காப்பதற்குரிய வழி முறையாக பல நடை முறைகளை நாம் கைக்கொண்டாலும் அதற்கு மூலக்காரணமாக அமைவது எம்மிடையே தோன்றிய சமயச் சொற்பொழிவாளர்கள்தான் அவர்கள் தமது கல்வித் தகமையினாலும் பேச்சாற்றலாலும் நமது மக்களின் மனங்களில் நமது சமயத்தின் பெருமைகளை, கொள்கைகளை எடுத்துக் கூறுவதன் மூலம் தாழும் பெருமை பெற்று தாம் சார்ந்த சமுகத்தையும் பெருமையறச் செய்தார்கள்.

அத்தன்மை வாய்ந்தவர்களுள் ஒருவராக ஆசிரியர் இரா. செல்வ வடிவேல் விளங்கி வருவதோடு இப்பணிகளை முன்னெடுப்பதன் காரணமாக தேசாபிமானி எனும் விருதினைப் பெற்றதன் மூலம் எமது இனத்திற்கும் சமயத்திற்கும் பெருமை சேர்த்துள்ளார். ஆசிரியர் அவர்களது இத்தகைய செயற்பாட்டிற்கு சந்தித்தியான் ஆச்சிரியம் ஊன்று கோலாக செயற்படுவதை ஒட்டி நாம் பெருமிதம் கொள்கின்றோம். இவ்வகையில் ஆசிரியர் இரா செல்வ வடிவேல் மென்மேலும் பெருமை பெற்று விளங்க சந்திதி வேலவன் சார்பில் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

திருவாண்டி 2010 ஆண்டு வருடம்

தந்தகப்பழயின்

அதிலிசோட்டு

தலங்களில் உயர்ந்த தனிச்சிறப் புதை
சுவண் பவனே சார்ந்திட்ட கோயில்
இலங்கையில் படைவ் டாரினி லொன்றாய்
இலங் கிழுஞ் செல்வச் சந்திதி அநுபோ
வலந்தனில் தொன்டைமா ஓன்றோரு பாலாய்
வாரியே வீசும் அலைகட வொந்துபால்
நிலங்தனில் புண்ணிய பூமியாய் மூலம்
நிமிஸ்ந்தமர்ந் தவணை நினைப்பிக்கும் ஒருவேல்

ஒருபால் திருப்பரங் குன்றேன நிற்பான்
உனபவர்க் கெல்லாம் சந்திதி முருகன்
ஒருபால் செந்தில்போல் உறைந்தி நிற்பான்
ஒருபால் ஆவினன் குடியென நிற்பான்
ஒருபால் ஏரகம் ஆகமம் குன்றுகேதா
நாடியும் ஒருபால் உறையும் அவனே
ஒருபால் பழுமுத்திர் சோலைனயக் காட்டி
உலகெலாம் போற்றப்பேர் ஒளியாய் நிற்பானே

கந்த பூராணத்தைத் தந்தகச் சியப்பர்
தனிப்பெருஞ் கூரியல் வேலவன் ஹுடலை
சிந்தயால் மனிதர்கள் சிந்தித் தவளாடி
சேருதல் காட்டிச் சென்றனர், அவர்போல்
எந்தை முருகனைக் கீருள் காட்டி
இணையிலா பெரிய அநுளை விரியார்
முந்தை விளையாத் திருப்புகற் பாட
முத்தியை யருளிய, அம் முருகனும் திவனை

குழலிசை யாழிசை கேட்டு மகிழும்
குறந்தைக் கிலா, இளம் குடும்பத்தி னோரும்
அழகிய மணமகள் மனமகள் விழும்பும்
அன்புடைக் குமாரரும் குமாரிகள் தானும்
விழுமிய கல்வி முதலை வேலன்டிநர்
விடாப்பிடி நோயில் விடுபட இருப் போர்
இளக்கியன் பூர் கந்த சட்டிநாள்
ஏத்திச் சந்திதியானை இருந்து நோற் றுய்வீரே!

கவுயமுறைம், முதுபெரும் புவைர்

ஆஸை : கைவ்.த. சுற்றும்பலவனார்

வினாக்கள் 2010 கூடும் முறை

ஐப்பசி மாத சிறப்பு பிரதி பெறுவோர் வியரம்

A. சண்முகராஜா

(இலண்டன்)

M. சதாசிவமுர்த்தி

(கன்டா)

செ. ஞானசேபன்

(கிராம அலுவலர், ஏழாலை)

மா. பாலேந்திரம்

(ஆசிரியர், வத்ரி)

சி. மகேஸ்வரன்

(பிரதிக் கல்விப்பணிப்பாளர், தீவகவலயம்)

சி. உதயகுமார்

(கிராம அலுவலர், கைதடி)

தலைவர்

(ப.நோ.கூ. சங்கம், கட்டைவேலி)

தி. இரவீந்திரன்

(ஆசிரியர், கலைமணி வீதி, கட்டைப்பராய்)

ஆ. வடிவேலு

(இளைப்பாறிய அதிபர், தும்பளை)

ச. நாராயணன்

(கிராம அலுவலர், வடலியடைப்பு)

அ. சிவனேசராசன்

(ஆசிரியர், கந்தசாமி கோயிலாடி, கோப்பாய்)

கா. பரமானந்தம்

(அராலி வீதி, சங்கானை)

ஆ. இராஜுரட்னம்

(எரான்ஸி வீதி, யாற்பாணம்)

ச. இராசசேகரம்

(இளைப்பாறிய பொதுமுகாமையாளர், நீர்வேலி)

தினாந்தி 2010 ஆவ்டும்

இ. சண்முகசுந்தரம்

(ஆசிரியர், மந்திகை)

S. செல்வராசா (செல்வி)

(சேவிஸ்ரேசன், புலோலி)

மு. அப்புலிங்கம்

(கோண்டாவில் கிழக்கு)

S. தங்கசிவம்

(நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்)

ந. சிவக்குமார்

(ராஜன் எலக்ட்ரோனிக், அச்சுவேலி)

செல்வி. க. சசிலேகா

(ஆசிரியர், தோப்பு, அச்சுவேலி)

சி.சி. பாலகப்பிரமணியம்

(மல்ரி ஓயில், இனுவில்)

சி. துளசிங்கம்

(தொண்டைமாணாறு)

ப. தியாகராஜசுரமா

(திருமகள்வாசா, ஆவரங்கால்)

மகாலிங்கம் செல்வமணி

(ஊரெழு மேற்கு, சுண்ணாகம்)

K. முகுந்தன்

(ஞானபண்டிதர் பாடசாலை அருகில், கொக்குவில்)

நா. நாகராசா

(பக்கிள் லேன், மாணிப்பாய்)

ந. மணிவண்ணன்

(இரும்பு மதவடி, வதிரி)

திருமதி தர்மகுலராஜா சுகிர்தராணி

(விஷ்ணு பவனம், மாணிப்பாய்)

இராதாகிருஷ்ணன் கிரிதரன்

(தம்பலடி, போலிகண்டி)

ஆ. யோகதாசன்

(புதவராஜர் கோயிலடி, உரும்பராய்)

செ. இராசநாயகம்

(காப்பாளர், இ.போ.ச. அல்வாய்)

காலைச்சிப்பி 2010 ஆண்டியூர்

வே. முருகவேள்

(நெடியகாடு, வல்வெட்டித்துறை)

க. சத்தியதாஸ்

(வில்லிசைக் கலைஞர், சிறுப்பிட்டி)

வ. இராசநாயகம்

(கவிதா பொடிபிலேர்ஸ், கரவெட்டி)

க. சந்திரகுமார்

(விதுவா கிரீம் ஹவுஸ், சங்கானை)

க. வசந்தகுமார்

(ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்)

ம. ஸ்ரீகாந்தன்

(ஐங்கரன் ஸ்ரோர்ஸ், சங்கானை)

சி. திருவருட் செல்வி

(அந்தோனியார் வீதி, மாதகல்)

P. ரமணகுமார்

(சங்கரத்தை)

திருமதி இரதி தியாகராஜா

(சபாபதி வீதி, தலையாளி, கொக்குவில்)

உ. ரிமையாளர்

(ஸ்ரீதேவி தொலை தொடர்பகம், அச்சவேலி)

நவரத்தினம் வைரவநாதன்

(சமாதான நீதவான், குப்பிளான்)

கதிர்காமு கணேசநாதன்

(வேளாங்கண்ணி, ஏழாலை)

சி. பத்மராசா

(நவின்டில், கரணவாய்)

T.R. இரத்தினவேல்

(அரசவீதி, உரும்பராய்)

கா. குணவதி

(நேசபவனம், உடுப்பிட்டி)

பொ. பத்மநாதன்

(மாணார் வளவு, கைதடி தெற்கு)

கந்தையா நாகராசா

(பூம்பொழில், கே.கே.எஸ். வீதி, சண்ணாகம்)

அறங்கிடப் 2010 ஆண்டு

- N. இராஜகோபால்
 (துண்ணாலை, கரவெட்டி)
- ச. சுந்தரவிங்கம்
 (வேவில் லேன், வல்வெட்டி)
- இ. பொன்னம்பலம்
 (செட்டி வளவு ஒழுங்கை, இனுவில்)
 தங்கராசா அழகேஷ்வரி
 (வட்டு வடக்கு, சித்தங்கேணி)
- வீ. வடிவேலு
 (தும்பளை தெற்கு, பருத்தித்துறை)
 திருமதி இராசரத்தினம் இராஜேஸ்வரி
 (சந்தை வீதி, சண்ணாகம்)
- பொ. கணேசபிள்ளை
 (பாடசாலை வீதி, கோண்டாவில்)
- R. பாலசுந்தரம்
 (சோமசுந்தரம் வீதி, ஆணைக்கோட்டை)
 சிவலிங்கம் சுகந்திகா
 (ஆதியாமலை, உடுப்பிட்டி)
- க. கணகம்
 (பன்னாலை, நீரவேலி வடக்கு)
- ந. தவகுலசிங்கம்
 (ஏழாலை வடக்கு)
- சி. சுப்பிரமணியம்
 (வத்தனை, புலோலி மேற்கு)
 நவரத்தினம் இந்திரமோகன்
 (சண்டிலிப்பாய் மேற்கு)
- திருமதி சிவநிதி முருகானந்தன்
 (கட்டுடை, மானிப்பாய்)
- இராசரத்தினம் வேல்குமார்
 (இனுவில் வீதி, மானிப்பாய்)
- இ. அழகராசா
 (கெருடாவில் தெற்கு, தொண்டைமானாறு)
- கி. சேந்தன்
 (குடமியன், பருத்தித்துறை வீதி, வரணி)

வாழ்விடம் தோற் சுயீடி முன்

வேண்டும். செல்வமும், கல்வியும் ஈட்ட வீரம் வேண்டும். இந்த முன்றையும் சக்தியே தருகின்றாள்.

வீரம் தருபவள் தூர்க்கை, செல்வம் தருபவள் இலக்ஷ்மி ஞானம் (கல்வி) தருபவள் சரஸ்வதி.

முன்று தேவியரை வழிபடும் நோக்கமாகக் கொண்டு முதல் முன்று நாட்களும் தூர்க்கையையும் (காளி) அடுத்துள்ள முன்று இரவுகளும் இலக்ஷ்மியையும் (திருமகள்), இறுதி முன்று இரவுகளில் சரஸ்வதியை (கலைமகள்)யும் வழிபடுகிறோம்.

சக்தி சிவத்தோடு இருக்கும்போது உமாதேவி, பார்வதி என்றும், துவஷ்டர்களை வதம் செய்து தர்மத்தைக் காக்கும்போது தூர்க்கை என்றும், அஷ்ட ஜஸ்வரியங்களைத் தரும்போது இலக்ஷ்மி என்றும், கல்வி, மற்றும் சங்கீதம், நாட்டியம், சித்திரம் சிற்பம் முதலாய் அறுபத்து நான்கு கலைகளையும் தரும்போது சரஸ்வதியாகவும் நின்று முத்தொழிலையும் செய்கிறாள். இந்நாட்களில் கொலுவைத்தும் வழிபடுகிறார்கள்.

சக்தியை தெய்வமாக வழிபடுதல் நல்லதென சமயங்கள் யாவும் ஒத்துக்கொள்கின்றன. சக்தியால் உலகம் இயங்குகிறது; வாழ்கிறது. நாம் சிறப்பாக வாழ விரும்பினால் சக்தியை வணங்குவோம்.

சக்தி பெறுவோம்.

மார்கழி மாத

மீ செல்வச்சந்திரி ஜில்லா

விசேட உற்சவ தினங்கள்

11. 12. 2010 கார்த்திகை 25 சனி	- விநாயக சஷ்டி விரதம்
12. 12. 2010 கார்த்திகை 26 ஞாயிறு	- சூத்தியஸ்யர் பூசை தினம்
13. 12. 2010 கார்த்திகை 27 திங்கள்	- திருவெம்பாவை பூசை சூரம்பம்
18. 12. 2010 மார்கழி 03 சனி	- கார்த்திகை விரதம் விசேட உற்சவம்
22. 12. 2010 மார்கழி 07 புதன்	- திருவாதிரை விசேட உற்சவம்

கூரவருட்டு பக்தியின் புருதை

- மதுரகவி - காரை எம்.பி. அருளானந்தன் அவர்கள் -

இறைவனை அவனது அருளைப் பெறுவதற்கு ஆத்மார்த்தமான பக்தி மட்டுமே போதுமானது. ஆராவார் - ஆடம்பர வழிபாடுகள் தேவையற்றது என்பதை விளக்கும் வகையில் பத்ம புராணத்தில் உள்ள ஒரு கதை விவரிக்கிறது.

காஞ்சியை ஆண்ட ஒரு மன்னன் சிறந்த விஷ்ணு பக்தன். ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவின் திருவருவமே அலாதியான அழகு கொண்டது. அந்தகைய சுந்தரக் கடவுளுக்கு மேலும் பலவகையான ஆடை - ஆபரணங்கள் அணிவித்து, மணம் வீசும் மலர் மாலைகள் குட்டி அழகு பார்த்து ஆராதித்து வந்தான் அவன். அது மட்டுமல்லாமல் திருப்பாற் கடலில் பள்ளி கொண்ட ஸ்ரீமத் நாராயணனின் திருவருவ விக்கிரகம் ஓன்று செய்வித்து அதற்கு நாள்தோறும் நானாவித அலங்காரங்கள் செய்தும் சுவை மிகக் பண்டங்களையும், பழங்களையும் நிவேதனம் செய்து வழிபட்டு வந்தான்.

அவனது மனதில் தன்னைப் போல் சிறப்பாக வழிபாடு செய்வதற்கு ஏவராலும் முடியாது என்ற இறுமாப்பும் தோன்றியது. இதனால், அவன் மற்றவர்களை செருக்குடனே பார்த்தான். ஒருநாள் அரசன் வெளியில் சென்று திரும்பும் வழியில் ஒரு மரத்தடியில் ஒரு எளிய பக்தர் துளசி மாலை அணிந்த ஒரு விக்கிரகத்திற்கு துளசி தளங்களால் அர்ச்சனை செய்வதைப் பார்த்தான்.

தான் பல வகையான அலங்காரங்கள் செய்து வழிபடும் பரந்தாமனைப் பரதேசிக் கோலத்தில் வைத்திருக்கும் அந்த எளிய பக்தரைத் தன்னருகே அழைத்த அரசன் “நீ என்ன காரியம் செய்யத் துணிந்தாய்? செல்வத் திருமகளின் நாயகனை இப்படிப் பரதேசிக் கோலத்தில் வைத்திருக்கிறாயே? அங்கே வந்து பார். விஷ்ணுவின் திருவருவை நான் எப்படியெல்லாம் அலங்கரித்து வழிபாடு செய்கிறேன் என்பதைப் பார். ஆனால், நீ வெறும் துளசிமாலை மட்டும் சார்த்தி வைத்திருக்கிறாயே என்றான். தனது செருக்கினால் வெளிப்பட்ட வார்த்தைகள் அந்த ஏழை பக்தரின் மனதைப் புண்படுத்திவிட்டது என்பதை அவன் அறியவில்லை.

நாடாஞும் அவனுக்கும், பரம ஏழையான அந்த பக்தருக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைக் கூட அவன் உணரவில்லை. ஆனால் பகவானிடம் பக்தி செலுத்துவது மட்டுமே பிறவிப் பயணாகக் கருதிய அந்த பரம பக்தர் “ஐயா! தாங்கள் நாடாஞும் மன்னர். நானோ தங்கள் நாட்டின் ஒரு சாதாரண பிரஜை. அப்படியிருக்க, என்னால்

எப்படி தங்களைப் போல் அடம்பரமான புஜை - வழிபாடுகள் செய்யமுடியும்? ஆனால், ஒன்று மட்டும் நிச்சயம். பகவானை வழிபடுவதற்கு இதயத்தில் பக்தி மட்டுமே நிரம்பி வழிந்தால் போதும். பரிமளமான பக்திமலை பகவானுக்கு சமர்ப்பிப்பது தவிர சிறந்த வழிபாடு ஏதுமில்லை. இறைவனை செல்வத்தாலும், செல்வாக்காலும் அளக்க முடியாது. ஆனால், அத்மார்த்தமான பக்தியினால் ஆண்டவனை அடையலாம் - இது உறுதி என்றார். பிறகு அவர் தனது தேனிலூமினிய குரலில் விஷ்ணு தோத்திரங்களைப் பாடியபடி இறைவனை வழிபடுவதில் முனைந்துவிட்டார்.

இதைக் கேட்ட அரசன் கோபமும் கார்வமும் தொனிக்கும் குரலில் “அந்தனை! நம் இருவரின் பக்தியில் எது சிறந்தது என்பதைப் பார்த்து விடலாம். நம்மில் யாருக்கு இறைவன் முதலில் தரிசனம் கொடுக்கிறானோ அவரது பக்தியே சிறந்தது” என்று சொல்லிவிட்டு, அரண்மனைக்குத் திரும்பினான்.

அரண்மனைசென்ற அரசன் மகரிஷி ஒருவரை வரவழைத்து பகவானைத் தரிசிப்பதற்கு மிகுந்த போருட் செலவில் நகரை அஸங்கரித்து ஒரு வேள்விக்கு ஏற்பாடு செய்தான். அந்தனர்களின் வேதமுழக்கங்களும் யாகத்தின்போது அளிக்கப்படும் தான் தர்மங்களும் மக்களை காஞ்சியை நோக்கி வரச்செய்தன. அனைத்து மக்களும் அரசனின் சிறப்புமிக்க பக்தியைப் பாராட்டினார்கள்.

ஏழை அந்தனரோ வழக்கம் போல் விரதம், உபவாசம் என்று பகவானை அரூதித்து வந்தாலும் சேஷத்திர சந்நியாசம் என்ற ஒருவகைத் துறவை மேற்கொண்டு காஞ்சியை விட்டு நீங்கி அனந்தசயன தீர்த்தம் என்னுமிடத்தில் தங்கி, விஷ்ணுவை வழிபட்டு வந்தார். பகவானைத் தரிசிக்காமல் காஞ்சிக்குத் திரும்புவதில்லை என்ற வைராக்கியத்துடன் பகவானைத் தரிசிக்கும் வரை பகவில் ஒரு முறைமட்டுமே தன்கையால் அமுது சமைத்து அதை பகவானுக்குப் படைத்த பிறகுதான் சாப்பிட்டார்.

ஒருநாள் அந்தனர் சமைத்து வைத்த உணவு, அவர் நீராடி விட்டு வருவதற்குள் காணாமற் போய்விட்டது. அதற்காக அவர் கலங்காமல் மறுபடியும் உணவு சமைத்தால் பகவானை வழிபடும் நேரம் குறைந்துவிடுமே என்ற நினைப்பில் பட்டினியாகவே இருந்து பகவானை வழிபட்டார். இதே நிலை தினமும் நீடித்தது. ஏழாவது நாள் வழக்கம் போல் அவர் உணவு சமைத்துவிட்டு, நீராடவரச் சென்றார். நீராடவிட்டு அவர் திரும்பிவரும் போது அவருடைய குடிசையிலிருந்து ஒரு சண்டாளன் உணவுப் பாத்திரத்தை எடுத்துக்கொண்டு ஓடுவதைப் பார்த்தார். உடனே ஒரு கிண்ணத்தில் நெய்யை எடுத்துக்கொண்டு அவனிடம் கொடுப்பதற்காக விரைந்து சென்றார்.

சற்று தூரம் ஓடிய சண்டாளன் மயங்கி விழுந்துவிட்டான். உடனே அந்தனா அவனைத் தம் மயிலில் கிடத்தி மயக்கம் தெளிவித்து உணவுட்ட முற்பட்டார். உடனே சண்டாளன் சங்கு சக்கர தாரியாகத் தோன்றி “அப்பனே! உனக்கான சோதனையில் நீ தேர்ச்சி பெற்று விட்டாய்” என்று கூறியருளியதுடன் தேவர்கள் பூமழை பொழிய

விமானத்தில் ஏற்றி வைகுண்டம் அனுப்பினார்.

அந்தணன் ஏறிச் சென்று விமானம் மன்னளின் யாகசாலையின் மீதாகப் பறந்து செல்வதைப் பார்த்த மன்னன் தெளிவுபெற்றான்.

ஆண்டவனை அடைய அழுவார பக்தியினால் முடியாது. ஆத்மார்த்தமான அன்புடன் செலுத்தும் பக்தியினாலேயே முடியும் என்று உணர்ந்த மன்னன் யாகத்தை நிறுத்துமாறு கூறி, மற்றவர்கள் தடுக்கு முன் கண்ணிரவிட்டு அழுதபடி யாகத் தீயில் குதித்து உயிர்த் தியாகம் செய்து விட்டான். உடனே விஷ்ணுபகவான் அவனுக்கும் திருக்காட்சி தந்து அவனையும் தன் திருவடியில் சேர்த்துக் கொண்டார்.

சீல்வச் சீர்நிதிக் கந்தன்

கழந்தோர் காப்பாலை (13)

பொங்குமா றுக்கருகு சங்கையாகிப் பதியில்
தங்கியா ளக்கத்திர - மலைநின்றே
இங்குகு டத்தருநல் சொங்கைவே வொத்தபெரு
வெள்ளிவே வைத்தினமும் - தொழுவேதான்
கங்கையா கக்கருளை கண்ணில்வா ரிப்பொழியு
கந்தனா கிப்புவியில் - யருள்கோனே
கண்டுநே ருட்பொருளை வந்துகா துக்கருகு
கண்டனா ருக்குரைசெப் - குருநாதா!
தொங்குபா சப்பிழியில் நொந்துவா டத்திரியென்
சிந்தைமா றிப்பணிய - அருளாயோ?
துன்பவாழ் வற்றுலையு கன்மமா றிப்பெரிய
வின்பவாழ் வற்றுயரப் - பெறுவேனோ?
தங்குமா றெத்திருவுந் தந்துவா ரித்திருவை
யங்கமா கக்கருதி - மறவாதே
தஞ்சமா கிங்கதறி கெஞ்சுவா ருக்கருளை
யள்ளிவா ரித்தருசந் - நிதியானோ!

- இராமசுயா குதாசன்,
நாயக்மார்க்கட்டு.

நூற்று சிறார்களிற்கு பூராண இதிகாச
2010 ஆண்டு

இன்றைய சிறார்களிற்கு பூராண இதிகாச கதைகளைச் சொல்வ

- திருமதி அ. நினுபா ஈவர்கள் -

தாத்தா, பாட்டி கதைகளை ஆரம்பித்ததும் குழந்தைகள் அவர்களைச் சூழ ஒடிவந்து அமர்ந்து கதைகேட்ட காலம் இன்று மலையேறிவிட்டது.

இன்றைய அம்மா, அப்பாமாருக்கு மட்டுமல்ல, தாத்தா, பாட்டிக்குக் கூட சுவாரஸ்யமாக பூராண, இதிகாசக் கதைகளைக் கூறக்கூடிய ஆற்றல் குறைந்து வருவது மனவேதனைக்குரிய விடயமாகும்.

இன்றைய சின்னஞ்சிறார்கள் தொலைக்காட்சியின் மூன் அமர்ந்து தேவையற்ற விடயங்களைப் பார்த்து அகமகிழ்க்கிறார்கள்.

மீண்டும் கதைகளும் மரபு எம்மத்தியில் புத்தெள வேண்டும். இதன் மூலம் எதிர்கால சவீட்சம் மிக்க சமுதாயத்தை உருவாக்கமுடியும்.

குழந்தைகள் கதைகளால் பெரிதும் கவரப்படுகிறார்கள். கதைப் பாத்திரங்களுடன் எளிதில் அவர்கள் ஒன்றிப்போய் விடுகிறார்கள். அவர்களின் ஆழமானதில் உருப்பெறுகின்ற உருவகப் பதிவுகள் காலப் போக்கில் அவர்களை அந்த இலக்கை நோக்கி நகர்த்த ஏதுவாக அமைகின்றன.

சத்தியவான் சாவித்திரியின் கதையுடன் தொடர்பான நாடகத்தைப் பார்த்த காந்தி உலகம் போற்றும் உத்தமராவதற்கு உதவியது, சத்தியவான் சாவித்திரி கதையாகும்.

இதேபோல் எண்ணில்பங்காத பூராண, இதிகாசக் கதைகள் இந்து சமயிகளை நெறிப்படுத்த காலத்திற்குக் காலம் எழுந்துள்ளன. அக்கதைகளை பெரியோர் வாசித்து சிறாரிற்கு நயம்பட உரைப்பதன் மூலம் பல்வேறு நன்மைகளையும் அடைய முடியும். விபரம்பேர்க்கும் கதையும்

எமது நாட்டில் தொன்றுதொட்டு ஒரு பழக்கம் இருந்து வருகிறது. இந்தப் பழக்கமும் சிறிது சிறிதாகக் குறைந்தும் வருகிறது. அதாவது சிறிய குழந்தைகளைத் தாலாட்டித் தூங்க வைப்பது போல விபரமறிந்த குழந்தைகளை கதை கூறித் தூங்க வைப்பதாகும்.

நினைவு 2010 ஆண்டு

எனவே, பழப்பினையூட்டும் புராண, இதிகாசக் கதைகளை பெற்றோர் தெரிந்து பிள்ளைகள் தூங்கப்போகும் நேரத்தில் இக்கதைகளைக் கூறலாம். கதைகளைக் கேட்டுக் கொண்டு தூங்கும் சிறுவனின் மனதில் அமைதியான இரவுச் சூழ்நிலையில் கதையுடன் தொடர்புடைய சம்பவங்கள் அவனது ஆழ்மனப் பதிவுகளாகும். இவ் ஆழ்மனப் பதிவுகள் அவனை ஒரு ஓழுக்க சீலனாக மாற்றி நாட்டுக்குக்கந்த நற்குழிமகளாகப் பிரசவிக்கும்.

ஆசிரியரும் - கதையும்

மாணவர்கள் கதைகளால் பெரிதும் கவரப்படுகின்றார்கள். ஆசிரியர்கள் பழப்பினையூட்டும் புராண, இதிகாசக் கதைகளைப் படித்து, மாணவருக்கு கூறும்போது மாணவர் ஆர்வத்துடன் கதைகளைச் செவிமடுத்து, கதையின் எண்ணக்கருவைப் பின்பற்றி, தாழும் நல்வழி வாழுப் பழகிக் கொள்வார்.

மாணவருக்கு கதை கூறுவதால் ஆசிரியர் மீது பற்றும், ஆசிரியர் கற்பிக்கும் பாடத்தின் மீது பற்றும் ஏற்படும். இதனால் வகுப்பறைக்கற்றல் செயற்பாடு கூட புதிய உதவேகத்துடன் இடம்பெறும்.

ஆலயமும் - கதை கூறலும்

ஆலயங்களில் கதாப்பிரசங்கம் இடம்பெறும் நிகழ்வும் இன்று அருகிவருகின்றது. ஆலயங்களில் சிறுவரை மையப்படுத்தியதான் கதைகள், செயற்பாட்டு அறிவுரைகள் கொண்ட கதை கூறும் நிகழ்வுகள் ஆலயப் பூசையின் பின்னர் நிகழ்த்தப் படலாம். இதனால் சிறுவர்கள் பல்வேறு கதைகளையும் அறிய வகை செய்யப் படுகிறது.

சாதாரண கிராம ஆலயங்களில், ஊரில் கற்றோர் புராண, இதிகாசக் கதைகளை அறிந்து அவற்றை சிறுவர்களிற்கு நயம்பட எடுத்துக் கூறலாம். இதன் மூலம் அவர்களை நன்றெழியாளர்களாக மாற்றுவதுடன், இவர்கள் தொடர்ந்தும் ஆலயத்ரிசனத்திற்கு வரும் பழக்கத்தையும் அவர்கள் மத்தியில் விதைத்துவிட முடியும்.

குழந்தைகளிற்கு நல்ல பழப்பினையூட்டும் வாழ்வியலை நெறிப்படுத்தும் புராண, இதிகாசக் கதைகளைக் கூறல் மிகவும் பயனுள்ள ஒரு செயற்பாடாகும். கதை கூறும்போது குழந்தைகள் குறுக்குக் கேள்வி கேட்பார்கள். அதற்கு பொறுமையாகப் பதில் சொல்வது இன்றியமையாதது. கதை கேட்கும் குழந்தையிடமும் இத்தன்மையைத் தூண்டும் வகையில் சிறிய சிறிய விளாக்களை விளாவி அவர்களிலும் பதிலை வரவழைத்து அவர்களின் ஆழ்றல்களை வளப்படுத்துதல் ஒரு வேண்டப்படும் செயற்பாடாகும்.

பெற்றோர் கதைகளைக் கூறுவதுடன் நின்றுவிடாது நல்ல புராண, இதிகாசக் கதைகள் சிறிய நூல்களாகவும் இன்று விற்பனைக்கு வந்துள்ளன. சிறு குழந்தைகளிற்கு அவ்வாறான சிறிய நூல்களை வாங்கிக் கொடுத்து அவர்களின் வாசிப்புத் திறனிற்கும் தீவிர போடலாமல்லவா?

பிள்ளைகளிற்கு பரிசுப் பொருட்கள் வழங்கும்போது அவனின் வாழ்வியலை நெறிப்படுத்தக் கூடிய கதைப்புத்தகங்களை வாங்கிப் பரிசளிப்பதன் மூலம் அவனின் எதிர்கால வாழ்விற்கு ஒளியுட்டமுடியும் என்பதில் ஒய்யமில்லை.

சிறிய குழந்தைகளிற்கு சிந்திக்கும் நிறன் நிறையவே உண்டு. பெரியோர்கள் இத்திறனை சிறியவர்களிடம் வளர்த்துவிட வேண்டும். சிந்திக்கும் நிறை வளர்த்துவிடுவதில் கதைகளைப் போல் சிறந்த கருவி வேறொதுவும் இல்லை. எனவே, இந்துக் களாகிய நாம் எமது முதாதையர் எமக்களித்த அரும் பொக்கிசமான புராண, இதி காசக் கதைகளை நன்கு அறிந்து, அவற்றை எமது சிறார்களிற்கு சொல்லி அவர்தம் வாழ்வை வளப்படுத்துதல் வேண்டும்.

இதேபோல் கதை கூறும் மரபை எமது சமூகத்திலிருந்து அருகிவிடாது பாதுகாக்க வேண்டிய கடமைப்பாடும் எமக்குண்டு.

குருக்கண்ணக்கூடிய குருவாரி வழங்கிகள் நீத்தகர்த்து

கவுட்மெல்லாம் களைந்திடும்
கந்த சவ்டி
இவ்ட வரம் தந்திடும்
அவன் சீருஷ்டி
ஐப்பசி மாதம் மாண்புறு
சவ்டியில்
அவனருளை வேண்டியே
ஆறு நாட்களாய்
புலனையடக்கிப் புத்தியை
முருகனிடம் வேண்டி
பக்தியுடன் ஞோற்றிடுவர்
அடியார்கள் இவ்விரதந் தன்னை!
குலைந்திட்ட மனதினை

நிலை நிறுத்தி
குறை யாவும் போக்கியே
காத்திடுவான் குமரன்
வந்தனை செய்து நிதம்
வணங்கி நின்றால்
வளம்பெறு வாழ்வை
எமக்கு வழங்கிடுவான்
கருகளையே உருவான கந்தனில்
கமல பாதம் சரண் புகுவோம்
தூட்டனை வீழ்த்திய இந்நாளில்
எங்கள் துயரங் கடிந்திட
வேலன் திருவருள் வேண்டி நிற்போம்

செ. ரவிசாந் - குப்பிளான்.

இந்துசமயத்துக்கு வூப்போருச் சூரத்தைக்கேக்க சங்கங்கள், உற்றுங்கள் என்கிருப்போகின்றன?

சௌவாரிபான சபையின் மாதாந்த வெளியீடான் ‘இந்து சாதனம்’ இதழின் புரட்டாதி மாத இதழில் வெளிவந்த ‘இந்துக்களின் சந்தேகம்’ என்ற ஆசிரியர் தலையங்கத்தை இங்கே மறுபிரசரம் செய்கிறோம்.

நமது இலங்கைத் திருநாட்டை ஒருவர் பின் ஒருவராக ஆக்கிரமித்த முவினத்தால் மொழியால், மதத்தால், கலாசாரத்தால் முற்றிலும் அன்னியரான போத்துக்கீர்த்தி, ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் ஆகியோர் தத்தம் ஆட்சியை இங்கே நிலை நிறுத்துவதற்கு மத்தையும் ஓர் ஆயுதமாகக் கொண்டார்கள் என்பதும் -

தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் இருந்து இந்து ஆலயங்கள் பலவற்றை மூர்க்கத்தனமாக இடித்தழிப்பதில் முன்னணியில் நின்றவர்கள் முதலில் வந்த போத்துக்கீர்த்தனைப்பதும் - இந்துக்களின் மத அநுப்டாண்களில் தலையிட்டு - அவற்றைக் கேலிசெய்துக்கட்டுப்பாடுகள் பலவற்றை விதித்தவர்கள் அடுத்து வந்த ஒல்லாந்தர் என்பதும் -

நேரடியாகத் தலையிடாமல் - ‘நல்ல பிள்ளைகளாக’ நடித்துக்கொண்டே நிமேல் நாடுகளில் இருந்து இங்குவந்த - வரவழைக்கப்பட்ட - மதக்குமுக்களிடம் மதம் மொற்றும் பணியை ஒப்படைத்தும் - மதம் மாறிய சுதேசிகளுக்கு அரசு பதவிகளையும் அனேக சலுகைகளையும் வழங்கியும் - கிறிஸ்தவ மதம் ஆளவேருள்ளறுவதற்கும் அகலித்து வளர்வதற்கும் அந்த மதக் குழுக்களுக்குச் சகல உதவிகள், ஒத்தாசைகள் - ஊக்கிவிப்புக்கள் போன்றவற்றை வழங்கியவர்கள் இறுதியாக வந்த ஆங்கிலேயர் என்பதும் -

நாவலர் பெருமானின் உறுதியான உண்மையின் பாற்பட்ட பிரசாரங்களாலும் - திட்டமிட்ட செயற்பாடுகளாலும் இந்து சமயம் அழிவிலிருந்து மீட்கப்பட்டு - எழுச்சிப்

திரும்பூர் 2010 ஆண்டு

பாதையில் - வளர்ச்சிப் பாதையில் இட்டுச் செல்லப்பட்டது என்பதும் வரலாறு தருகின்ற சரியான தகவல்கள்.

இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்த பின்னர், அரசின் நேரடியான - மறைமுகமான ஆதரவுடன் பெளத்தமதம் இந்நாட்டின் முன்னணிக்கு வந்த போதிலும் -

சில ஆண்டுகளின் பின்னர் அரசு மதமாகவே அது பிரகடனப்படுத்தப்பெற்ற போதிலும் - இந்துமதம் பெருமளவில் பாதிக்கப்பட்டது என்று சொல்வதற்கில்லை.

ஆனால் -

சென்ற சில மாதங்களாக இந்த நாட்டில் நடைபெற்றுவரும் சம்பவங்கள் அவை சம்பந்தமான பத்திரிகைச் செய்திகள் -

இங்குள்ள இந்துக்கள் மத்தியிலே புதிய சில சந்தேகங்களையும் பயத்தையும் உருவாக்கி வருகின்றன.

வாக்கறைப் பிரதேசத்தில், வெருகல் மலைப்பகுதியில் அம்மன் விக்கிரகம் ஒன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

ஆனால் அடுத்த இரண்டாரு தினங்களில் அரசு காவல்துறையினரால் அது அபகரிக்கப்பட்டு, எங்கோ கொண்டு செல்லப்பட்டுவிட்டது.

இலங்கைத் துறை முகத்துவார குஞ்சிதபாத மலையில் இருந்த பாலமுருகன் ஆலயம் அகற்றப்பட்டு, பெளத்த விகாரை ஒன்று கட்டப்பட்டு வருகின்றது.

முதூர் அகஸ்தியர் ஸ்தாபனத்தில் இருந்த சிவலிங்கம் உடைக்கப்பட்டு விட்டது - புகழ்பெற்ற தாந்தாமலை முருகன் ஆலயம் பூரண இராணுவக் கட்டுப் பாட்டில் இருப்பதால், அங்கே சென்று சுதந்திரமாக வழிபடமுடியாத நிலை உள்ளது.

கிரான் பகுதியில் குடும்பிமலையில் உச்சியிலுள்ள பாலமுருகன் கோயிலுக்கு பக்தர்கள் சென்று வழிபடுவதற்கு படையினரின் பிரசன்னம் தடையாக இருக்கிறது.

திருகோணமலையில் ஆதிகோணேஸ்வரம் உட்பட மூன்று ஆலயங்களில் விக்கிரகங்கள் உடைக்கப்பட்டுவிட்டன.

கந்திகாமத்தில் உள்ள தெம்முயானை அம்பாள் ஆலயத்தின் நிர்வாகப் பொறுப்பு பெளத்த துறவி ஒருவருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

வன்னிப் பிரதேசத்தில் பல இடங்களில் நிலத்தை பொத்துக்கொண்டு வந்ததைப்போல் புத்தம்புதுப் புத்தர் சிலைகள் காட்சியளிக்கின்றன.

வாழ்க்கை 2010 முத்தியம்

வடபிரதேச யாழ்ப்பாணத்தில் எறிகலனை வீச்சினால் இடிந்தும், உடைத்தும், சிதைத்தும் கிடக்கின்ற கோயில்களை திருத்தி மீண்டும் பழைய நிலைக்கு அவற்றைக் கொண்டு வருவதற்கு அனுமதி கிடைக்குமா? அரசின் நிதியுதவி கிடைக்குமா? என்பது எல்லாம் நிச்சயமற்றதாகவே இருக்கின்றன.

இவற்றுடன் - போர் முடிவடைவதற்கு முன்னர் இந்தப் பிரதேசத்தில் வீதிக்கு வீதி - சந்திதிக்குச் சந்தி - மூலைக்கு மூலை காவல் முகாம்களும், இரவு நேர ஊரடங்கும் இருந்த காலப்பகுதியில் இங்கிருந்த ஆலயங்கள் பல உடைக்கப்பட்டு விக்கிரகங்களும் பெறுமதி வாய்ந்த பொருள்களும் கொள்ளையடிக்கப் பட்டதையும் அவற்றில் ஈடுபட்டோர் இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்படாததையும் தண்டிக்கப் படாததையும் -

இணைத்துப் பார்த்து சிந்திக்கும்போது ஆட்சி அதிகாரத்தில் இருக்கின்ற சக்தி வாய்ந்த சிலரின் ஆதரவட்டஙும் ஆசீர்வாதத்துடனும் தான் இவை அனைத்தும் நடைபெறுகின்றனவா?

நாடு முழுவதும் ஒரே மதத்தை நிலை நாட்டுவதுதான் இச்செயற்பாட்டின் உள்ளோக்கமா? என்ற சந்தேகம் எழுவது தவிர்க்க முடியாததாகின்றது! இந்து சமயத்தை - சைவ சமயத்தைக் காப்பதற்கும், வளர்ப்பதற்கும் என உருவாக்கப்பட்ட சைபைகள் - சங்கங்கள் மன்றங்கள் இந்த ஆபத்தை உணர்ந்து உரிய நடவடிக்கை எடுக்கப் போகின்றனவா?

அல்லது வழிமைபோல் ஆண்டு விழாக்களையும், அன்னதானங்களையும் நடத்திவிட்டு - இன்னுமொரு நாவலர் வரும் வரை காத்திருக்கப் போகின்றனவா?

குழந்தையிலினென யெண்ணி
இறுமாந்த கரனுக்கே - முருகன்
விளங்கிட வைத்து இறைத்துவும்
ஒன்றே யென உணர்திட
அளவிலாப் பிரமத்தின் பல்ஞாமிற்று
ஓளியென ஞான வடிவாய்
துலங்கிட ஆறுமுகமும் பன்னிருதோஞும்
கொண்டே காட்சி மல்கி - ஆணவும்
அடங்கிட வைத்து கரனுக்கு சேவலும்
மயிலுமாய் யாட் கொண்டருளி
தலங்கொண்டு செல்வச் சந்தியில்
அருள்பாலிக்கும் ஆறுமுகப் பெருமானே!

இறுமுகப் பெருமானே!

- இராமலீஜயபாலன்

நூல்கீழ் 2010 மேற்கொண்டு

கிராம

குருமழுஷ் மனுப்பிறவியூஷ்

- கு. கோபிராங் அவர்கள் B.A. (Hons) (இந்து நாகரிகம் சிறப்பு) -

விதியும் மதியும்

ஞானி ஓருவர் பிருகதீஸ்வரர் ஆலயத்திற்கு விஜயம் செய்தார். மண்டபத்தில் கூட்டம் நிரம்பிவழிந்தது. அந்தப் பெரிய மகாநுக்கு கல்மண்டபம் அருகே மேடை அமைந்திருந்தது. வேதம், புராணங்களில் சிறந்த ஞானியாகிய அவர், “யாரும் என்னிடம் கேள்வி கேட்கலாம். பதில் தரப்படும் என்றார். மண்டப மேற்கு மூலையில் இருந்து ஒரு உருவம் மெதுவாக எழுந்து, “விதியையும், மதியையும் பற்றி வெல்வேறு காலத்தே சர்ச்சைகள் தோன்றி முடிவுக்கு வராமலே போயிருக்கின்றன” எனக் கேட்டது. அந்த ஞானி இலோசாக சிரித்துவிட்டு, “அனைவரும் எழுந்து 2 நிமிடம் வெளியே சென்றுவிட்டு மீண்டும் வாருங்கள்” என்றார். வெளியே போனவர்கள் ஓடிவந்து அமர்ந்து கொண்டார்கள். “உங்களில் போன தடவை உட்கார்ந்த அதே இடத்தில் எத்தனைபேர் உள்ளிர்கள்” என ஞானி கேட்டார். 4, 5 பேர் மட்டுமே அதே இடத்தில் இருந்தனர்.

“இந்த சின்ன விடயத்தில் கூட மதிவேலை செய்யவில்லை. கொஞ்சம் நிதானமாகவும் மெதுவாகவும் யோசித்திருந்தால் அவரவர் அந்த அந்த இடத்திலேயே அமர்ந்திருக்கலாம்” என்றார் ஞானி.

“மதியை முடிய மேகம் எது கவாமி? அறியாமை. அறியாமை என்பது விதியின் கைப்பாவை. விதிக்கு நியமங்கள் இல்லையா? என மீண்டும் கேட்டார் கேள்வியாளர்.

“உண்டு. இன்ன இடத்தே இன்ன உருவில் பிறக்க நினைக்கிறீர்கள் எடுத்தக்கவில்லை. இந்தப் பெண்ணை திருமணம் செய்ய நினைக்கிறோம். மாறாக அப்பெண் கிடையாமல் போவது விதியின் பிரவாகம். இவ்விதி குன்யத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டு, ஜனனத்தில் தொடங்குகிறது. ஒன்று நடைபெற்று பின்னால்,

கால்கிடம் 2010 ஆண்டு

“கொஞ்சம் அப்படி செய்திருந்தால் நடந்திருக்காதே” என மதி சிந்திக்கிறது. விதி மதியை முந்திக் கொள்ளும். ஆனாலும், பள்ளம் எனத் தெரியும் போது “விழாதே” என எச்சரிப்பது மதியாகும். சில சாம்ராஜ்யத்தை கைப்பற்றிய இளவரசர்களைப் போல விதியை மதி வென்றிருக்கலாம். ஆனால் அந்த விதியானது மதியின் குழந்தையாக மறுபடியும் பிறந்து தந்தையைக் கொல்கிறது.

மதியால் விதியை ஆராய்ச்சி செய்யலாம். ஆனால் ஆட்சி செய்ய முடியாது. மகாபாரதத்தில் “குதாடி மகிழ்வோம்” என துரியோதனன் அமைப்பை திருத்தாட்டினன் கையொப்பமிட்டு அதை விதுரணிடம் கொடுத்துவிட, அதை தரும் தம்பிமாரிடம் தனித்தனியாக காண்பிக்கிறார். இறுதியாக சகாதேவனிடம் தரும் கூறவர, சகாதேவன் “அமைப்போலையில் கையொப்பமிட்டது யார்? அனுப்பியது யார்? கொண்டுவேந்தது யார்? எனக் கேட்க, தரும் பேருமையோடு திருத்தாட்டின் கையொப்பமிட, துரியோதனன் அனுப்ப விதுரன் கொண்டு வந்தான்” என்றார். இதில், “அண்ணா! 3 பேர் சம்பந்தப் படுவதால் உங்கள் மனதில் என்ன படுகிறது” என்றார். “இவை அனைத்தும் ஒருவன்தான் செய்கிறான். அவன் அரண்மனை வாயிலில் உள்ளான்” என்றான் சகாதேவன். “யார் நிற்கிறான்?” என தரும் கேட்க “விதி” என பதில் கூறினான். “கேடுவேரும் பின்னே மதி கெட்டுவிடும் முன்னே” என்பதற்கு இணக்க “குதாட்டம் ஆரம்பமாகிறது” என்றான் துரியோதனன். பதை பதைத்த தரும் என்ன செய்யலாம்? எனக் கேட்க சகாதேவன், “தெய்வதுணை எலும் கைவிளக்கை ஏந்தி இந்த இருட்டுப் பாதையில் இடற்றிவிழாது செல்வோம்” என்றார். விதியை மதியால் வெல்லவோ, மாற்றியமைக்கவோ “தெய்வதுணை” உதவும் என்றும் கூறினார்.

என்றும் அழிவுல்லாத பக்தி நெறு

நெறவள் பீது செலுத்தும் அன்பு

நெணைய்ஸ் ஈருத பக்த மூகுஞ்

மகறுகள் கூறும் ப்ரேஸ பக்த

மகத்துவம் மக்க பக்த மூகுஞ்

உறையும் அன்பள் அழியத்தைக்

உடைய பக்த திருவே மூகுஞ்

ருறைகள் ஆசை எல்லாம் நீங்கீக்

ருறைவள் எழுத சாத்த பறுவர்

வ. யோகானந்தசிவம்
வட்டுக்கோட்டை

நிதி விடை 2010 ஆண்டு முடிய

2010இல் இடைஞா நிதியில்

அன்னேர்பணிக்கு உதவி பற்றிதோர் விபரம்

வெளிக்கா மெடிக்கல்ஸ் - வைத்தியசேவைக்கான மருந்துவகை

பார்த்தீபன் பேபிமகேஸ்வரி	ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பானம்	50,086.00
K. கணேசலிங்கம்	இராசவீதி, தோப்பு	2,000.00
K. நவரெத்தினராசா	கொழும்பு	5,000.00
கி. நல்லம்மா	கன்டா	5,000.00
ஜெயரூபன் தசராம்	இராணி கோட். இடைக்காடு	10,000.00
சி. குமாரசாமி ஆசிரியர் குடும்பம், பத்தமேனி	டென்மார்க்	10,000.00
சுந்தரேசசர்மா குடும்பம்,	கன்டா	1,000.00
சுவாமிநாதன் பிரகலாதன்	கோவில்வீதி, நல்லூர்	3,000.00
Dr. அனுஷ்டியா	சாவகச்சேரி	20,000.00
ஜெ. ஜெயரமணி	திருகோணமலை	2,000.00
N. இராஜரட்னம்	நாகமல்ல, சுண்ணாகம்	2,000.00
சுந்தரலிங்கம் ஜீவமனோகரன், முருகேச சீவுரெத்தினம் நினைவு	சுவிள்	200 பிராங்
அ. குலேந்திரன்	சங்காண	2,000.00
செ. குரியகுமார்	கன்டா	4,000.00
ஆ. சுந்திரகுமாரு	இன்பர்சிட்டி, பருத்தித்துறை	3,000.00
திருமதி N. வாசகி	சிறுப்பிட்டி	2,000.00
தியாகலிங்கம் திருக்குமார்	கொழும்பு	1,000.00
வி. தவராட்னம்	மட்டக்களப்பு	5,000.00
வே. முருகேச	மட்டுவில் மத்தி, சாவகச்சேரி	1,000.00
வல்ந்திரன் குடும்பம்,	நெல்லியடி	1,000.00
ரத்னேஸ்வரன்	கொக்குவில்	1,000.00
K. கண்ணன்	புன்னாலைக்கட்டுவன்	6,000.00
ந. ராஜசிவம்	சிவன்கோயிலடி, வல்வெட்டித்துறை	3,000.00
க. தர்மலிங்கம் குடும்பத்தினர்	காரைநகர்	500.00
P. சயிலஜா	நீர்வேலி	7,000.00
அஜித்தன் பிரபாகரன்	ஏழாலை	1,000.00
அகில் நிமலன்	(கன்டா) சுவினை	5,000.00
கோணேசலிங்கம் அன்னலெட்சுமி ஜெயம்பிள்ளை சிவனேசன்	மல்லாகம்	2,000.00
		3,500.00
		2,000.00

நினைவு 2010 ஆண்டு

Dr. இராமலேயம்	கொழும்பு	5,000.00
சோ. குமரன்		5,000.00
மாணிக்கவாசகரூடாக சீந்திரன்	கனடா (அச்சுவேலி வடக்கு)	30,000.00
இ. ரமணன்	கொழும்பு	5,000.00
பிறேமநாதன்	கனடா	10,000.00
சுமித்திரன் குடும்பம்	கனடா	2,000.00
R.V.G. பீடி ஸ்தாபனம்		1,000.00
அனுஷ்டியா தேவி	நோர்வே	3,000.00
பாபு	கனடா	5,000.00
சிறி	சவிஸ்	5,000.00
த. தம்பிமுத்து	குமரக்கோட்டம், கோண்டாவில்	4,000.00
த. அருட்செல்வம் (கண்ணாகார்)	வல்வெட்டித்துறை	3,000.00
செ. சிவகுருநாதன்	சவினை, புன்னாலைக்கட்டுவன்	1,000.00
இரத்தினசிங்கம்	லண்டன்	15,000.00
K.N. இராஜரட்னம்	கொழும்பு	2,000.00
S. றஜீவ்	இமையாண் வடக்கு, உடுப்பிட்டி	10,000.00
S. சிவனேசன்	வல்வெட்டித்துறை	10,000.00
செல்லையா நந்தகோபால்	நோர்வே	10,000.00
நா. கந்தப்பு	தோப்பு, அச்சுவேலி	3,000.00
நாகநாதி கண்ணுயா	கனடா	2மு. அரிசி
கி. துரைராசா	அல்லாரை, மீசாலை	2,000.00
ஆ. நாகலிங்கம் அப்புத்துறை மூலம் வல்வெட்டி		10,000.00
பாலசுப்பிரமணியம் சிவபாக்கியம் நெல்லியடி, கரவெட்டி		5,000.00
செ. பரமானந்தம்	கோப்பாய்	5,000.00
வைரமுத்து விஜயலட்சுமி	மகரகம்	6,000.00
பி. சுகிர்தரன்	சவிஸ்	6,000.00
V. பாலகிருஷ்ணன்	துன்னாலை	5,000.00
S. குலராசா மூலம் S. கனகலிங்கம் லண்டன்		30,000.00
பத்மகிருபாகரன் குடும்பம்	பிரான்ஸ்	10,000.00
மதிமகராசா துவாரகா	குப்பிளான்	10,000.00
இலக்கியா, இலக்கியன்		1,000.00
தவனேசன் குடும்பம்	சவிஸ்	25,000.00
பாலசுப்பிரமணியம் நந்தகுமார்		6,000.00
ஜெயரட்னராஜா, ஜெயரத்தினகாந்தன் டென்மார்க்		6,000.00
பிரியங்கா ரவீந்திரன்	சவிஸ்	5,000.00
தேனுகா ரவீந்திரன்	சவிஸ்	5,000.00
சுப்பிரமணியம் மலர்விழி	மணல் வத்தை, நெல்லியடி	1,000.00
M. சதாசிவமுர்த்தி	கனடா	10,000.00
மயுரனி நினைவாக	திருகோணமலை	1,500.00

வாரியார் பக்கம் :

“

சுகரன்

- வாரியார் சுவாமிகள் -

அப்யாத்தியில் தருமசிந்தையடைய சகரன் என்ற அரசன் இருந்தான். இவன் தாயின் வயிற்றில் கருவிருந்தபோது மாற்றாந் தாய்களால் நஞ்குட்டப்பட்டும் இறவாது ஓளரவரிஷியால் காக்கப்பட்டுப் பிறந்ததால் இப்பெயர் பெற்றனன். இவன் மகப்பேறின்றி வருந்தினான். இவனுடைய மனைவியர் இருவர்; கேசினி, சுமதி என்பவர். இவ்விரு மனைவியரோடும் சகரன் மகப்பேறு வேண்டி இமயமலை சென்று நூறு ஆண்டுகள் தவமிருந்தான். பிருகு முனிவர் மனமிரங்கி, “சிறந்த புதல்வர்கள் உனக்குப் பிறப்பார்கள். உனது மனைவியார் இருவருள் ஒருத்திக்கு குலத்தை வளர்க்கும் ஒரு புதல்வனும், மற்றொருத்திக்கு அறுபதினாயிரம் புதல்வரும் உண்டாவார்கள்” என்று வரமளித்தார். இவ்வாறு வரமளித்தலும் அரசன் மனைவியர் இருவரும் இருடியை இறைஞ்சி, “எங்களிருவருள் யாருக்கு ஒரு குழந்தை பிறக்கும்? யாருக்குப் பல குழந்தைகள் உண்டாகும்” என்று வினா விடார்கள். பிருகு முனிவர் அவர்களைப் பார்த்து, “உங்களுக்குள் யாருக்குக் குலத்தை நிலைநிறுத்தும் ஒரு குழந்தை வேண்டும்? யாருக்கு நிகர்று ஆற்றலும் கீர்த்தியமுடைய பல குழந்தைகள் வேண்டும்? அதை நீங்களே கேளுங்கள்” என்றார். அப்பொழுது விதர்ப்ப நாட்டரசன் மகஞரும் முத்தவஞ்சாகிய கேசினி, “எனக்குக் குலத்தை வளர்க்கும் ஒரு குழந்தை வேண்டும்” என்றாள் கருடனுடைய தங்கையும் இளையாளுமாகிய சுமதி, “சிறந்த பலமுடைய அறுபதினாயிரம் வீர்கள் வேண்டும்” என்றாள். அவர் அந்த வரத்தை நல்கினார். அரசனும் அவன் மனைவியரும் முனிவரை வலம்வந்து வணங்கி நகரமடைந்தார்கள்.

சில நாட்களின் பின் கேசினி என்பாள் அஸமஞ்சன் என்ற குழந்தையைப் பெற்றாள். சுமதி ஒரு கார்ப்ப பிண்டத்தையின்றாள். அதிலிருந்த பல கருக்களை நெய்திறைந்த பாத்திரங்களிலிட்டுச் செவிலித் தாய்மார்கள் வெகுகாலம் காப்பாற்றி வந்தனர். அவற்றினின்று அறுபதினாயிரம் புதல்வர்கள் தோன்றினார்கள். அவர்களுள் கேவீனி யின் மகனான அஸமஞ்சன் துஷ்டனாக இருந்தான். நாள்தோறும் இளம் குழந்தைகளைப் பிடித்துத் தூக்கிச் சுரடு நதியில் போடுவதும் அவர்கள் தண்ணிர் குடித்துத்

திருந்தூர் 2010 ஆண்டு

தத்தளிக்கும்போது வேடக்கை பார்ப்பதும் சிறிப்பதுமாக இருந்தான். இவளால் வருந்திய குழகள் பரதவித்தார்கள். அபியாத்தியா நகர முழுவதும் இவன் செய்கைகள்டு அறியிற்று. இதைக் கண்ட சகரமகாராஜன் மனங் கொதித்தது. அவனைக் காட்டுக்குத் தூர்த்தி விட்டான் அஸமஞ்சஸனுக்கு அம்சமான் என்று ஒரு பிள்ளை பிறந்தான் அவன் தந்தையைப் போலல்லாமல் சிறந்த நீதிமாணாகவும் பலவாணாகவும் இருந்தான். எல்லோரும் அவனிடம் அன்பு பாராட்டுனார்கள். எல்லோரிடத்திலும் அவனும் அன்பு செலுத்தி வந்தான்.

சகரமகாராஜன் அகவலீமத யாகஞ் செய்யத் தொடாங்கினான். விந்திய மலைக் கும் இமயமலைக்கும் இடையில் அந்த யாகம் நடந்தது. யாகத்துக்குரிய அகவம் உலக வலஞ் செய்ய விடப்பட்டது. அதன்பின் அம்சமான் வில்லும் கையுமாக பெரிய தேரேறி அதைக் காத்தற் பொருட்டுச் சென்றான். அந்த அகவமேத யாகத்தைக் கெடுக்க எண்ணிய இந்திரன் ஒருநாள், அசர வடிவங்கொண்டு ஒருவருக்கும் தெரியா மல் யாகத்துக்காக விடப்பட்ட அக்குதிரையைத் திருடிக்கொண்டு போய்விட்டான். குதிரை மறைந்துவிடவே, யாகத்தை நடத்தி வைக்கும் புரோகிதர்கள் சகரனைப் பார்த்து, “மன்னா! குதிரையைத் திருடிக்கொண்டு போனவனைக் கண்டுபிடித்து வதைக்க வேண்டும். குதிரையை மீட்டுக் கொண்டுவர வேண்டும். இல்லையேல் நமக்கெல்லாம் துப்பமுண்டாகும். யாகம் நிற்காமல் நடக்கும் வழியைத் தேடுங்கள்” என்றனர். அதைக்கேட்ட அரசன் தனது அறுபதினாயிரங் குமாரர்களையும் கூப்பிட்டு, “எனது வீரக் குழந்தைகளே! நமது குதிரையை அசரர் கொண்டு போயிருக்கமாட்டார்கள். மந்திரங்களால் திக்புந்தனம் பண்ணியிருக்கிறோம். அதனை மீறி அசரர் வரமாட்டார்கள். நமது யாகத்தை எவ்விதத்திலும் நிறுத்தக்கூடாது. ஆதலால், நீங்கள் பூவுலகம் முழுவதும் பங்கீட்டுக் கொண்டு தேடுங்கள். பாதாளாலோகம் வரை பூமியைத் தோண்டித்தான் ஆகவேண்டும் என்றாலும் அப்படியுங் செய்யுங்கள். நான் யாகத்திற்குச் சங்கல் பம் செய்து கொண்டிருப்பதால், இந்த இடம்விட்டு நீங்கக் கூடாது. குதிரையைக் காணுமளவும் எனது பேரனுடனும் புரோகிதர்களுடனும் யாகசாலையில் இருக்கிறேன். உடனே செல்லுங்கள்” என்றான்.

முயற்சியிற் சிறந்த அவர்கள் காலதாதர்களைப் போல் உலகெங்கும் தேடிக் குதிரையைக் காணாமையால் ஆளுக்கு ஒரு யோசனை தூரமாகப் பங்கீட்டுக் கொண்டு, வஜ்ஜிராயுதத்திற்கொப்பான தமது நகங்களாலும் ஆயுதங்களாலும் பூமியை வெட்டினார்கள். உலகெங்கும் நடுங்கின், பேரிரைச்சலுண்டாயிற்று. பல உயிர்கள் மழந்தன. நாகர்களிலும் அசரர்களிலும் பலர் இம்சிக்கப்பட்டு அலுறினார்கள். இவ்வாறு அவர்கள் அறுபதினாயிரம் யோசனை தூரம் பூமியை அகற்ற பாதாளாலோகம் காணும்படி பிளந்து ஏறிந்தார்கள். அறுபதினாயிரம் சகரகுமாரர்களும் செயற்கரிய இச்செய்கை

நூற்று கிட்டி 2010 ஆய்வு

யைச் செய்தார்கள். இதனைக் கண்ட தேவர்கள், கந்தர்வர்கள், அசுரர்கள், நாகர்கள் முதலிய எல்லோரும் நடுநடுங்கி பிரமதேவரிடம் ஓடி வணங்கி, “வாணிகேள்வ! சகர புத்திரர்கள் பூமி முழுவதையும் பிளந்து ஏறிகிறார்கள். எதிர்ப்பட்டவர்களை எல்லாம், “இவன்தான் குதிரையைத் திருடியவன்”, “இவன்தான் யாகத்தைக் கெடுத்தவன்” என்றும் சொல்கிறார்கள். அதற்கு பிரமதேவர், “நீங்கள் பயப்படவேண்டாம். இந்த பூமிதேவி எல்லாம் அறிந்தவரான நாராயணருடைய மனைவி. நாராயணர் கபிலமுனி வடிவங்கொண்டு இந்தப் பூமி முழுவதையும் எப்பொழுதும் தாங்கி வருகின்றார். அவருடைய கோபாக்கினியால் இந்த அறுபதினாயிரவரும் ஏற்ந்துவிடுவார்கள். அஞ்சாதீர்கள்” என்றார். அமரராதியோர்கள் மகிழ்ந்து தத்தம் இருக்ககை ஏகினார்கள்.

சகரகுமாரர்கள் பூமியைப் பிளந்து கொண்டு போகும்பொழுது இடிவிழுந்தாற் போன்ற ஒரு பேரொலி கேட்டது. பூமி முழுவதும் தேழிவிட்டதாக எண்ணி தந்தை பால் திரும்பி வந்து “எந்தையே! உலகம் முழுவதும் தேழினோம். எதிர்ப்பட்ட தேவர், அசுரர், நாகர், மனிதர் முதலானோரை வதைசெய்தோம். குதிரையாவது, குதிரையைத் திருடியவனாவது கிடைக்கவில்லை. இனி செயற்பாலது யாது, என்ன, சகரன் சினந்து, “இன்னும் பூமியைப் பிளங்கள். குதிரையின்றித் திரும்பி வரவேண்டாம்” என்றான் மீண்டும் அவர்கள் குதிரையை விரைந்து தேழினார்கள். பாதாளத்துச் சென்று பார்த்தார்கள். அங்கு அவ்வுலகத்தை தலைமேல் தாங்கிக்கொண்டு பெரிய மலைபோல் நிற்கும் விருபாசலவிம் என்ற திக்கஜுத்தைக் கண்டார்கள். அக்கஜுத்தின் அடியில் பல யோசனை தூரம் தோண்டிப் பார்த்தார்கள். எண்டிசைகளிலும் உள்ள திக்கஜும் கடலையும் பார்த்து அவற்றின் அடியிலும் பிளந்துகொண்டு போனார்கள். அங்கு ஒருவர் உட்கார்ந்து கொண்டு தவம் புரியக்கண்டார்கள். அவர் தாம் கபிலமுனிவர் வடிவம் கொண்ட நாராயணர். குதிரையைக் காணும் பேரவாவுடன் இருந்த அவர்கள், இத்தனை நாள் தேழியகப்படாத குதிரை அங்கு மேய்ந்து கொண்டிருக்கக் கண்டார்கள். மட்டற்ற மகிழ்சியடைந்தார்கள். “இவன்தான் குதிரையைக் கவர்ந்த கள்வன்” என்று மிகுந்த கோபங்கொண்டு, மரங்களையும் மன்னையும் படைகளையும் வீசி, “துவ்தானில்” என்று சொல்லிக்கொண்டு அடிக்க ஓடி வந்தார்கள். அம்முனிவர் இவர்கள் செய்த ஆறுவாரத்தைக் கேட்டு கண்திற்ந்து பார்த்துச் சினத்துடன் “ஹாம்” என்று ஊங்காரஞ் செய்தார். உடனே அந்தச் சகரன் மக்கள் எல்லோரும் ஏற்ந்து சாம்பற்குவியலாகிவிட்டார்கள். பிறகு, சகரன் பேரனாகிய அம்சமானால் அக்குதிரையைக் கொண்டு வரச் செய்து யாகத்தை முடித்தான். பிறகு அம்சமானுடைய பேரன் பக்ரதன் கங்கையைக் கொண்டந்து சகர புத்திரர்களுடைய எலும்பின்மேல் படவைத்ததும் அவர்கள் நற்கதியுற்றார்கள்.

திரும்பூர் 2010 ஜூலை

மார்க்காண்ட் சமய பிறப் நன்மொழியளர்

- முருகலே யாமநாதன் அவர்கள் -

சமயத்தோடு, ஜக்கியமான தொடர்களே மதம், மார்க்கம், சமயம் என்ற சொற்கள். இதுபற்றி மனிவாசகர் என்ன சொல்கின்றார் என்பதே இவ்வாக்கத்தின் கருதுகோள். சிறந்த வாழ்க்கைநெறியே சமயம் என்பது ஆன்றவிந்தடங்கிய கொள்கைச் சான்றோர் முடிபு. மார்க்கம், நேறி, வழி, பாதை, தெருவிதி என்பன ஒத்துவரும். எனினும், ஒவ்வொன்றிற்கும் இடையே சிறிய வீச்கவித்தியாசம் காணப்படுகிறது. தெய்வம் சார், வழித்துணை விநாயகர், வழித்துணை இராமன் என்ற தொடர்கள் சமயப் பிரயாணத்துக்கோ, வாழ்க்கை நெறிக்கோ பக்கத்துணையாய் விளங்கும் தெய்வத்தின் உதவியை இப்படிப் பேசுவதும் ஒருவித மொழிமறுபும் அனுபவமுமாம். தான் தான் வழிபடுதெய்வம் தோன்றாத துணையாய் இருப்பது ஒரு தெம்பு. வீட்டைவிட்டுப் புறப்பட்டு நம் வீட்டுப் படலையைத் திறக்கும்போது நம்குல தெய்வத்தை நேர்ந்து துணைவுவது (சமயிகளின்) இயற்கை. இந்த நெறியாள்கை அருளாளர்களின் வாழ்வியலிலும் காணப்படுவது சகசம். அப்பர் பெருமான் இதைப் பாட்டிலே வடித்துள்ளார்.

நன்றாளும் ஆயைனக் கெந்தைய மாடிடன் தோன்றினராய்

முன்றா யுலகம் படைத்துகந்தா ஸ்மனத் துள்ளிருக்க

ஏன்றான் இமையவர்க் கன்பன் திருப்பாதிரிப்பு வியூர்த்

தோன்றாத துணையா யிருந்தன் தன்னடி யோங்களுக்கே (4:94.1)

இந்த நடைமுறை வழி, அப்பர் வீர்ப்பானத்தையும், சுந்தரர் திருவாரூரையும், சம்பந்தர் சீகாழியையும் மறப்பதே இல்லை. இந்தத் தோன்றாத்துணை யாவர்க்கும் பொது. இகலாமியர்கள் தம் மதத்தைச் “சாந்தி மார்க்கம்” என அழைக்கின்றனர். பாரதி அந்நாளிலேயே “எந்த மார்க்கமும் தோன்றில் தென் செய்கேள் ஏன் பிறந்தேன் இத்துயர் நாட்டிலே” எனப் பாடியுள்ளார். மார்க்கம் - வழி. சமய நூல்களை மார்க்கப்படுத்தகங்களைப் பலர் குறிப்பிடுகின்றனர். எனவே, மனிமொழியார் சமயம், மதம்

திரும்புவதற் 2010 சூலை மாத

என்று பாடியுள்ளார். தன் வாழ்வில் வழிதுறை தெரியாது இடருந்த வேளை, யாது நீ போவதோர்வகையெனக்கருளாய், (கோயில் திருப்பதிகம் 9) என இறைவணிடம் கேட்டுள்ளார். இந்த “மதம்” என்ற பாவனை நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. ஆனால், அவை சமயம் என்ற கருத்திற் பாவிக்கப்படவில்லை என மறைமலையாடகள் குறிப்பிட்டு உள்ளார். ஆனாற் திருவாசகத்தில் மதம் என்ற பாவனை வந்திருக்கிறது. கி.பி. முன்றாம் நூற்றாண்டின் முற்பாதியில் எனக்காட்டுகிறார் மறைமலை அடிகள். அவர் மாணிக்கவாசகரின் காலம் கி.பி. முன்றாம் நூற்றாண்டு என்ற முடிபுடையவர். எனவே, ஆயிரத்து எழுநூறு ஆண்டுக்கு முன்தான் “மதம்” பாவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சைவமும் வருகிறது. அதற்கு முன்னர் வெவ்வேறு பொருள் பட வந்திருக்கிறது. வலிமை, செருக்கு, அறியாமை, அழகு என்னும் பொருள்பட அப்பிரயோகம் அமைந்திருந்தது. “மதம் கொண்டயானே” இதற்கு நல் உதாரணமாம். இந்த “மதம்” மனிதனையும் மாற்றிவிடும். சமயம், மதம் இரண்டும் இப்போ ஒரே பொருளைத் தருகின்றன. சம்மதம், ஆறு சமயங்களைக் குறிக்கும். “மதம்” மனித மனதுக்கு மதர்ப்பை, ஆணவத்தை அளிக்கக் கூடாது. இது மத வெறியைக் கொண்டுவரும். எனவே, இந்த மதம் கொள்கை கோட்பாட்டைக் குறிக்கும் வார்த்தை. இவ்விருசொற்களும் தாயுமானவர் நாவிலும் தவழ்ந்திருக்கிறது.

“சமய கோடிகள் எல்லாம் தம் தெய்வம், எம்
தெய்வம் என்று எங்கும் தொடர்ந்தெதிர்
வழக்கிடவும் நின்றது எது
பரசிவ வணக்கம்

“அநாதி ஏக தத்துவ சொருபத்தை, மத
சம்பந்தம் பெருச் சாலம்பரகித மான

மதம் சமயத்துக்கு ஈடான சொல்லாகப் பழைய இலக்கியங்களிலே அமையவில்லை. ஆக, திருவாசகத்தில் வரும் பகுதிகளை இங்கே தருகிறோம்.

அறுவகைச் சமயத்து அறுவகை யோர்க்கும்
வீடு பேறாய் நின்ற விண்ணோர் பகுதி
கீடும் புரையும் கீழோன்

3திரு அண்டப்பகுதி (17.18.19)

ஆறு சமயங்களாவன:

சைவம், பாகுபதம், மாவிரதம், காளாமுகம், வாமம், பைரவம் என்பன அகச் சமயங்கள்

பாராணவாதம், சமவாதம், சங்கிராந்த வாதம், ஈவர அவிகாரவாதம், பரிஞாம வாதம், சிவாத்துவிதவாதம் என்பன அகப்பறுச் சமயங்கள்.

தருக்கம், மீமாஞ்சை, ஏகான்மவாதம், சாங்கியம், யோகம், பாஞ்சாராத்திரம் என்பன பறுச் சமயங்கள்.

உ_லோகாயதம், சௌராந்திகம், யோகாஸரம், மாத்ரிகம், வைபாடிகம், ஆருகதம் என்பன பறுப் பறுச் சமயங்கள். இந் நால்வகைப்பட்ட சமயங்களும், ஒவ்வொன்றும் அறுவகைப்பட்டுள்ளன. ஆகையால் ஆறு சமயம் என்றார்.

திருப்போரூர் முருகன் பிள்ளைத் தமிழ்

உ_ரை. ச. அ. இராமசாமிப்புலவர்

பக்கம் 126.127

சமயவாதிகள் தத்தம் மதங்களே

அமைவதாக அரற்றி மலைந்தனர்

போற்றித்திரு அகவல் 52.53

இச்சமய நோக்கிலே நாத்திகம், உ_லோகாயதம் பற்றி பெருந்துறைப்பிள்ளை குறிப்பிடத் தவறவில்லை. மணிவாசகர் சிவனை முழுமுதற் பொருளாக வழிபட்டார் என்பதை நூல் முழுவதிலும் காணலாம். சில மட்டும் இங்கே இடம்பெற்றுள்ளன.

செய்ய மேனியனே செய்வகை யறியேன்

திருப் பெருந்துறை மேவிய சிவனே

சிவனே எனச் செத்திடப் பணியாய்

திருப் பெருந்துறை மேவிய சிவனே

தென்பராய்த்துறையாய் சிவலோகா

திருப் பெருந்துறை மேவிய சிவனே

சேட்டைத் தேவர்தம் தேவர் பிரானே

திருப் பெருந்துறை மேவிய சிவனே

சிறைக்கனே புனல் நிலவிய வயல் குழ்

திருப் பெருந்துறை மேவிய சிவனே

சேயனாகிநின்று அலறுவது அழகோ

திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே

நிலவிய 2010 ஆண்டு

சீதவார் புனல் நிலவிய வயல்குழ்
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே

சேலும் நீலமும் நிலவிய வயல்குழ்
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே

திளைத்தும் தேக்கியும் பருகியும் உருகேன்
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே

செத்திலாம்பத்து

சிவனோடு சம்பந்தமுடையது சைவம். எனவே, திருவாதவூரிடகள் சிவச் சமயமாம் சைவசமயியாய் வாழ்ந்து காட்டினார். எந்தச் சிறு தெய்வத்தையோ, பெரிய தெய்வத்தையோ, விநாயகர், முருகன், வைரவர், வீரபத்திரர் துதி பாடவில்லை. பிற தெய்வ வணக்கத்தை திருவாதவூர்ச் செழுமறை முனிவர் முன்னெடுக்கவில்லை என்பதைச் சுவாமிகளின் திருவாக்குகளால் உணரமுடிகிறது. மறந்தும் புறந்தொழாதவர் சுவாமிகள்.

மற்றோர் தெய்வம் கனவிலும் நினையாது

போற்றித்திரு அகவல் 7 4

உள்ளேன் பிறதெய்வம் உண்ணை
அல்லாது எங்கள் உத்தமனே

திருச்சதகம் 2

தேசனே ஓர் தேவருண்மை சிந்தியாது
என்சிந்தையே

திருச்சதகம் 78

சிவம் வேண்டார்தமை நானுந் தீண்டேன்

உயிருண்ணிப்பத்து 7

ஏச்சத்தார்சிறு தெய்வம் ஏத்தாதே

ஏசறவு 4

ஆகத் திருவாதவூர் வழி சைவம். தெய்வம், சிவன் என்ற உண்மையை மனதிற்பதித்து வாழ்வோமாக: இன்று ஒரு கலப்படம் வெளிநாடுகளில் விரவியமையாற் சைவம் நலிவடையக் காண்கிறோம்.

சமயாபிமானம் மொழியமிமானத்தோடு, வாழ்வோம்.

சுபம் அமைதி சாந்தி நிலவுக.

சிறுவர்களுக்கான அதூரைம் கிளி

ஏஞ்சிலிங்டாசி

'வாக்குண்டாம் நல்ல மனம் உண்டாம் - மாமலராள்
 நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது புக்கொண்டு
 தய்பார் திருமேனி தய்பிக்கையான் பாதம்
 தய்பாமல் சார்வார் தமக்கு...’

பொன்மலை என்ற ஊரில் சிவநேசன் என்றவர் வாழுந்து வந்தார். அவருடைய மனைவி பார்வதி. அவள் அழகும் பெரும் அறிவும் கொண்டு விளங்கினாள்.

சிவநேசன் நல்ல குணம் உடையவர். அவர் அதிகாலையில் எழுந்து பொய்கையில் நீராடவிட்டு, குளத்திலிருந்து வெண்தாமரை, செந்தாமரை பறித்து வருவார்.

பார்வதி கணவருக்கு முன் எழுந்து நீராட புத்தாடை புனைந்து நல்ல மல் விகையைப் பறித்துக் கூந்தலில் கட்டிவைத்து விடுவாள். அவருடைய தலையைச் சுற்றிச் சிற்சில தேவீக்கள் மொய்க்கும்.

அவள் பார்ப்பதற்கு ஒரு பட்டாம்பூச்சியைப் போலிருப்பாள். அத்தனை வன்னங்கள் அவருடைய மேனியை அலங்கரித்திருக்கும். பட்டாடைச் சோளி மற்றும் பற்பல அணிகலன்களும் ஆதவனுடைய அழற்கதிரில் ஜோலிக்கும்படி இருக்கும்.

பத்து விரல்களில் மோதிரங்கள் அணிந்திருந்தாள். அதிகப் பிரகாசமான தண்டைக் கொலுகும் அணிந்திருந்தாள். வைடுரியம் போன்ற பாதச் சிலம்பும் முத்து மூக்குத்தியும் ரத்தினப் பதக்கமும் தரித்திருந்தாள். மோகன மணிமாலை கழுத்தில் அணிந்து வைடுரியம், புஷ்பராகம் ஆகியவற்றால் ஆக்கிய திருமாங்கல்யம் கொண்டிருந்தாள். காதுகளில் கொப்பும் வைரக்கம்மலும் அணிந்திருந்தாள்.

கைகள் இரண்டிலும் போன் கங்கணம் மாட்டியிருந்தாள். சாட்சாத் பார்வைக்குக் காமாட்சி அன்னையைப் போன்று காட்சி அளித்தாள்.

வாழ்வீடு 2010 ஆண்டு

ஹர்மக்கள் அவள் மீது அன்பும் பாசமும் கொண்டு விளங்கினார். அவனும் அனைவரிடத்திலும் மரியாதையோடு பழகிவந்தாள். பார்த்த உடனே அவளைக் கைகூப்பித் தொழுவேண்டுமெனத் தோன்றும்.

சிவநேசன் தாழியும் தலைமுடியைப் பின்னியபடியும் இருப்பார். நெற்றியில் வெண்ணிறும் சந்தனம், குங்குமமும் பளிச்சிடும். அவரை, ஊர் மக்கள் காலில் விழுந்து வணங்கிடுவர். அத்தனை சிவப்பழுமாய் இருந்தார்.

அவர் தினமும் வண்ணமிகு வாச மலர்களால் அலங்கரிப்பார். வீடு சுத்தம் செய்து விளக்கேற்றி அமர்ந்து தியானம் செய்த பின்னை அனைத்து தெய்வப் பாடல் கள் பாகரங்களைப் படித்து தமிழில் அரச்சனைகளையும் செய்து வழிபட்டு வந்தார்.

அவருடைய வாக்கில் சரஸ்வதியும் தாண்டவமாடனார். அவர் கமலமாலை, ருத்திராட்சம், எப்படிகம் என்று சில மாலைகளைப் பூசைக்குப் பயன்படுத்தினார். சங்கு, துளசி, வில்வம், அறுகு என அந்தந்தத் தெய்வங்களுக்கு மாலைகளை அணிவிப்பது அவருடைய வழக்கமாகும்.

நாள்தோறும் முழுமுதற் கடவுளுக்கு முதல் வணக்கம் செய்யும் போது, வெள்ளெருக்கு மலர், அறுகு, தும்பை மலர் மற்றும் மணமிக்க மலர்கொண்டு அரசு சித்து விநாயகப் பெருமானின் திருவுடித் தாமரையை அலங்கரிக்கச் செய்வார்.

அதனால் கண்நாதருடைய திருவருள் நலத்தால் அவர் சரளமாகப் பாடும் தகுதி பெற்றார். பிறகு, வாக்கிலும் நல்ல ஒலியேற்பட்டது. அதன் பயனாய் அவர் சொல்லியதும் பலிக்கத் தொடங்கியது.

கடுமையான உழைப்பால் செல்வம் பலவும் குவியத் தொடங்கியது. நல்ல தியானம் செய்வதால் அவருடைய நினைவாற்றல் பெருகியது. நல்ல சிந்தனைகள் மேம்பட்டது. சிந்தனை உண்டானதால் அதை நல்ல வழியிற் பிற்ருக்குச் சொல்லி பிறரையும் நல்ல வழியில் செல்லச் செய்தார்.

திருமகளின் திருவுளம் கணிந்து அன்னையின் அருட்பார்வையால் மேலும் செல்வம் நிறைந்துவிட்டது.

மலைமகளின் திருவருள் நலத்தால் வேண்டத்தக்கதனைத்தும் பெற்றார். வேண்டிய முழுதும் பெற்ற காரணத்தால் அவரை அனைவரும் நாடு நற்புகழ் எய்திய வர்கள் ஏராளம். வருத்தும் கொடிய நோய்கள் ஏதும் வருவதில்லை. ஆகவே, அவர் தேக ஆரோக்கியத்துடன் செயற்பட்டு வந்தார்.

இந்தச் செய்தி அடுத்த பல ஹர்களுக்கும் பரவியது. மூங்காங்கே சென்று சிவநேசன் அங்குள்ள மக்களுக்கு போகம், யாகம், பூசை, வழிபாடு, பாடல், பிராண்யாம்பு பயிற்சிகளை மேற்கொண்டு பல ஹர் மக்களுக்கும் நல்வழிகாட்டிய பெருமைக்குரிய வராய் திகழ்ந்தார்.

நிலாக்கிழமை 2010 ஆண்டு முழு

வழிபாடு முடிந்ததும் அவருடைய மனைவி பூசையை நிறைவு செய்து காகத் திற்கும் பகவிற்கும் உணவளித்துவிட்டு அதிதிகளை அழைத்து அவர்களுக்கும் அன்னப் பாலிப்புச் செய்துவிட்டு தானும் தன் கணவரும் அமர்ந்து உண்பர்.

ஆலய வழிபாடுகளுடன், அவ்வப்போது பொதுத் தொண்டுகள் செய்தும், திருவிழா முதலியன் செய்வித்தும் ஆலயங்களுக்குச் சென்று இருவரும் உழவாரப் பணியும் செய்து வருவர்.

அவர்களுக்கு ராகுல் என்ற மகன் பிறந்தான். தன்னுடைய வழியைப் பின்பற்றச் சில வழிமுறைகளை மகனுக்கும் முறையாகப் போதித்தார். நல்ல கல்வியையும் போதிக்கச் செய்தார். அவனும் நல்ல மகனாகத் திகழ்ந்தோங்கினான்.

இதனால் நாம் அறிவது தினமும் மலர்களைக் கொண்டு விநாயகனை வழி பட்டால் கல்வி மேம்படும். செல்வம் பெருகி வரும். நோய் நொடிகள் ஏதும் வராது. எனவே, நீங்களும் தினமும் கணநாதனைத் தொழுது நல்லருள் பெற்றிடுவீராக!

தூதரிதே மாருளவெயி!

(துவ்ஸமறு)

துவ்ஸமறு வத்துவாஸு
துவனை தன்று எலைக் கழுத்து
துவ்ஸமர்ப்பிய! சுத்தந் எந்த முகுதை
அங்குப் புடை குழு வத்து
அகுன் மழை தீ வெட்டுத்து
ஆதீந்தே அகுன்வடிய! அகுட்டமைய!...

மாஷ மகளா கேவூருங்கள்
மலர்மஞ்சல் துவவயாவும்
தேடுக்கிற திருத்தியைத் தகவுந்தலை!
தயவுத்துங் திருத்துவத்துல்
தானுமூத்தை திருப்புதலை
ஸாலுவறுலியாக் கீஸும் பார்வீலை!

(துவ்ஸமறு)

அங்கள் தத்துவமையை எங்கு
ஆசானுமாய்க்கத்து
ஆதீந்தே அகுன்வடிய அங்குகையன்டு!
எபாயத எகாக்கு யான் அமையென்!
நன் கழுதலை தொழுத்துவேன் மக்குவு கொண்டு! (துவ்ஸமறு)

கீழ்க்காலை கி. குலசேகரன்

திருநீற்றுப் 2010 ஆம் வருடம்

திருநீற்றுப் பகலை

- எஸ். ரி. குமரன் அவர்கள் -

திருநீறானது சிவசின்னாங்களில் ஒன்றாக விளங்குகின்றது. திருநீறானது சிவசக்தியின் வடிவமாயுள்ளது. சம்பந்தப் பெருமான் அருளிய திருநீற்றுப் பதிகமானது பரையின் வரலாறாகும். பரை என்பது சிவசக்தியாகிய பராசக்தியையாம் என்னும் ஆன்றோர் வாக்கு இதற்குச் சான்று பகருகின்றது. “திருநீற்றுப் பதிகம் நிகழ்த்துங் காலை மாற்றுப் பரையின் வரலாறாகும்” என்பது அவ்வாக்காகும். சைவர்களாகிய நாம் எக்கருமத்தை செய்யத் தொடங்கும் போதும் திருநீறு தரித்துக் கொண்டே செய்தல் வேண்டும். விபூதி அணியாதவருடைய நெற்றி கடுகாட்டுக்குச் சம்மாகும். இதனை “நீரில்லா நெற்றி பாழ்” என ஓளவையார் தனது நீதிநூலில் கூறியுள்ளார்.

மறுபெயர்கள்:

திருநீற்றுக்கு ஐந்து மறு பெயர்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. விபூதி - மேலான செல்வத்தைக் கொடுப்பது, பசிதம் - ஓளியைத் தருவது (ஓளி - ஞானம்), பள்மம் - பாவங்களை நீக்குவது, சாரம் - தடைகளை அறுப்பது, இரட்சை - காப்பது என பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது.

திருநீறு எவ்வாறு பெறப்படவேண்டும்

குற்றமற்ற பகவின் சாணத்தை நெருப்பினாலே கடுவதனால் உண்டாகும் நிறைதூய திருநீறாகும். நோயுள்ளதும், அங்கவீனமானதும், பித்துக் கொண்டதுமான பகவின் சாணத்தை உபயோகித்தலாகாது. வெள்ளை நிற விபூதியே தரிக்கத்தக்கது. நீறாக்க எடுத்துக் கொள்ளப்படும் பகவின் சாணம் ஆன்மாவையும், சாணத்தில் உள்ள அழுக்குகள் ஆன்மாக்களோடு உள்ள மலங்களையும், நெருப்பு திருவருளையும், எதிர்தல் திருவருள் பதிதலையும், ஏரிந்தபின் வருகின்ற வெண்டியு மலங்கள் நீங்கத் தூயமையாயுள்ள ஆன்மாவையும் குறிக்கும்.

தகிக்கப்பட்ட நீற்றை புதுவல்திரத்தினாலே வடித்து புதுப்பாண்த்தினுள்ளே இட்டு மல்லிகை, மூல்லை, பாதிரி, சிறு சண்பகம் முதலிய ககந்த புஷ்பங்களை உள்ளே இட்டு புதுவல்திரத்தினாலே அதன் வாயைக் கட்டி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். விபூதியை பட்டுப் பையிலேனும் சம்புத்திலேனும், சுரைக் குடுவையிலேனும், வில்வக்குடுக்கையிலேனும் எடுத்து வைத்துக் கொள்ளலாம்.

திருநெற்றைப் பெற்றாலும் வேண்டும்

எவ்வாறு அணிய வேண்டும்

சிவாச்சாரியாராயினும் சிவனடியாராயினும் விபூதி தந்தால் அவர்களை நமஸ்கரித்து இரண்டு கைகளையும் நீட்டி வாங்கி தரித்துக்கொண்டு மீண்டும் நமஸ்காரம் செய்தல் வேண்டும்.

திருநீற்றைப் பெற்றதும் வடத்திசை அல்லது கிழக்கு திசை நோக்கி நின்று கொண்டு கீழே சிந்தாமல் வலது கையின் ஆட்காட்டிவிரல், நடுவிரல், மோதிர விரல் ஆகிய மூன்று விரல்களால் திருநீற்றை எடுத்து அண்ணாந்து நின்று புசிக் கொள்ள வேண்டும். புசும்போது “சிவாயநம்” அல்லது “சிவ சிவ” என்று மனம் ஒன்றிச் சொல்லிக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

திருநீற்றை அணியும்போது உத்தாளனமாகவேனும் திரிபுண்டரமாகவேனும் தரிக்கலாம். உத்தாளனமாவது பரவிப்புசுதல் ஆகும். திரிபுண்டரமாவது மூன்று குறியாகத் தரிப்பது ஆகும். மூன்று குறியாகத் தரிக்கும்போது குறிகள் வளையாமலும் இடையொமலும், ஒன்றையொன்று தீண்டாமலும் தரித்தல் வேண்டும். சிவதீட்சை பெற்ற வர்கள் திரிபுண்டரமாக தரித்துக் கொள்வார்கள்.

நோன்று உடலின், சிரம், நெற்றி, மார்பு, தொப்பும், முழந்தாள்கள், புயங்கள், முழங்கைகள், மணிக்கட்டுக்கள், விலாப்புறங்கள், முதுகு, கழுத்து என்னும் பதினாறு இடத்தும் குறி அணியலாம். நெற்றியில் இரண்டு கடைப்புருவ எல்லை நீளமும், மார்பிலும் புயங்களிலும் அவ்வாறங்குல நீளமும் மற்றைத் தானங்களில் ஓவ்வோர் அங்குல நீளமும் தரிக்க வேண்டும்.

காலை, மதியம், மாலையிலும், ஸ்நானங்கு செய்தவட்டும், பூசைக்கு முன்னும், பின்னும், போசனத்துக்கு முன்னும் பின்னும், உறங்கப் போவதற்கு முன்பும், மலசல போசனங்கு செய்து கைகால் கழுவிய பின்னும், தந்த சுத்தி செய்த பின்னும் திருநீறு அவசியம் பூசுதல் வேண்டும்.

நடந்தவண்ணமும், கிடந்த வண்ணமும், பாவிகள் முன்பும் விபூதி தரித்தல் குற்றமாகும். விபூதி தரிக்கும்போது, சிந்தினால் சிந்திய விபூதியை எடுத்துவிட்டு நிலத்தை சுத்திகரித்தல் வேண்டும்.

மகிழம்

திருநீற்றின் மகிழம் சம்பந்த சுவாமி பாடியருளிய திருநீற்றுப் பதிகத்திலும் வேதங்களிலும் அநேக உபநிடதங்களிலும் நன்றாக விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது. “முத்தி தருவது நீறு”, “போதந் தருவது நீறு” என்று சம்பந்தர் பாடுகின்றார். ஆன்மாக்கங்கு

முத்தியையும் போத்ததையும் (சிவஞானம்) கொடுப்பது சிவசக்தி என திருவருப்பயன் முதலாய ஞானநூல்கள் கூறுகின்றன. திருநீறு முத்தியையும் போத்ததையும் கொடுத்த வால் அது சிவசக்தி சாந்தித்தியமாவதற்குச் சிவசிவ என்னும் மந்திரத்தை செபித்தல் வேண்டும்.

ஒருவன் திருநீற்றை அணிவதனால் அத்திருநீறானது படிக்கின்ற ஓவ்வொரு மயிர்த்துவராமும் சிவலிங்கமாகின்றது என்றும் ஞானாக்கினியாலே தகிக்கப்பட்ட பக்மல நீக்கத்தில் விளக்குஞ் சிவப்பேற்றிற்கு அறிகுறி என்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

திரிபுண்டரமாக நீற்றை அணியும்போது திரிபுண்டரத்தின் முதற்குறி பிரண வத்தின் அகரத்தையும், கிரியாசக்தியையும் மகேஸ்வரனையும் குறிக்கின்றது என்றும் இரண்டாவது குறி உகரத்தையும் இச்சாசத்தியையும் சதாசிவனையும் குறிக்கின்றது. முன்றாவது குறி, மகரத்தையும் ஞான சக்தியையும் மகாதேவனையும் குறிக்கின்றது.

உமாபதி சிவாச்சாரியார் நெஞ்சுவிடு தாது எனும் சித்தாந்த அட்டகநாலில் திருநீற்றுச் சிறப்புப் பற்றி பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

“ஆதியின் மேல் உற்ற திருநீறுஞ் சிவாலயமும் உள்ளத்துச் செற்ற புலையார் பாற் செல்லாதே” என குறிப்பிடுகின்றார் பட்டினத்தார் தனது பாடலில்,

“செய்யும் திருவெந்தியூருடையீர் திருநீறுயிட்டுக்

கையுந்தொழுப் பண்ணியைந் தெழுத்தோதவங் கற்பியுமே” எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

நாயன்மார்களில் மெய்ப்பொருள் நாயனார், ஏனாத்நாத நாயனார், சேரமான் பெருமாள் நாயனார் போன்றோர் திருநீறின் மீது பக்தியும் பற்றும் கொண்டவர்களாக விளங்கியிருந்தார்கள்.

இத்தகு சிறப்பிற்குரிய திருநீற்றை அணிவதனால் உயர்ந்த நற்குணங்களும், குறைவற்ற செல்வம், நல்வாக்கு, தடையற்ற இறைசிந்தனை என்பன ஏற்படுகின்றது. ஆதலால் திருநீறின் மகிமையை உணர்ந்து திருநீற்றை உரிய முறையில் அணிந்து சைவர்களாக வாழ்ந்து சைவவாழ்வின் இலட்சியத்தினை அடைவோமாக.

ஆதார நூல்கள்

01. ஆறு முக நாவலர் சைவ விளாவிடை, விபூதியியல் -1, விபூதியியல் -2
02. தூரை இராஜாராம் திருமூலர் வாழ்வும் வாக்கும் - நர்மதா பதிப்பகம்
03. சித்தாந்த சாஸ்திரம் மூலமும் உரையும் - சைவசித்தாந்த பெருமன்றம் - சென்னை.

நூற்று கிராமங்களில் 2010 ஆண்டும்

பட்சிகள் தரும் பதிவுகள்

08.10.2010 அன்றை நடைபெற்ற வராந்த நிகழ்வில்
இடம்பெற்ற இசை நிகழ்ச்சி.....

அங்கிரமத்தினால் நடைபெறுகின்ற சமூகப்பணிகளின் வரிசையில் பயணரன்
ஒுவகுக்கு முக்குக் கண்ணாடு வழங்கும் நிகழ்வு...

நாட்டுக்காட்டி 2010 மூலம்

இப்பிரமத்தினரல் இடம்பெறுகின்ற வராந்த நிகழ்வில் பாடசாலை மரணவிகள் பங்குகொண்டு சிறப்பித்த நாட்டுய நிகழ்வு.....

குணச்சுடர் வசகர் கெனரவிப்பு நிகழ்வு....

நாட்டுப்புற திரும்பும் முதல் வருடம்

ஆச்சிரமத்தில் நடைபெற்ற வாசகர் கொரவியு நிகழ்வில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றிய செஞ்செங் செல்வர். இரா. செல்வவந்வேல் அவர்கள்....

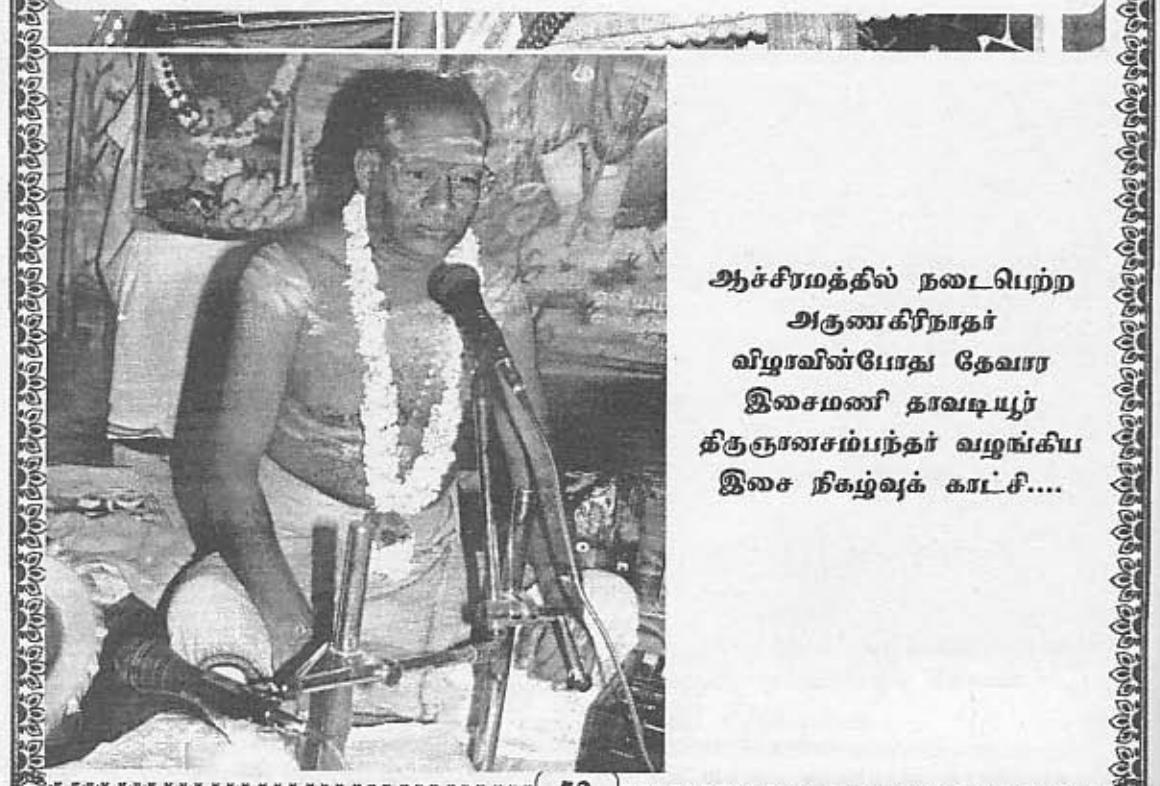

வாசகர் கொரவியு நிகழ்வில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றிய வல்வையூர் அப்பரண்ணர அவர்கள்....

நாள்தேரி 2010 ஆவ்வீர்

வாசகர் கெளரவிப்பு நிகழ்வில் கலந்துகொண்டு உரையற்றிய
திருமதி. கெளரி கரேசன் அவர்கள்...

இங்சிமத்தில் நடைபெற்ற
அருணகிரிநாதர்
விழவனின்போகு தேவர
இசைமனி தாவஷயூர்
திருஞானசம்பந்தர் வழங்கிய
இசை நிகழ்வுக் காட்சி....

திருநெல்வேலி 2010 ஆண்டு போட்டியின் திறப்பு முறை

- சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவா. மகாவிங்கம் ஷார்க்ஸ்-

உள்ளத்துள்ளே சிவம் ஓங்காரமாய் விளங்கும் நிலை ஆகாசப்பேறு என்பதும். உள்ளுதலைச் செய்வது உள்ளம். உள்ளத்துள்ளே ஒம் என்னும் பிரணவ ஒளி வடிவாக உள்ள பரம்பொருளை, உள்ளத்துள்ளே ஞான விளக்கொளியாகத் திகழ்கின்ற இறைவனை, உள்ளத்தின் உள்ளே அறம் விளங்க தர்மத்தின் தலைவனாக விளங்குகின்ற சிவத்தைச் சிந்தை செய்தால் உள்ளம் சிவமாகும்.

இல்லற வாழ்விற்குச் சிற்றின்ப நுகர்விற்குப் பெண்கள் துணையாவது போலப் பேரின்ப வாழ்வாகிய முத்தியின்பம் துய்யபத்ருக் ஆதியாகிய பரம்பொருளே துணையாவான். ஆதியாகிய அப்பரம்பொருள் பிரமனும் திருமாலும் அடியும் முடியும் காணாதபடி பேரோளிப் பிழும்பாக நின்றவன். சீவர்கள் கடைத்தேற உயர்ந்த நன்நெறியாகிய ஒளி நெறியை அவனே அருளி உதவினான்.

பயனுறு கன்னியர் போகத்தின் உள்ளே
பயனுறும் ஆதி பரஞ்சுடர்ச் சோதி
அயனொடு மால் அறியா வகை நின்றிட்டு
உயர் நெறியாய் ஒளி ஒன்றது ஆமே

போகத்தை ஊட்டிய சிவனே ஞான நெறியையும் ஊட்ட வல்லவன் என்பதை மேல்வரும் பாடல் விளக்குகிறது.

மனம் ஜம்புலன்கள் வழியாக உலகப் பொருள்களில் இன்பம் கண்டு விழிப்பு நிலையில் மகிழ்வடைவது நனவாகும். பொறி புலன் வழியாக இல்லாது தூக்கத்தில் கண்டு இன்புறுவது கனவாகும். இப்படி நனவிலும் கனவிலும் காண்கின்ற ஆனந்தம் அல்லாது தானே சிவன் என்னும் ஞானம் அடையப் பெறுதலே உண்மையான ஞானம் ஆகும்.

சிவன் யானைத்தோலை உரித்த கைகளை உடையவன் மண்டையோட்டைக் கையிலே தாங்கியவன். சுடர்விடுகின்ற இளம்பிறைச் சந்திரனைத் தலையிலே குழியவன். இவ்வாறு அரும் பெரும் செயல்களைப் புரிந்த அருளாளன் என்று நினைத்து

வாழ்ச்சி 2010 ஆய்வு

நான் அவனுக்கு ஆட்பட்டேன். அடிமையானேன் அல்லாமல் அவனுடைய நிறம் கறுப்போ சிவப்போ என்றெல்லாம் நான் எண்ணிப் பார்க்கவில்லை. இறைவன் நிற மும் வடிவமும் கடந்தவன் என்பதையும் காட்சிப் பொருளாக நிற்காமல் உள்ளத் தில் உணர்வு நிலையினைப் பற்றி நிற்பவன் என்றும் திருமூலர் பாடுகின்றார். நிற மும் வடிவமும் ஒழித்த பரிபூரண வழிபாட்டில் உள்ளத்தை நிறுத்திச் சிவபெருமானை நிலைவு ஒழிந்த பரவச நிலையில் நின்று துதிக்கின்றார். அகத்திலே அனுபுதி நிலையை அடைவதற்கு இவ்விதமான பரவச நிலையும் ஓர் அங்கமாகவே உள்ளது.

கரியட்ட கையன் கபாலம் ஏந்தி
எரியும் இளம்பிறை குடும் எம்மானன்
அரியன் பெரியன் என்று ஆட்பட்ட தல்லால்
கரியன் கொல் சேயன் கொல் காண்கின்றிலேனே

அப்பர் சுவாமிகளும் இறைவன் இத்தன்மை உடையவன் இந்த நிறத்தைக் கொண்டவன். இத்தகைய செயல்களை உடையவன் என்பதை எழுதி விளக்க முடியாது என்பதை -

“இப்படியன், இந்நிறத்தன், இவ்வண்ணத்தன் இவன் இறைவன் என்று எழுதிக் காட்டொண்டே” எனத் தனது பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார். இவ்வாறு காலைக் காலம்மையாரும் அற்புத்த திருவந்தாதியில்,

“அன்றும் திருவுருவம் காணாதே ஆட்பட்டேன்

இன்றும் திருஉருவம் காண்கிலேன்” என்று இறையருளின் உயர் நிலையினை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

தெய்வ சிந்தனையிலே இதயம் தோய்ந்து இரண்டற்ற பாவனையில் மூழ்குவதே இறைவனுடைய அனுக்கிரகப் பேரின்பத்தைப் பெறுவதற்கு ஒரே வழியாகும் என்பது தவமுனிவரின் கருத்தாகும். இவ்வாறு நான் இறைவனை எனக்குள்ளே தேட்ட தொடங்கியதும் நான் என்றும் இறைவன் என்றும் தன்னாந் தனியாக இரண்டு பொருள் இல்லை என்பதை உணர்ந்து கொண்டேன். இந்த உணர்வு ஏற்பட்டதும் நானும் நானென்பதை விட்டோழிந்தேன். நான் என்று என்னைத் தனியாகப் பிரித்துக் கொண்டு நினைக்கின்ற ஆணை நினைப்பை விட்டு நீங்கினேன். இதனால் என் தனித் தோற்றும் ஒழிந்தது. எல்லாம் அவனே என்பதை உணர்ந்து கொண்டேன்.

நாளேஷன் 2010 ஆயிரம்

நாளென்றும் தானென்றும் நாடி னேன்! நாடலும்
 நாளென்று தானென்று இரண்டில்லை என்று
 நாளென்ற ஞான முதல்வனே நல்கினான்
 நாளென்று நாலும் நினைப்பொழிந்தேனே

உண்மை ஞானத்தினால் உண்டாகும் ஆனந்தம் சத்திய ஞானானந்தம் எனப் படும். முத்துரியம் கடந்த நிலையில் பெறும் ஆனந்தமே மெய்ப்பொருள் ஆனந்தமாகும். சிவன் சீவனில் பொருந்தத் தோன்றும் ஞானானந்தம் நாவிலும் உணர்விலும் கலந்து தேவோய்த் தித்திக்கும். நினைத்து வணங்க முடிந்த அளவிற்கு இறைவனை உள்ளம் உருகி வணங்கிப் பணிதல் வேண்டும். நாவால் பாடல்களைப் புணைந்து அவனைப் போற்றி வணங்குதல் வேண்டும். இவ்வாறு வணங்கினால் இறைவன் நம் உள்ளத்தில் வந்து தங்குவான்.

சிவன் சீவனுள் புகுந்து விட்டால் ஏற்படும் இன்பம் பேரின்பம் ஆகும். பாலோடு தேன் கலந்திருப்பதைப் போல, பழத்தோடு அதன் இனிய சுவை கலந்திருப்பதைப் போல, இனிய சுவையுடைய அமுது போல் என்னுள் பரம்பொருள் உணர்வு புகுந்த போது மயிர்க்கால்கள் தோறும் பேரின்ப உணர்வு வியாபித்துக் காணப்பட்டது. இத்தகைய உயர்வான பேரின்ப நிலையைப் பின்வரும் திருமந்திரம் தெளிவாக விளக்குகிறது.

பாலோடு தேனும் பழத்துள் இரதமும்
 வாலிய பேரமுது ஆகும் மதுரமும்
 போலும் துரியம் பொடிபட உள்புகச்
 சீலம் மயிர்க்கால் தொறும் தேக்கிடுமே

இன்பம் நிறையச் செய்தல் தேக்கிடுதல் எனப்படும்.
 “வாக்கிறந் தமுதம் மயிர்க்கால் தோறும்
 தேக்கிடச் செய்தனன்”

என்று மாணிக்கவாசகரும் இந்த அனுபவத்தை தனது பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

சிவசொருபத்தை அவனது அருளாளன்றிக் கூட முடியாது. ஆன்மா இறைவனுடைய திருவருளைப் பெறுவதற்கு குருவின் துணை மிக அவசியம் என்பதைச் சைவசித்தாந்த தத்துவம் மிகவும் வலியுறுத்திக் கூறுகிறது. “குருவருளின்றித் திருவருள்

நாள்கூடம் 2010 ஆண்டு

“இல்லை” என்பதே சைவ மெய்யியல் காட்டும் முடிந்த முடிபாகும். ஆதித்தனின் ஓளி இல்லையானால் குரிய காந்தக் கல்லில் அக்கினி தோன்றாது. இதே போலச் சிவனது திருவருள் வடிவாகிய குரு இல்லையானால் ஆன்மா திருவருளின் தன்மையை உணராது, குரியனைக் குருவிற்கும் குரிய ஓளியைத் திருவருளிற்கும். ஆன்மாவைச் சூரிய காந்தக் கல்லுக்கும் ஒப்பிட்டு குருவின் முக்கியத்துவத்தை திருவருட் பயன்பின்வருமாறு விளக்குகிறது.

ஞான மிவனொழிய நண்ணியிடும் நந்கலனல்
பானு வொழியப் பான்

இறைவன் ஆன்மாக்களிலே கலந்து அவர்களின் உணர்விலே கடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கின்றான். குருவின் உபதேசம் இன்றி இந்த மெய்யணர்வு நிலையினை ஆன்மா அடைய முடியாது. பரம்பொருளாகிய இறைவன் தனக்கென்று ஓர் உருவம் இல்லாமலே உயிர்களுக்குப் பல உடல்களைத் தருகின்றான். மூல காரணமாகிய தனக்கு ஒரு வித வித்தும் இன்றியே சுயம்புவாக நின்று உலகில் உள்ள உயிர்களின் தோற்றங்களுக்கெல்லாம் அவன் கருவாக அமைகின்றான். மாயனாகிய இறைவன் பல லீலைகளைக் காட்டி ஆன்மாக்களை மயக்குவான். இந்த மயக்க நிலையில் இருந்து தெளிவு அடைவதற்கு ஞான குருவின் துணை அவசியமாகும்.

உருவன்றியே நின்று உருவம் புணர்க்கும்
கருவன்றியே நின்று தான் கருவாகும்
மருவன்றியே நின்ற மாயப் பிரானைக்
கருவன்றி யாவர்க்கும் கூட ஓண்ணாதே

தத்துவத்தை உணர்ந்த ஞானிகள் துப்பத்திற்காக வருத்தமும் இன்பத்திற்காக மகிழ்ச்சியும் கொள்வதில்லை. இருவினை ஒப்பு நிலையில் நிற்கும் சிவனடியார்கள் ஓட்டடையும் செம்பொன்னையும் ஒன்றாகவே நோக்குவார்கள்.

“கேடும் ஆக்கமும் கெட்ட திருவினார்

ஓடும் செம்பொனும் ஓக்கவே நோக்குவார்” எனப் பெரியபுராணம் குறிப்பிடுகிறது.

தவம் செய்து ஞானம் பெற்ற பெரியோர்கள் தங்களுடைய பண்புகளில் எவ்வித மாற்றமும் உண்டாகாமல் நிற்பார்கள். இதேபோலப் பிறருடைய மகிழ்ச்சி உபசாரங்களில் மயங்கி நிலை கெடவும் மாட்டார்கள். துப்புறுத்தினாலும் அல்லது

நூற்று 2010 ஆண்டு

உபசாரங்கள் செய்தாலும் தமக்குரிய நிலையிலிருந்து மாறுமாட்டார்கள். இகழ்ச்சியையும் புகழ்ச்சியையும், துன்பத்தையும், உபசாரத்தையும் சமமாகப் பாவிப்பார்கள். ஒன்றினால் மயக்கமும் மற்றொன்றினால் மனத் தளர்ச்சியும் அடையாமாட்டார்கள். மூர்க்கர்களால் தங்களுக்கு எத்தகைய துப்பம் நேர்ந்தாலும் கலங்கமாட்டார்கள்.

ஸஹர்கட்டு எனியனேன் அல்லேன்

திரு ஆலவாயரன் நிற்கவே என்ற ஞான சம்பந்தரின் உறுதிப்பாடு இவர்களிடம் இருக்கும் முடியாட்சி நிலவிய காலத்தில் “மன்னவின் ஆணை தெய்வத்தின் ஆணை” என்று மதிக்கப்பட்ட காலத்தில் அரசனின் ஆணைக்கு அடிபணிய மறுத்து “நாமார்க்கும் குடியல்லோம் என்று கறுக் கூடிய சான்றாண்மை வீரம் அப்பர் பெருமானிடம் இருந்தது போல இறையருஞ்குப் பாத்திரமான சிவனடியார்களிடமும் காணப்படும்.

வாள் கொண்டு உடலைச் சிதைத்தாலும், தலையைச் சீவி ஏறிந்தாலும், நறுமணம் நிறைந்த சந்தனத்தைப் பூசி மகிழ்வு ஊட்டனாலும் தலையில் கூரிய உளியினால் தாக்கி கழுவிலேற்றிக் கொலை செய்தாலும் இவற்றினால் ஞானிகள் வருத்தம் அடைய மாட்டார்கள். இன்பமும் துன்பமும் ஞான பண்டிதனாகிய நந்தியெம்பெருமானின் திருவருளால்தான் நடைபெறுகிறது என்று அமைதியாக இருப்பார்கள். (செற்றில் என? சீவில் என? செஞ்சாந்து அணியில் என?)

மத்தகத்தே உளி நாட்டி மறுக்கில் என?

வித்தகன் நந்தி விதிவழி அல்லது

தத்துவ ஞானிகள் தன்மை குன்றாரே

உள்ளாமாகிய வயலில் ஞானமாகிய உழவு நடக்கிறது. இந்த உழவைச் செய்யும் போது மதம் பிடித்த யானை துரத்திக் கொண்டு வந்தாலும் கூர்மையான அம்பை உடலில் செலுத்தி உடலை இரண்டாகப் பிளந்தாலும், காட்டில் வாழும் புலிகள் கூட்டமாக வந்து சுற்றி வளைத்தாலும் வெராக்கியத்தோடு எனது ஞான உழவினைச் செய்து முடிப்பேன். எத்தகைய சோதனைகள் ஆசாபாசங்கள் வந்தாலும் அவற்றில் சிக்கிக் கொள்ளாமல் ஆண்மீக சாதனையில் உறுதியாக நிற்பேன் என்கிறார் திருமூலர்.

ஆனை துரக்கிலென் அம்பூட்டுக்கிலென்

கானத் துழுவை கலந்து வளைக்கிலென்

நூற்று சிலர் 2010 ஆண்டு

ஏனைப் பதியினிலைம்பெருமான் கவத்த

ஞானத் துழவினை நானுமுவேனே

சிவனைச் சிந்தையில் காண்பது சிவதுரிசனம் எனப்படும். அரசனைத் தாங்கும் அரச கட்டில் அரசனைவே மதிக்கப்படும். இதே போலச் சிவன் எழுந்தருளியுள்ள சிந்தை சிவனைவே மதிக்கப்படும். சிவனை இடைவிடாது எண்ணியிருப்பவர்களுக்கு அவன் வெளிப்பட்டு அருள் செய்வான். சிவனையே எண்ணிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு சிந்தை வேறு சிவன் வேறு என்பதே இல்லை. சிந்திப்பவரது உள்ளத்தில் சிவன் வெளிப்படுவான். சிவஞானத்தால் தெளிவடைந்த ஞானியர்களுக்கு அவர்களது எண்ணத்திலேயே சிவன் பிரகாசிக்கும். தூய எண்ணமுடையவர்களின் நெஞ்சின் உள்ளே சிவன் வீற்றிருந்து அருள் புரிவான்.

சிந்தைய தென்னச் சிவனென்ன வேறில்லை

சிந்தையினுள்ளே சிவனும் வெளிப்படும்

சிந்தை தெளியத் தெளிய வல்லார்கட்டுச்

சிந்தையினுள்ளே சிவனிருந்தானே

சிவசொருபம் என்பது சிவத்தின் இயல்பான நிலையாகிய சச்சிதானந்த சொருபம் எனப்படும். சிவத்தின் இயல்பான நிலையை ஆண்மை உணர்தலே தரிசித்தல் எனப்படும். சிவ தரிசனத்தைக் கண்டவர்க்கு உண்டாகும் மெய்ப்பாடுகள் சிவசொருப தரிசனத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. பேதம் அபேதம் பிறழாத ஆனந்தத்தை அகமும் புறமும் ஒத்த ஆனந்தத்தை அடைதலே பேரானந்த நிலை ஆகும்.

முத்தியாகிய வீடும் சித்தியாகிய பேறும் ஞானத்தினால் தான் கிடைக்கும். ஞானத் தீ அகத்திலே கொழுந்து விட்டுப் பிரகாசிக்க அறம்பித்ததும் எல்லா வினை களும் பொசுங்கிவிடும். ஞானம் ஏற்பட்டதும் பேரின்பமாகிய பக்தி நிலை கைக்கூடும். பிரபக்தி நெறியில் நிற்பவர்களின் சித்தம் எல்லாம் சிவமாகவிடும். ஒப்புயர்வுற்ற திருவருள் சக்தி ஆண்மாவில் பதிந்த பின்பு கிரியை வழிபாட்டில் நிற்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இவர்கள் பேரானந்தத்தில் தினைக்கும் ஞானிகள் ஆவார்கள்.

முத்தியும் சித்தியும் முற்றிய ஞானத்தோன்

பத்தியுள் நின்று பரந்தன்னுள் நின்றுமா

சத்தியுள் நின்றோர்க்குத் தத்துவங் கூடலால்

சுத்தியகன்றோர் சுகானந்த போதரே

வார்த்தை 2010 மூலி முறை

தினம் தினம்

அடுனந்தும்.....

- சத்துரு ஜக்கி வாசகதீவு அவர்கள் -

நீங்கள் குழந்தையாக இருந்த போது ஆணந்தமாகத்தான் இருந்தீர்கள். இதில் எந்தச் சந்தேகமும் இல்லை. அந்த ஆணந்தப் பருவத்தில் சில விஷயங்கள், பதிவுகள், நடவடிக்கைகள், குழந்தை கள் உங்களைத் தாக்கியிருக்கும்.

இயற்கையாகவே குழந்தைகளிடம் ஆணந்தம் பொங்கி வழிந்தாலும்கூட, அவர்கள் யாரும் தன்னிச்சையாக செயற்பட முடியாது. பெற்றோர்களின் கட்டுப்பாட்டிற்றான் அப்போது அவர்கள் உள்ளனர். உடல் ரீதியாக பாதிக் கப்பட்ட ஒரு குழந்தை, வலியையும், வேதனையையும் தாங் கிக்கொள்ள முடியாமல் சோகத்துடன் காணப்படுவது வேறு விதமானது.

ஆனால், ஆரோக்கியமான பல குழந்தைகள் சோகத்துடன் இருக்கிறார்கள். இது குழந்தையின் இயற்கையான சுபாவம் அல்ல, வாழ்வின்

முந்தைய பதிவுகளின் பாதிப்புத்தான் இதற்குக் காரணம். உங்களைச் சுற்றி உள்ள மக்கள் ஏற்படுத்தும் குழந்தையின் தாக்கம், உங்களிடையே ஒரு பதிவை உண்டாக்குகிறது.

உள்ளுக்குள் வாழ்வாதாரம்

மனிதனுக்குள்ளே அவனை சோகமாக வைத்திருக்கக்கூடிய பலவிதமான பதிவுகள் உள்ளன. அவன் இதை உணரும் வகையில் அது செயற்பட்டிருக்கலாம்; அல்லது செயல்படாமல்

இருந்திருக்கலாம். வெளிச்சுழிநிலைகளோ அல்லது உங்கள் பதிவுகளோ, எதுவோ ஒன்று உங்களை செயற்பட்டதுண்டுகிறது எனவைத்துக்கொள்ளுங்கள். செயற்படுவதும் அல்லது செயற்படாததும் உங்கள் விருப்பம் தான். போதுமான விழிப் புணர்வுடன் இருந்தால், நீங்கள் இத்தகைய பதிவுகளின் நிர்பந்துமையும் தாண்டி சுதந்திரமாகச் செயல்படும்.

காண்டிடி 2010 ஆய்வு

செயற்பட்டு, இன்னும் ஆனந்தத்துடன் இருக்க முடியும்.

ஏனென்றால், உங்களுடைய பதிவுகள் வெளி குழ்நிலையில் இருந்து வந்ததைவை; ஆனால், உங்களது ஆனந்தம் அப்படி அல்ல. பதிவுகள் வரலாம். போகலாம். ஆனால், ஆனந்தம் என்பது வந்து போகும் ஒன்றால். அது உங்களுக்கு உள்ளே இருக்கும் வாழ்வாதாரம்.

ஆனந்தமான உயிர்

இந்த வாழ்வாதாரமான ஆனந்தம், தன்னைத் தானே வெளிப்படுத்திக் கொள்ள நீங்கள் அனுமதிக்கிறீர்களா, இல்லையா என்பதுதான் கேள்வி.

இந்த உலகில் ஆனந்தம் இல்லாதவர் எவருமே இல்லை. ஆனந்தம் இல்லாத முகங்கள், ஆனந்தம் இல்லாத உடல்கள், ஆனந்தம் இல்லாத மனங்கள் வேண்டுமானால் இருக்கலாம் ஆனால், இந்த உலகில் ஆனந்தம் இல்லாத உபரிசீன்று எதுவுமே இல்லை. ஒவ்வொரு உயிரிரும் ஆனந்தமான உயிரே.

ஆனால் உங்களது உடல், மனம் மற்றும் உணர்வுகளின் செயற்பாட்டில் நீங்கள் சிக்கிக் கொண்டால், நீங்கள் ஆனந்தமாக இல்லாமல் இருப்பதற்கும், துக்கமாக இருப்பதற்கும் லட்சக்களாக கான காரணங்களும், வழி வகைகளும் உலகத்தில் உண்டு.

கடந்த காலத்தில் நடந்த விழும் பத்தகாத சம்பவங்களை நினைத்துக் கொண்டிருந்தாலோ, அல்லது வருங்காலத்தில் விரும்பத்தகாத விளைவுகளைத்

தரும் செயல்களை இப்போது செய்து கொண்டிருந்தாலோ உங்களால் ஆனந்தமாக இருக்க முடியாது. ஆனால் மக்கள் எப்போதும் இதைத்தான் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

துக்கத்தில் ஆழ்த்தும் சொற்கள்

நீங்கள் துயரத்தில் மூந்த வேண்டும் என்றால் யாரும் உங்களைக் கத்தி யால் குத்தத் தேவையில்லை. பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு யாரோ ஒருவர் சொன்ன ஒரு சொல் போதும்.... அதை நினைத்ததுமே நீங்கள் துக்கத்தில் மூந்திடுவீர்கள்.

மேலும் நானை யாரோ, எதையோ சொல்லி விடுவார்கள் என்ற பயமே இப்போது உங்களைத் துக்கத்தில் ஆழ்த்தக்கூடும். அல்லது நீங்கள் எதிர்பார்த்த ஏதோ ஒன்றை யாரோ உங்களிடம் சொல்லாமல் இருப்பதும்கூட உங்களைத் துக்கத்தில் ஆழ்த்துகிறது. இந்நிலைக்கு என்னற்ற பைத்தியக்காரத்தனமான வழிகள் உள்ளன. ஒரு குழந்தையாக நீங்கள் துயரமாக இருந்தீர்களா? அல்லது பெரியவராகித் துக்கமடைந்தீர்களா? என்பது முக்கியமல்ல.

சொல்லப் போனால், உலகில் பெரியவர்கள் யாரையும் நான் பார்க்க வில்லை. சிறிய உடலமைப்புக் கொண்ட குழந்தைகள், பெரிய உடலமைப்புக் கொண்ட குழந்தைகள்.. இவர்களைத்தான் நான் பார்க்கிறேன்.

(ஆனந்தம் இன்றை வரும்)

வார்த்தை 2010 ஆண்டு

நாவலர் பக்கம்

தொடர்ச்சி...

ஹர்தீநிதிமுறை

வரகுணானுக்ருச் சிவலீகாகம் காட்டிய படலம்

ஒறுமூகநாவலர் -

படம் - 40

வரகுணபாண்டியன் செங்கோலோச்சி அரசியற்று நாளிலே, ஒருநாள் வேட்டை விருப்பினளாய் காட்டுக்குச் சென்று, சூரியன் அல்லது தமிக்கும்வரை வேட்டையாடிக் கொண்டு மதுரை நகருக்குத் திரும்பி வந்துகொண்டிருந்தான். வரும்போது, அதிவேகத்தோடு வந்த அவன் குதிரையானது, அக்காட்மிற் படுத்து நித்திரை செய்யும் ஒரு பிராமணன்மேல் கால் வைக்க, அவன் இறந்துவிட்டான். பாண்டியன் நடந்ததை அறியாமல் அரண்மனை புகுந்தான். இறந்த பிராமணனுடைய பிரேதத்தை அவன் சுற்றுத்தார் எடுத்துக்கொண்டு போய் அரண்மனை வாசலிலே போட்டு நிகழ்ந்ததைச் சொன்னார்கள்/ பாண்டியன் அவர்களுக்கு வேண்டிய பொருள்கொடுத்து, அவர்களைக் கொண்டே மயான கிருத்தியத்தை முடிப்பித்தான். அவனைப் பிரமகத்தி பிடித்தது.

அது ஏங்கும்; பெருமச்செறியும்; கைதட்டும்; மலைப்போலப் பெருகும்; சிறுகும்; கோபித்து ஆரவாரிக்கும்; முன்னும் பின்னும் பக்கமும் தொடரும்; சிரிக்கும்; ஓடும்; திரும்பிவரும்; “பழி தா” என்று பிடிக்கும்; பிரமகத்தியின் இந்த செய்கைகளினால், பாண்டியன் பெரிதும் வருந்தினான்.

வரகுணபாண்டியன் தன்னை வருத்தும் பிரமகத்தி நீங்கும் பொருட்டு புரோகிதர்கள் விதித்தபடியே சகல பரிகாரங்களும் செய்தும்கூட பிரமகத்தி அவனை விட்டு நீங்கியபடில்லை. அது மேலும் மேலும் கூடுதலாகப் பாண்டியனை வருத்தியது. இதனைக் கண்ணுற்ற பிராமணர்கள் மனம் பொறுக்கமுடியாமல், “மகாராசாவே! நீ விரத நியமத்தோடு பத்து நாட்களுக்கு ஆயிரத்தெட்டுத் தரம் சோமசுந்தரக் கடவுளைப் பிரத்சனம் செய்துவரின், இப்பிரமகத்தி நீங்கும் வண்ணம் சிவபெருமான் உனக்கு வழி காட்டி அருள்வார்” என்றார்கள்.

அதுகோட்ட வரகுணபாண்டியன், திருக்கோயிலையெந்து சோமசுந்தரக் கடவுளை வணங்கி, “எம்பெருமானே! இந்திரன் பழியைத் தீர்த்தருளினீர்; பிராமணன் மகாபாதுகத்தைத் தீர்த்தருளினீர்; தமியேனுடைய பிரம்மகத்திப் பழியையும் தீர்த்தருளும்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்து, பிராமணர்கள் கூறியபடியே ஆயிரத்தெட்டு முறை பிரத்சனம் செய்து வணங்கினான். சிவபெருமான் திருவருளினாலே ஆகாயத்தினின்றும்

திரும்பிடி 2010 மூலி மாது

ஓர் அசர்வி வாக்குத் தோன்றிற்று. “கேளாம் பாண்டியனே! அகவமேதயாக பலன்கொடுப்பது பிரத்தசனம். அந்துணைச் சிறப்புடைய பிரத்தசனம் ஆயிரத்தெட்டு முறை செய்தாய். அதனால் நாம் மிக மகிழ்ந்தோம். இனி ந் அஞ்சாடீது! சோழராசன் உன்னோடு போர் செய்ய வருவான் ம் அவனை எதிர்த்துப் போரிட அவன் பூங்காட்டி ஒடுவான். அவனைத் தூரத்திச் செல்லுமல்பொது, “திருவிடை வருதாரா” அடைவாய். அங்கே உன் பிரம்ம கத்திப் பழியை நீக்கியிருஞ்சோம்” என்று அவ்வசர்வி வாக்குக் கூறிற்று. அது கேட்டு மகிழ்ந்த பாண்டியன் சிவபெருமானை வணங்கிக்கொண்டு அரண்மனையைச் சென்றுபடந்தான்.

சில நாட்கள் கழிந்தன. சோழராசன், வரகுணபாண்டியனோடு போர் செய்யக் கருதிப் பெரும் படையுடன் மதுரையை அணுகினான். வரகுணபாண்டியன் அ.தறிந்து, தன் சேணேயோடு எதிர்த்துப் போரிட்டான். போரில் சோழன் சேணை பாண்டியன் சேணைக்குப் பூங்காட்டி ஓடிற்று. சோழனும் நாணிப் பூங்காட்டி ஓடினான். அவனைத் தூரத்திச் சென்ற பாண்டியன், காவேரிக் கரையையபடைந்து அதில் நீராடி, தென் பக்கத்திலுள்ள திருவிடைமருதார் சென்று, திருக்கோயிலின் கிழக்கு வாயிலைக் கடந்து சென்றான். கிழக்கு வாயிலைக் கடந்ததும் அவனைப் பிடித்திருந்த பழியும் பாவமும் புறத்தே நின்றுவிட்டன. வரகுண பாண்டியன் சிவலிங்கப் பெருமானை அளவில்லாத தோத்திரங்கள் செய்து வணங்கி நின்றான். அப்பொழுது சிவபெருமான், “பாண்டியனே! உன் பிரமசாயை கீழை வாசலிலே காத்து நிற்கிறது. அதனால் இந்த வழியே போகாதே. மேலை வாசலினாலே வெளியே போய் நம் மதுரையை தடுத்தை” எனத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். வரகுணன் இதுகேட்டு மகிழ்ந்து, வாயில்கள் தோறும் விழுந்து வணங்கி மேலை வாயிலினாலே வெளியே போவானாயினான். அவன் மேலைக் கோபுரத்தைத் தன் பெயரினாற் கட்டுவித்து, வேறும் பல திருப்பணி கள் செய்து, சில நாட்கள் அங்கேயே தங்கியிருந்துபின் மதுரையையடைந்தான்.

வரகுணபாண்டியன் தன்னைப் பிடித்திருந்த பிரமகத்திப் பழியை நீக்கியாண்டு அளிய சோமசுந்தரக் கடவுள் சந்திதான்த்தை நாள்தோறும் தரிசனம் செய்துகொண்டும், நீதி வழுவாது தன் நாட்டைப் பரிபாலித்துக் கொண்டும் வாழ்ந்திருந்தான். வேதம் - ஆகமம் - பூராணம் அனைத்துமே, “உலகங்களைல்லாவற்றிலும் உயர்ந்தது சிவலோகமே என்பதை ஜயமுற உணர்ந்துகொண்ட.. வரகுணன் அந்த சிவலோகத்தைக் கண ஆசை கொண்டு அன்று ராத்திரியிலேயே திருக்கோயிலை அடைந்தான். சோமசுந்தரக் கடவுளை வணங்கி, “எம்பெருமானே! உம்முடைய திருவடியைப் பெற்ற மெய்யன்பர்கள் குழ நீவிர் சிவலோகத்தில் எழுந்தருளியிருப்பதைக் காணத் தமிழென் ஆசைகொண்டேன்” என விண்ணப்பித்தான். சிவபெருமான் அவனது அன்புக்கு எளியாகி, “நாம் இன்று நாம்முலகத்தை இப்புவலகில் வரவழைத்து இவனுக்குக் காட்டுவோம்” என்று திருவுளங்கொண்டார். அப்பொழுது சிவலோகம் கோடி சந்திரர்கள் பேரோளி பரப்பி ஒருங்கே உதித்தாற்போல அங்கே வந்து தோன்றியது.

நவம்பர் 2010 ஆண்டு

சிவபெருமான் திருநந்தி தேவரை அழைத்து, “நமது மெய்யன்பன்கிய வர குணபாண்டியன் நம்முலகத்தைக் காண விரும்பினான். அவனுக்குக் காட்டு” எனப் பணித்தருளினார். அதுகேட்ட நந்திதேவர் சிவபெருமானை வணங்கி, பூத்தே வந்து, வரகுணனை அழைத்துக்கொண்டு போய் நதிகள், ஒடைகள், வாவிகள், பொற்றாமரைத் தோகங்கள், பூஞ்சோலைகள், திருமதில்கள், திருக்கோபுரங்கள், திருவீதிகள், அட்டதிக்குப் பாலகர்களின் புரங்கள், பிரம்மா - விஷ்ணு - உருத்திரர்களுடைய புரங்கள் அனைத்தையும் காண்பித்து இறுதியாக சிவன்டியார் கூட்டத்தைத் தன் பிரம்பினால் கூட்டிக் காட்டுவாராயினார். பலவாறாகவும் சிவத்தொண்டுகள் செய்து, பரமன் புகழ் பாடி, நாள் முழுவதும் அவனையே நினைந்துருகி, வீழுதி உருத்திராக்கந்தின் மகிழ்ச்சையை நூடெல்லாம் பரப்பி இறைவன் அருள்பெற்ற சிவன்டியார் கூட்டத்தினரை நின்று நின்று விழுந்து அஞ்சலி செய்தபடி வந்த வரகுணபாண்டியனை அழைத்துக் கொண்டு போய் சர்வலோக நாயகராகிய சிவபெருமான் திருமுன்பு விடுத்தார் நந்தி தேவர்.

வேத ஆகமங்கள் இருப்பறமும் நின்று வாழ்ந்த, தும்புரு நாரதர்கள் இசைபாடு, தேவரம்பையர்கள் கூத்துாட, குறைவேண்டி வந்த தேவர்கள் சமயம் பெற்றது தூரத்தே நிற்க, விநாயகர் - கப்பிரமணியர் - வீரபத்திரர் வணங்கி நிற்க, பிரம்ம விட்டுணு முதலானோர் வாய்பொத்தி ஒதுங்கி நின்று தத்தம் குறைகளை விண்ணப்பங் செய்ய, இந்திரன் முதலிய அட்ட நிக்குப்பாலகர்கள் தத்தம் குறைகள் சொல்ல, முனிவர்கள் “அரகரசிவசிவ” என்று துதிக்க, சூரியப் பிரகாசத்தையுடைய இரத்தின சிங்காசனத்தின் மீது உமாதேவியாரோடு சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருத்தலை வரகுணபாண்டியன் கண்டு மெய்மறந்து நின்றான். உரைதடுமாற உரோமங்கு சிலிர்ப்ப தனதன்பு நதியானது சிவபிரானது அருட்கடலிலே கலக்க பரமானந்தத்தில் மிதந்தான்.

பாண்டியன் எதிரே தோண்றிய சிவலோகம் முன்பு போல மதுரையாக, திருக்கோயிலினுள்ளே சோமசுந்தரக் கடவுளும் உமாதேவியாரும் முன்னிருந்தபடியே எழுந்தருளி இருந்தனர். வரகுணன் கண்ணிசொரிய சோமசுந்தரக் கடவுளை வணங்கித் துதி செய்து பூசை குழதலியனவற்றைக் குறைவின்றிச் செய்வித்து, செங்கோல் வழுவாது அரசியற்று வாணாயினான்.

அம்மதுரை மாநகரம் அன்றுதொட்டு இன்றுவரை தனக்கொப்பில்லாததாய்த், தவசிகாமணியாகிப் பதினான்கு உலகங்களிலும் பூலோக சிவலோகமென்பட்டு விளக்குகிறது.

பி.கு.: திருவிடை மருதார் கிழக்குக் கோபுர வாசல் மாடத்தருகே, வரகுணனைப் பீடித்த பிரம்மகத்தி முழுந்தாளில் தலைசாய்த்து மிகுந்த சோகத்துடன் சுற்சுவரில் ஓட்டிக் கொண்டபடி இன்றும் அவனது வருகைக்காகக் காத்திருப்பதை நாம் காணலாம்.

திரும்புக்குடி 2010 ஆண்டுவருடு

திருநூலாகந அராய்ச்சியினர்

தொடர்ச்சி

சிவபூரணம்

- சங்க நூற்று செல்வர் பண்டிதர் சு. முனுஸம்பலவனார் அவர்கள் -
கூர்த்திமய்ஞ் நூனத்தாற் கொண்டுணவார் தங்ககுந்தின்
நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணவர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
காக்குமியங் காவலனே காண்பரிய பேரிராளியே
இற்றின்ப வெள்ளலே யத்தாபிக் காய்ந்தின்
தோற்றுச் சுடிராளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணவர்வாய்
மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாந்
தேற்றனே தேற்றக் தெரிவிவெயியன் சிந்தனையுள்
இந்றான வுண்ணா ரழுதே யுடையானே

புதுவரை: கூர்த்த மெய்ஞானத்தால் கொண்டு உணர்வார் தம் கருத்தில் நோக்கு அரிய நோக்கே - கூரிய மெய்யறிவினால் உளங்கொண்டு உணர்வாருடைய கருத்தினாலும் அறிதற்கு அறிய கருத்துப் பொருளே, நுனுக்கு அறிய நுண் உணர்வே - நுனுக்கி உணர்தற்கும் அறிய நுண்ணிய உணர்வும் பொருளே, போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலா புண்ணியனே - போதலும் வருதலும் பொருந்தியிருத்தலும் இல்லாத தூய்மையுடையோனே, காக்கும் எம் காவலனே - எல்லாவற்றையும் காக்கும் எம் அரசனே, காண்பு அறிய பேர் ஓளியே - எல்லைகாண்டற்கரிய பேரொளி வடிவினனே, ஆய்று இன்ப வெள்ளமே - ஆய்றின் வெள்ளம் போன்ற இன்ப வெள்ளத்தையுடையவனே, அந்தா - அப்பனே, மிக்காய் நின்ற தோற்று சுடர் ஓளியாய் - எல்லாவற்றினும் மேலாய் நிலைபெற்ற தோற்றத்துடனும் விளங்குகின்ற ஓளியாகியும், சொல்லாத நுண் உணர்வாய் - சொல்லுதற்துடனும் நுண்ணிய உணர்வாகியும், மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்து அறிவு ஆம் தேற்றனே - மாறுபாட்டினையுடைய இந்நிலைவுகத்தின்கண் உயிர்களுக்கு வெவ்வேறு நிலைமையில் வந்து அருள்

ஏவ்வுமிடை 2010 மூலி யோ

செய்தலால் அறியப்படும் தெளிபொருளாகியிருமளவனே, தேற்று தெளிவே - தெளிவினிற் தெற்றிவே, என் சிந்தனையுள் ஊற்று ஆன உண் ஆர் அழுதே - என் மனத்திலுள்ளே ஊற்றாய்ச் சுரக்கின்ற உண்டற்கினிய அரிய அழுதமே, உடையானே - எப்பொருளள யும் எவ்வுமிரையும் உடையவனே.

கூர்த்த - கூரிய; சிறந்த, “கூர்ப்புங் குழிவு முள்ளது சிறக்கும்” என்பது தொல்காப்பியம். கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானமுடையார் இறைவனொடு இயைந்து நிற்கப் பெறுதலானும் அவர் செயலெல்லாம் அவன் செயல்வழியே நடைபெறுதலானும் அவர்தம் உயிர்க்கு உயிராய் விளங்க அறியப்படுவான்ஸ்தது சுட்டுணர்விற்குப் புலனாகான் என்பது தெரித்தற்குக் ‘கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின், நோக்கரிய நோக்கே’ என்று அருளுவாராயினர்.

நுணுக்கு - நுண்மை. நுண்ணுணர்வு - நுண்ணிய உணர்வுப் பொருள். “உணர்வாய் நின்ற திருவனே”, “உணர்வவன் காண்”, “உணர்வெலாமானானை” (தே. 126 : 5, 285 : 5; 299 : 1) என அப்பரடிகள் அருளியமையும் காண்க

இறைவன் சர்வவியாபகணாதலின் ‘போக்கும் வரவும் இலன் எனவும், உலகமும் உயிரும் தன் வியாபகத்துள் அடங்கினும் அவற்றொடு தான் இயைபின்றியிருத்தலிற் ‘புணர்வுமிலன்’ எனவும் கூறினார்.

“போக்கிலன் வருவிலன் என்னினைப் புலவோர்

கீதங்கள் பாடுத லாடுத லல்லால்”

(திருப்பள்ளி 5)

என வருதல் காண்க. இனி, ‘போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியன்’ என்பதற்கு இறத்தலும் பிறத்தலும் பொருந்தியிருத் தலும் இல்லாத தூய்மையுடையோனே எனினுமாம். “இறப்பொடு பிறப்பிலானை” எனத் தேவாரத்து (நாவு 74:3) வருதலுங்காண்க. புண்ணியன் - சிவபெருமான். “அடியார் வினைபோக்க வல்ல புரிசடைப் புண்ணியன்” (தேநாவு 180:7) என வருதலுங்காண்க. காவலன் - அரசன். “அயன்றிருமால னானை யனவோன் போற்றுகி கூவலனை” (தே. 304:1) என அப்பரடிகள் அருளியமை காண்க.

காண்பரிய பேரொளியீ என்பதற்கு மிக்க பேரொளியிடமையாற் கண்களாற் காண்டற்கரிய பேரொளி வழவினனே எனினுமாம். “காண்பரிதாகி நின்ற கடர்த்தனை” காண்பரிய செழுஞ்சுட்டரை” (அப் 42:5; 247:1) எனத் தேவாரத்து வருவனவுங்காண்க.

இறைவன் சுட்ரொளியாயும் நுண்ணுணர்வாயும் இருப்பினும் நிலவுகத்திலுள்ள மக்களுயிரின் அறிவு நிலைக்கேற்ப வேறு வேறாக வந்து அருளுதலால் அறியப்படுத்திலின் ‘வெவ்வேறே வந்தறிவாந் தேற்றுனே’ என்றார் என்றது உலகின் கண் பல்வேறு வகைப்பட்ட மக்கள் தத்தம் அந்துக்கெட்டியவாறு பல்வேறு தன்மைகளையுடைய

தூண்டில் தோறும் முன்னைய தெய்வம் வழி பாட்டுக்குரியதன்றேன் விடுத்து அதனின் மிக்கதனை வழிபாடாற்றிப் பின்னர் அதனிற் சிறந்ததொன்றனை வழிபாட்டு இறுதியாக எல்லாவற்றையும் விடுத்து அறிவுருவாய் எஞ்சி நின்ற முழுமுதலிறைவனைத் தெளிந்து வழிபாடாற்றி வீடு பேற்றைவராதலின் ‘மாற்றமாம் வையகத்தின் வந்தறிவாந் தேற்றுனே’ என்றார்.

“யாதொரு தெய்வங் கொண்டு அத்தெய்வ மாகி யாங்கே
மாதொரு பாக ணார்தாம் வருவர்மந் றத்தெய் வங்கள்
வேதனைப் படுமி றக்கும் பிறக்கும்மேல் வினையுஞ் செய்யும்
ஆதலான் இவையி லாதான் அறிந்தருள் செய்வன் அன்றே”

(குத். செய் 25)

என்னும் சிவஞானசித்தியார் திருவிருத்தம் இங்கே சிந்திக்கத்தக்கது.

தேற்றுத்தெளிவு - தெளிந்தார்க்கும் உயிர்க்குயிராய் நின்று நுகரப்படும் தெளிவு.

ஊற்றான அமுது - என் மனத்தினுள் ஊற்றாகச் சுரக்கின்ற அமுது. “ஊற்றிருந்துள்ளங் கழிப்போன்” (அண்ட 121) என அடிகள் அருளியமையுங் காண்க. ஆர் அமுது - அரிய அமுது. “நின்னாளானாக் குண்ணார்ந்த அழுமுதே” (ஏசுறவு 2) என வருதல் காண்க. உடையானே - என்னை ஆளாக உடையானே எனிலுமாம்:

பெகுமரன் கோயில்களில் தயயர் கிழக்குப் பார்த்திகுக்கிறார்.
சிவன் கோயில்களில் அம்பரன் தெற்கு நேரக்கியிருக்கிறார்.

இதன் ஐதீகம் என்ன?

சிவன் கோயிலில் விங்கப் பிரதிவிஷ்டைதான் இருக்கும் “சிவனே” என்று தனித்திருப்பவர் அவர். அதனால் அம்பாளுக்கு தனிச் சந்தித் தான் இருக்கும். அவர் கிழக்கே பார்த்திருப்பதால், அவருடைய இடப்பக்கம் அம்பாள் தெற்கே பார்த்தமாதிரி இருப்பாள். அவர்கள் இருவரும் நேருக்கு நேர் பார்த்துக் கொள்வதுபோல பிரதிவிஷ்டை செய்வதில்லை. ஆகம விதிப்படிதான் இப்படி இருக்கிறது. இது ஐதீகமில்லை.

விஷ்ணு கோயில்களில் பகவான் கிழக்கே பார்த்திருப்பார். அவனும் பக்கத்திலேயே கிழக்கே பார்த்து இருப்பாள். விஷ்ணு சேத்திரத்தில் லட்சமியை மடியில் வைத்து அணைத்துக் கொண்டு கூட விஷ்ணு காட்சி கொடுப்பார். “நீ தியாகம் பண்ணினால் மோட்சம் கிடைக்கும்” என்று சொல்ல சிவன் வந்திருக்கிறார். போகம் பண்ணி அலுபவிப்பதை விளக்க விஷ்ணு வந்திருக்கிறார். அவர் தியாக எவ்வருபி; இவர் போக எவ்வருபி.

திரும்பூர் 2010 ஆண்டு வரி

ஏ

பெரிய புராணத்தில் பேசப்படும் அடியவர்கள் குற்றமில்லா உருத்திராக்கமணி பூண்ட திருமேனியுடையவர்கள். வெளியில் திருமேனியில் பூசும் திருநீருபோல் உள்ளேயும் தூய்மையானவர்கள். மனத் தூய்மையினாலும் அருள் ஓளிபினாலும் வெண்ணிற்றொளியினாலும் எல்லா உலகங்களையும் திருவருள் ஓளிமயமாகத் திகழச் செய்வார்கள். அவர்கள் பேச்சில் அடங்காத பெருமையினார்கள்.

நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் என்றும் பஞ்ச பூதங்கள் தம் நிலையினின்றும் தமோறினாலும் அடியவர்கள் தங்கள் நிலையினின்றும் தளம்பமாட்டார்கள். உமையம்மையாரை ஒரு பாகங் கொண்ட சிவபெருமானுடைய மலரடிகளை மறவாத

ஸ்ரீ பூரணத்து ஆடியார் ஸ்ரீபு

- சிவ. சுவர்முகவாழிவல் அவர்கள் -

மாண்பினை உடையவர்கள் அடியார்கள்.

பெரிய புராணத்து அடியார்கள்,

‘எந்நிலையில் நின்றாலும் எக்கோலங் கொண்டாலும் மன்னிய சீர்ச் சங்கரன் தாள் மறவாமைப் பொருளாவர்கள் என்ற உண்மையை உட்பத்துணரத் திருநாவுக்கரசு நாயனாருடைய பின்வரும் தேவாரங்கள் நல்ல மேற்கோள்களாகும்.

வானந் துளங்கிலென் மண்கம்ப

மாகிலென் மால்வரையும்

தானந் துளங்கித் தலைதடு

மாறிலென் தண்கடலும்

மீனாம் படிலென் விரிசுடர்

வீழிலென் வேலைநஞ்சன்

டேனமொன் நில்லா ஒருவனுக்

காட்பட்ட உத்தமர்க்கே

மண்பா தலம்புக்கு மால்கடல்

முடிமற் நேழுலகும்

குறைஷ்டி 2010 ஆய்வினாய்

விண்பால் திசைகெட்ட டிருசுடர்
 வீழிலு மஞ்சல்நெஞ்சே
 திண்பால் நமக்கொன்று கண்டோந்
 திருப்பா திரிப்புலியூர்க்
 கண்பாவு நெற்றிக் கடவெட்
 சுடரான் கழனினையே.

கண்ணடுங் காலம் வெதும்பிக்
 கருங்கடல் நீர்ச்சுநங்கிப்
 பன்னடுங் காலம் மழைதான்
 மறுக்கிளும் பஞ்சபுரங்டென்
 நென்னொடுங் குளையும் அஞ்சினெங்
 சேயிமை யாதமுக்கட்
 பொன்னடுங் குள்றமொன் றுண்டுகண்
 மரிப் புகலிடத்தே

குற்றம் குறுகாத குணக்குன்று போன்ற அடியார்கள் எக்காலத்தும் குறைவு இல்லாதவர்கள். மிகுதியும் இல்லாதவர்கள். இன்பமே எந்நானும் துன்பம் இல்லாத செல்வர்கள். மன் ஓடேயானாலும் மாற்றுத் தங்கமே யானாலும் உயர்வு தாழ்வின்றிப் பார்ப்பவர்கள். இறைவனோடு அந்நியமின்றிக் கூட்டி வைக்கும் அன்பின் மிகுதியினால் கும்பிடும் பிறப்புக் கொள்கையினார். அதனால் வீட்டின்பத்தையும் விரும்பாத உரம் மிக்க உறுதி உடையோர். அக்கருத்தினைப் பெரிய புராணம் பேசும் அழகு இது!

கெடு மாக்கமுங் கெட்ட திருவினார்
 ஒடுஞ் செம்பொனு மொக்கவே நோக்குவார்
 கூழி மன்பினிற் கும்பிட லேயன்றி
 வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார்.

அவ்வடியார்கள் உருத்திராக்க மாலையே ஆரமாக அணிபவர்கள். கந்தைத்துணியையே ஆடையாக உடுப்பார்கள். சிவனடியார்கள் இறைபணி ஒன்றையே தமது கடமையாகத் தாங்கிக் கொள்வார்கள். “எங்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” என்று அருள்வார் திருநாவுக்கரசு நாயனாரும்.

நவம்பர் 2010 ஆண்டிலே

அப்பணியில் தங்களை ஆளாக்கும் தன்னளி அன்பில் தலைப்பட்டவர்கள். எக்காலத்தும் ஏது ஒன்றினாலும் எக்குறையும் இல்லாதவர்கள். அவர்களுடைய வீரம் என்னால் விளம்பும் தகையது அன்று என்பார் தெய்வப் புலமைச் சேக்கிழார்.

தாண்டகச் சதுரரும், “நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனை அஞ்சோம்”, ‘அஞ்சு வது யாதொன்று மில்லை, அஞ்ச வருவதும் இல்லை’ என்று எல்லாம் அருந்தமிழ் அறைவார்.

‘ஒன்று காதலித்து உள்ளமும் ஒங்கிய அவ்வடியார்களுக்குச் சொற் கோயில் எடுக்கும் சேவையர் காவலர் செப்புவார்.

ஆரம் கண்டிகை யாடையுங் கந்தையே

பார மீசன் பணியல் தொன்றிலார்

சர வன்பினர் யாதுங் குறைவிலார்

வீர மென்னால் விளம்புந் தகையதோ.

பெரிய புராணத்து அடியார்கள் மீது திருத்தொண்டத்தொகைத் திருப்பதிகம் அருளிச் செய்ய வந்த சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திகைப்படைந்து நின்றார்.

“அடியவர்களை நிறை சொன் மாலையால் துதிப்பதற்கு நான் ஆர்? இன்ன வாறு என்று என்னவாறு பாடுவேன்? அவர்களுடைய செயற்கருஞ் செய்கையை யாங்களும் அறிவேன்? அப்பண்பினைப் பாடித் துதிக்கும் பரிசு எனக்கு ஏது? அப் பரிசினுக்கு அடியேனை ஆளாக்கும் ஆற்றல் பெருமானுடைய திருவடிகளையே சாரும்” என்று இவ்வாறு சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அமர் நாடாளாது ஆரூரை ஆளும் பெருமானிடத்தில் அங்கு செய்தார்.

ஆரூரில் அம்மானார் அணுக்கத் தொண்டருக்கு அடியார் பெருமையினை அருளிச் செய்கின்றார்.

“ஒருமையுடன் எமது திருவடி மலர்களை நினைக்கின்ற இந்த உத்தமர்கள் பெருமையினால் தமக்குத் தாமே ஒப்பானவர்கள். பேணும் பெருமையினால் எம்மைத் தமக்கே உரிமையாகப் பெற்றார்கள். எம்மோடு ஒன்றித்து நிற்கும் நேரமையினால் உலகத்தை வென்றவர்களாவார்கள். அத்தன்மையினால் அடையத் தக்க ஊனம் ஒன்றும் இல்லாதவர்கள். எவரும் நிலைத்தற்கரிய நிலையில் நிற்பவர்கள். அன்பினால் இன்பம் ஆர்வார். இம்மை மறுமைகளைக் கடந்த நிலையிலுள்ளார்கள். நீயும் அவர்களை நண்ணுவாய்.

திருமூலப்பா 2010 ஆய்வு

என்று நாயனார் நம்பியாருருக்கு புன்னெறி அதனிற் செல்லும் போக்கினை விலக்கி நன்னெறி ஒழுகச் செய்தார்.

பெருமையாற் நம்மை யொப்பார்
 பேணலா லெம்மைப் பெற்றார்
 ஒருமையா ஓலகை வெல்வார்
 ஊனமீ லொன்று மில்லார்
 அருமையா நிலையி னின்றா
 ரண்பினா லிங்ப மார்வார்
 இருமையுங் கடந்து நின்றா
 ரிவரைந் யடைவா யென்று

சேக்கிழார் அந்நிகழ்ச்சியை அழியா ஓவியமாக ஆக்குவார். மேலும் இமயம் என்னும் பெருமலை பயந்த பேரருளாட்டி பாகர் உலகம் துன்பம் நீங்கி உய்வடைதற் பொருட்டு, வேதங்களை அருளிச் செய்த திருவாக்கத்தால்,
 ‘தில்லைவா முந்தணர்த மடியார்க்கு மடியேன்.

என்று எல்லையில்லாப் பெரும் புகழுடைய அடியார்களைப் பாடு என்று அடி எடுத்துக் கொடுத்தருளினார்.

முதலும் முடிவுமில்லாத முழுமுதற் பரம்பொருள் அடி எடுத்துக் கொடுத்துப் பாடுவிக்கும் பெருமைக்குரியவர்கள் பெரிய புராணத்து அடியவர்கள் என்றால் அவர்கள் சிறப்பை ஆற்றிந்து அறையும் ஆற்றல் உள்ளவராவார்.

தம்பெருமான் கொடுத்தமொழி
 முதலாகத் தமிழ் மாலைச்
 செம்பொருளாற் நிருத்தொண்டத்
 தொலையான் திருப்பதிக
 மும்பர்பிராள் ருனருள
 முணர்வுபெற வலகேத்த
 எம்பெருமான் வன்றொண்டர்
 பாடியவ ரெதிர்பணிந்தார்.

(பெரியபுராணம்)

வாழக அடியார்! வளர்க தொண்டு!!

தினாந்தி 2010 ஆம் மாதம்

9 வேளி நோற்கு

- ஈ. கலங்கநாயகம் அவர்கள் -

உணவின் தன்மையைப் பொறுத்து அதன் ஊட்டச் சத்து மனித உடலில் பல மாற்றுத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. அதேவேளை உணவின் குணம் அல்லது தன்மை எமது உணர்வுகளிலும், எண்ணங்களிலும் மாற்றுத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. உதாரணமாக வெண்காயம், முருக்கங்காய் போன்றவற்றை அதிகம் சாப்பிடால், காம உணர்வை அதிகரிக்கச் செய்யும் என்று ஆஸ்ரோரும், ஆய்வாளர்களும் கூறுகின்றார்கள். இதனாலேயே விரத காலங்களில் முருக்கங்காய் சமைப்பதில்லை.

இயற்கையாகவே நாம் விலங்குகளை நோக்கும்போது தாவர பட்சினி களுக்கும், மாமிச பட்சினிகளுக்கும் இடையே உள்ள குண இயல்பு வேறுபாடுகளைக் காணலாம். பச, மான், குதிரை போன்ற தாவர பட்சினிகள் அமைதி, சாந்தம், அடக்கம் படைத்தவை. சிங்கம், புலி போன்ற மாமிச பட்சினிகள் சீற்றம், கோபம், தழினம் போன்ற குண இயல்புகளை உடையன. எனவே, ஆறு அறிவு படைத்த மனிதன் தனது பகுத்தறிவு மூலம் சிந்தித்துச் செயற்படலாம்.

தற்கால விஞ்ஞான வைத்திய ஆய்வாளர்கள் மாமிச ஊட்டச் சத்துக்கும், தாவர ஊட்டச் சத்துக்கும் இடையே பல வேறுபாடுகளை விளக்குகின்றார்கள். தற்போதைய பறவைக் காய்ச்சல், போன்ற தொற்றுநோய்கள் மாமிச உணவுகளை உண்பதனால் ஏற்படுகின்றன என்றும், இவ்வணவுகளை வேறு நாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்வதையும் தடை செய்கின்றார்கள். மாமிச உணவுகளில் பல “வைரஸ்”, “பக்ரீநியா” போன்ற நுண் கிருமிகளின் தொற்று மிக இலகுவாக ஏற்படுகின்றது எனவிளக்குகின்றார்கள். ஆனால், கத்தரிக்காயையோ வெண்டிக்காயையோ தொற்றுள்ள உணவு என்று ஒருவரும் தடை செய்யவில்லை. மரக்கறி உணவுகளில் இப்படியான தொற்றுக்கள் ஏற்படுவதில்லை. காய்கறி வகைகள் இயல்பாகவே எமது உடம்பின் உறுப்புக்கள் போன்ற தோற்றம் கொண்டவை என்றும் அந்த மரக்கறி வகைகளை உண்பதனால் அது போன்ற உறுப்புக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் என்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். உதாரணமாக பூக்கோவாவின் அமைப்பு எமது முளையின் தோற்றம் போன்றது என்றும், பூசனி, சுரை போன்றன எமது வயிறு போன்றவை என்றும்,

திருமூலங்கள் 2010 ஆண்டின் வரி

புடோலங்காய் போன்று எமது சிறுகுடல் பெருங்குடல் போன்றவை அமைந்துள்ளன என்றும், இவ்வகைக் காப்கறிகளைச் சாப்பிடுவதால் அந்த உறுப்புக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் என்றும் கூறுகின்றனர். புடோலங்காயில் இருக்கும் நார்ச்சத்து சிறுகுடல், பெருங்குடல் ஆகியவற்றில் அழுக்குத் தங்காது மலவெளியேற்றத்துக்கு உதவகின்றது என்கிறார்கள். மரக்கறி உணவுகள் மூலம் ஒருவித நோய்த் தொற்றுக்களும் ஏற்படமாட்டாது. சிலர் தாவர உணவுகளில் “மிருகப்புறதம்” (Animal Protein) இல்லை எனக் கூறுவர். அதை நிவர்த்தி செய்வதற்குப் பசுப் பால் குழித்தால் போதுமானது என்கின்றனர்.

உணவு சமைக்கப் பயன்படுத்தப்படும் எரிபொருட்களுக்கு ஏற்ப உணவின் கைவை, தன்மை போன்றவற்றில் வேறுபாடுகள் உண்டு. தந்காலத்தில் மின்சாரம், மண்ணெண்ணெண், வாயு (Gas) போன்றன உணவு சமைப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஆனால், விறகு மூலம் சமைப்பது சிறந்ததாகும். அதுவும் முக்கியமாக வேம்பு விறகு கொண்டு சமைப்பதனால் பல நன்மைகள் உண்டு.

அடுத்து, உணவு சமைக்கப்படும் இடமும் துப்புறவாக இருக்கவேண்டும். எப்பொழுதும் சமயலறையை துப்புறவாக வைத்திருக்கவேண்டும். சிலர் விரத நாட்களில் மட்டும் கூட்டிக் கழுவுவார்கள். ஆனால், தினமும் துப்புறவாக வைத்திருத்தல் நன்று. ஒருமுறை யோகர் கவாமி அவர்கள் அவரது அஸ்பன் மார்க்கண்டு அவர்களது வீட்டிற்குச் சென்றார். அவரது மணவிச் சுகவீனம் காரணமாக படுக்கையில் இருந்தார். அவரைப் பார்க்கவென்றே சென்றிருந்தார். அவர் எழுந்து சுவாமியைத் தரிசிக்க முடிய வில்லை. மணவியின் சகோதரிகள் இருவர் சுவாமியின் முன்சென்று தரையில் படிந்து பணிந்தார்கள். அவர்களைப் பார்த்து சுவாமிகள் சில புத்தமிதிகள் கூறினார். அதாவது “குடியிருக்கும் வீடும் ஒரு கோவில்தான். அதைப் பரிசுத்தமாக வைத்திருக்க வேண்டும். அடிக்கடி தூசு போக்கிக், கூட்டிக் கழுவி புனிதப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். இங்கு இருப்பது நீங்கள் மாத்திரம் அல்ல. உங்களுடன் கடவுளும் இருக்கிறார் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. சமயலறையை மிக மிகத் துப்புறவாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள். சமயல் தொடங்குமுன் குளித்தோ அல்லது கால்முகம் கழுவி, விழுதி அளிந்துகொண்டு அக்கினியை மூட்டியவுடன் அக்கினி பகவானை கைகூப்பி வழிப்படு, “யாகம் செய்கின்றோம்” என மனத்தில் நினைத்துக்கொண்டு, பயபக்தியோடு சமயல் செய்யவேண்டும்” என்று விளக்கினார்.

அதேவேளை, உணவு சமைப்பவரும் கடவுள் பக்தி உள்ளவராகவும், நற்பன்பு உள்ளவராகவும் இருத்தல் வேண்டும். கோபக் குணம் உடையவர், நற்பன்பு இல்லாதவர்கள் உணவு சமைப்பதால் அந்த உணவிலும் அவருடைய குணங்கள் செறிவடையும் என்று ஆன்றோர் கூறுகின்றனர். அத்தோடு, நாம் உணவு உண்ணுமின்னர் குளித்து அல்லது கை, கால், முகம் கழுவி விழுதி தரித்து, இறைவனை வழிபாடு செய்து “அன்னம் பாலிக்கும்” என்ற தொடக்கமுடைய தேவாரத்துடன் ஒரு

காலைக்ட் 2010 சுமீயர்

புராணத்தையும் பாடி, அன்னபூரணியை நினைந்து சாப்பிடவேண்டும்.

மேலும் உணவை உண்ணும்போது, அதைப்பழிக்காது நல்ல சிந்தனையுடன் உண்ண வேண்டும். நாம் என்னும் என்னங்களுக்கு அதிக சக்தி உண்டு. ஆகாரம் உண்ணும்போது, சிந்தனையில் தேக்குகிள்ள கருத்துக்கள் குருதியில் கலந்து இரத்தக் குழாயில் ஓடிச் சென்று பரவுகின்றது. தெய்வீக எண்ணத்துடன் உண்பது தெய்வீக மாகித் தெய்வத்துக்கே இட்டுச் செல்லும். “எம்பெருமானே இந்த உணவைத் தருகின்றார்” என்ற சிந்தனையுடன் திருச்சிற்றும்பலம் உடையானைப் போற்றி உண்ணவேண்டும்.

உபநிடத்தத்தில் ஒரு செய்யுள் வருமாறு:-

அன்னத்தை இகழக் கூடாது - அது விரதம்

அன்னத்தை ஏறியாதே - அது விரதம்

அன்னத்தை மிகுதியாக உண்டாக்க வேண்டும் - அது விரதம்

அனைவருக்கும் அன்னம் இடு - அது விரதம்

மேலும், நாம் உணவு உண்ணத் தொடங்கு முன் இலையில் போட்ட உணவில் ஒரு பிடியை எடுத்து புறம்பாக வைத்து, அதனை ஒரு காகம் அல்லது வேறு ஒரு மிருகத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டும். இதனை திருமூலர் தமது திருமந்திரத்தில்,

“யாவர்க்குமாம் இறைவந்து ஒரு பச்சிலை
யாவர்க்குமாம் உண்ணும் போது ஒரு கைப்பிடி
யாவர்க்குமாம் பசுவுக்கு ஒரு பிடி வாயுறை
யாவர்க்குமாம் பிறர்க்கு இன்னுரை தானே” என விளக்குகின்றார்.

மேலும் நாம் வேறு ஒருவரிடம் உணவு வாங்கி உண்ணும்போது, உணவு தருபவரின் குண இயல்புகளையும், அவர் நல்ல வழியில் பணம் சேகரித்து உணவுக்கான பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்தாரா என்பவற்றைக் கவனிக்கவேண்டும். இப்படியான குண இயல்புடையவர்களிடம் உணவு வாங்கி உண்டதனால் ஏற்பட்ட சில சம்பவங்களை நாம் முன் உதாரணமாக விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

முதலாவதாக, மகாபாரதத்தில் ஒரு சம்பவம் முக்கியமானது. பீஷ்மர் குரு சேத்திர யுத்தத்தில் கௌரவர் படைக்கு தலைமை வகித்து போர் புரிந்தார். 10 மூடு நாள் போரில், அர்ச்சனது அம்புகள் தொளைத்ததனால் இரத்த வெள்ளத்தில் அம்புப் படுக்கையில் உத்தராயணம் வரையும் உயிரை விடாது படுக்கையாக இருந்தார். அப்போது தன்னைப் பார்க்க வந்தவர்களுக்கு நீதி பற்றிய கதைகளைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். பாண்டவர்களும் பீஷ்மரைப் பார்க்கச் சென்றிருந்தனர். இவரது நீதிக் கதைகளைக் கேட்ட திரெளபதைக்குச் சிரிப்புவந்து விட்டது. “ஏன் சிரிக்கிறாய்” என்று திரெளபதையைக் கேட்டார். திரெளபதை அவரைப் பார்த்து, “அரச சபையில் துச்சாதனன் எனது திதுகிலை உரிந்தபோது, நீர் சொல்லும் இந்த நீதிக்கதைகள் ஞாபகத்திற்கு வரவில்லையா? அன்று வாய்மூடி மௌனியாக இருந்தீர்களே? இதுதான் உங்கள்

நூற்று முறை 2010 ஆண்டு வருடம்

“நீதியா?” என்று வினவினாள். அதற்கு பீஷ்மர் “உண்மைதான், அப்போது எவ்வுடல் துரியோதனன், துச்சாதனன் ஆகியோரால் ஊட்டி வளர்ந்த உணவின் ஊட்டத் தினால் வளர்ந்தது. எனவே, அவ்வேளை அவர்களது செஞ்சோற்றுக் கடலுக்காக எனது சுய அறிவு மறைந்து காணப்பட்டது. இப்போது அர்ச்சனங்களு அம்புகள் துவனைத்த படியால் இந்த உடம்பில் உள்ள இரத்தம் அனைத்தும் வெளியேறி, வெற்றும்பே காணப்படுகிறது. அதனாற்றான் தற்போது சுயத்தியும், தெளிவும் ஏற்பட்டு உண்மையான நீதி எதுவென்று உரைக்கின்றேன்” என்று சொன்னார். இதனால் திரெளபதை சமாதானம் பெற்றாள். எனவே, அறவழியில் தேடுகின்ற செல்வமும், பொருஞ்சுமே ஒருவரை நற்கதிக்கு இட்டுச் செல்லும் ஆகவே, அப்படி இல்லாதவர்களிடமிருந்து உணவு பெற்று உண்ணுதல் நல்லதன்று.

இரண்டாவதாக, யோகர் சுவாமிகளின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதிய வைருமத்து அவர்களும் உணவு பற்றிய ஒரு சம்பவத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். யோகர் சுவாமிகளைச் சந்திக்க வருவோர், வரும்போது பழவகைகள், அல்லவா, லட்டு போன்ற இனிப்பு பண்டங்கள் முதலியவற்றைக் கொண்டு வந்து அவர் முன்னிலையில் வைப்பார்கள். எப்போதும் ஒரே சனக் கூட்டமாக இருக்கும் சம்பாஷணைகள், உடதேசங்கள் யாவும் முடிவடைந்த பின் அங்கு இருக்கும் பழங்கள் உணவுப் பண்டங்களை சபையில் இருப்போருக்கு பகிர்ந்து அளிக்கும்படி தனது உதவியாளர்களுக்குக் கூறுவார். அவர் காட்டிய பண்டங்களையே எடுத்துப் பரிமாறுவது வழக்கம். ஒரு நாள் இப்படியாகப் பலரும் கொண்டு வந்த பண்டங்கள் பரிமாறப்பட்டன. ஆனால், ஒரு தாமபாளத்தில் இருந்த அல்லாவை மட்டும் அவர் எடுக்கச் சொல்லவில்லை. பொருள்கள் கொண்டு வந்தவர்களையும் சுவாமி அவர்கள் தமது ஞான திருவுஷ்டியால் எய்யப்பட்டதன்மை உள்ளவர் என்பதனை நன்கு அறிவார். எல்லோரும் சென்றபின்னர் தனது உதவியாளர் ஒருவரை அழைத்து, இந்தத் தாம்பாளத்தில் இருக்கும் அல்லாவை நாய்க்குக்கூடப் போட்டுவிடாதே. கொண்டு வந்தவர் பாவமுட்டையைக் கட்டி வைத்து விட்டுப் போய்விட்டார். இதனை ஒருவரும் சாப்பிடக் கூடாது என்று சூறி வாழைப்பாத்திக்குள் வெட்டிக் தாக்கும்படி செய்தார். இதில் இருந்து ஓர் உணவைக் கொடுப்ப வளின் தன்மை எவ்வாறு என்று அறிந்த பின்பே அவரிடம் உணவு வாங்கி உண்ண வேண்டும் என்ற உண்மையை உலகுக்கு உணர்த்தியுள்ளார்.

மூன்றாவதாக, ஒரு பணம் படைத்த செல்வந்தர் வீட்டிற்கு ஒரு துறவி சென்றிருந்தார். அன்று அந்தச் செல்வந்தர் வீட்டில் மதியபோசன உணவை உண்டார். அச் செல்வந்தர் துறவிக்கு ஓர் வெள்ளிக் கிண்ணத்தில் பருகுவதற்கான தண்ணீர் கொடுத்திருந்தார். துறவி தண்ணீரைக் குடித்துவிட்டு ஏதோ மறதி காரணமாக, தவறுதலாக அக்கிள்னத்தை தனது பைக்குள் வைத்துவிட்டார். செல்வந்தரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு தனது ஆச்சிரமம் சென்றார். சென்றபின் தனது பைக்குள் இருந்து தனக்கு

கலைஞர் 2010 ஜூலை

வேண்டிய சில பொருட்களை எடுக்கும்பொது செல்வந்தர் வீட்டில் தண்ணீர் பருகிய கிண்ணம் இருப்பதைக் கண்டு பதை பதைத்துப் போனார். ஏதோ ஓன்றும் அறியாத நிலையில் “உண்ட வீட்டுக்கு இரண்டகம் செய்து விட்டேனே” என்று ஏங்கி அக்கின்னைத் துடன் செல்வந்தர் வீட்டிற்குச் சென்று தான் அறியாமல் செய்த தவறை மன்னிக்கும்படி கேட்டார். அதற்குச் செல்வந்தர், “கவாமி! நீங்கள் விருப்பு வெறுப்பு அற்றவர். ஏதோ இது கை தவறி நடந்த காரியம். இது பற்றிய கவலையை மறந்து விடுங்கள்” என்று கூறியதுடன், நான் தெரிந்தே செய்த ஒரு தவறுக்காகத் தற்போதும் வருந்திக் கொண்டு இருக்கிறேன் என்றார். அதற்கு கவாமியார் நீர் அப்படி என்ன காரியம் செய்து விட்டார்? என்று கேட்டார். அதற்குச் செல்வந்தர் தனது இளமைக் காலத்தில் தன் வறுமை காரணமாக ஒருநாள் ஒரு வழிப்போக்கனிடம் இருந்த பணப்பையைத் திருடினேன். அதில், பல்லாயிரக்கணக்கான தூள், நாணயங்கள் இருந்தன. அப்பணத்தை மூலதனமாகக் கொண்டு பல தொழில் முயற்சிகள் மூலம் தற்போது யான் பெரும் செல்வந்தனாக இருக்கிறேன். இச்செல்வத்தின் மூலம் பல துறவிகளை ஆதரிக்கும் வசதிபெற்றுள்ளேன். இருந்தும் எனது மனச்சாட்சி என் தவறை உறுத்திக் கொண்டே இருக்கிறது என்றார். அதைக் கேட்ட சுவாமிகள் கலகலவென்று சிரித்தபடி, “உமது திருட்டுப் பணத்தினால் வந்த உணவைச் சாப்பிட்ட எனக்கும் திருட்டுக் குணம் இயற்கையாகவே வந்துவிட்டது” என்றார். உண்ணும் உணவைப் பொறுத்தே ஒருவரது உள்ளமும் அமைகிறது என்று கூறினார். மீண்டும், “நீ கவலைப் படாதே! ஒருவன் தனது தவறை உணர்ந்து திருந்தியபோது, அவன் இறைவனால் மன்னிக்கப்படுகிறான்” என்று சொல்லிச் செல்வந்தரைச் சமாதானப்படுத்தினார்.

அன்னதானம் யாருக்கு?

அற்றார் அழி பசி தீர்த்தல் அஃது ஒருவன்

பெற்றான் பொருள் வைப்புழி - என்ற வள்ளுவன் வாக்கானது, வறியவரது பசியைப் போக்குதல் சிறந்த தருமம் என்கிறது. வறியவர்கள், உழைக்க முடியாத வயோதிபர், ஊனமுற்றோர்களது பசி போக்க கட்டாயம் அன்னம் இடுதல் வேண்டும். ‘வறியார்க்கும் ஓன்று ஈதலே ஈகை’ என்கிறார் வள்ளுவர்.

மேலும், ஒளவைப் பிராட்டி “போனகம் என்பது தான் உழந்து உண்ணல்” என்கிறார். அதாவது உணவு என்பது, தான் தனது கைப்பட உழைத்து அந்த வருமானத்தைக் கொண்டு உண்ண வேண்டுமே தவிர, வேறு ஒருவரிடமும் இலவசமாக வாங்கி உண்ணக் கூடாது” என்கிறார். அத்தோடு “ஏற்பது இகழ்ச்சி” என்கிறார். வசதி உள்ளவர்கள், பணம் படைத்தவர்கள், மற்றவர்களிடம் வாங்கி உண்ணக்கூடாது. கொடைக்குக் கர்வன் என்பர். அவனது கை மேல் நோக்கி ஒருவரிடமும் ஓன்றை வாங்கி அறியாது. ஆனால், கீழ் நோக்கி மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கும் திறன் உடையது. எனவே, ஆலயங்களில் வழங்கப்படும் அன்னத்தை யாவரும் பெற்று உண்ண

திருமூலப்பு 2010 ஆண்டு

லாமா என்பது கேள்வி? உண்மையாகவே உழைக்க முடியாதவர்கள், வறியோர், ஊனமுற்றிரார் மாத்திரம் உண்கிறார்களா? சில வசதி படைத்தவர்களும் ஆலயங்களுக்கு அருகில் இருப்பவர்களும் ஆலயத்தில் கொடுக்கப்படும் அன்னத்தை வாங்கி உண்பதனைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. சில சமயங்களில் தேவைக்கு அதிகமாகச் சமைக்கப்பட்டு, வீண் போவதும் உண்டு. தற்போது பல நாடுகளில் உணவுத் தட்டுப் பாடு காணப்படுகிறது. எனவே, வீணபோகாத முறையில் வறியவர்களுக்குக் கொடுத்தல் சாலச் சிறந்தது. தூர இடங்களில் இருந்து ஆலயங்களுக்கு வருவோர் பணம் படைத்த வர்களாயினும் ஆலயங்களில் வழங்கும் அன்னதான உணவை உண்பதனைத் தவிர்க்க முடியாது. ஆனால், வசதி உள்ளவர்கள் அங்குள்ள அன்னதான சபைக்கு அன்பளிப்புத் தொகையைச் செலுத்தி அவர்களை மேலும் ஊக்குவிக்கலாம்.

மேலும், மடாலயங்களில் உணவு உண்பவர்களுக்கு உணவு கொடுக்கப்படுவதை முன்று முறைகளில் குறிப்பிடுகிறார்கள். அதாவது “மாகேஸ்வர பூசை, அன்னம் பாலிப்பு, அன்னதானம்” என்பர். அதாவது,

01. அடியார்களுக்கு அன்னம் படைப்பது “மாகேஸ்வர பூசை”
02. வரும் அன்பர்களுக்கும், பணியாளர்களுக்கும் அன்னம் அளிப்பது “அன்னம் பாலிப்பு”
03. ஏழைகள், ஊனமுற்றிரார் முதலிபோருக்கு அன்னம் வழங்குவது “அன்னதானம்”.

சந்திதியான் ஆச்சிரமத்தின் சமூகப்பணிகளின் வரிசையில் வடமராட்சி முன்பள்ளி மாணவர்களின் வருடாந்த கண்காட்சி கலைவிழாவை முன்னிட்டு, 150 மாணவர்களுக்கு தண்ணீர் போத்தல்கள் வாங்குவதற்கான காசக்கட்டளை வழங்கும் நிகழ்வின் போது....

தினாங்கிடு 2010 ஆண்டு

ஜும்பெரந்தி

இப்பரந்த உலகிலே வாழுகின்ற அனைத்து ஜீவராசிகளுக்கும் இறைவன் ஜம்பொறிகளையும் வழங்கியுள்ளான். மனித இனம் தவிர்ந்த ஏனைய உயிரிகள் இந்த ஜம்பொறிகளைப் பயன்படுத்தி ஒரு சில தேவைகளை நிறைவு செய்து உயிர்வாழ்கின்றன. ஆனால் மனித இனம் இவ்வளவோடு நின்றுவிடுவதில்லை.

பொறி என்பது இயந்திரத்தைக் குறிக்கும். மெய், வாய், கண், முக்கு, செவி எனக் கூறப்படும் ஐந்து இயந்திரங்களையும் இறைவன் எமது தலையிலேயே படைத் துள்ளான். இதனாலேயே, “எண்சாண் உடம்பிற்குச் சிரசே பிரதானம்” எனக் கூறப்பட்டது போலும். மனிதர்களாகிய நாம் இந்த ஜம்பொறிகளையும் கட்டுப்படுத்தி, பொறிகளின் வழியே, புலனைச் செல்லவிடாது தடுத்து, அவைகளை எமது ஆணைக் குட்படுத்தி நடத்துவது என்பது அவ்வளவு சுலபமான காரியமல்ல. முற்றுந்துறந்த முனிவர்கள் கூட சில சமயங்களில் ஜம்பொறிகளை உரிய நேரத்தில் கட்டுப்படுத்த முடியாமையினாலே பல இன்னல்களை அனுபவிக்க நேர்ந்தது எனப் புராண இதிகாசங்கள் கூட்டி நிற்கின்றன. ஆகவே மனித இனம் இந்த ஜம்பொறிகளை அடக்கி வெற்றி கொள்ளுமா? என ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஒரு வாகனத்தை ஓட்டவேண்டுமாயின் அதற்கு ஒரு சாரதி தேவை. அந்தச் சாரதி நிறைவான பயிற்சியும் அனுபவமும் பெற்றிருக்கவேண்டும். பயிற்சி பெற்ற சாரதி களாக இருந்தாலுங் கூட, சில சமயங்களில் விபத்துக்கள் ஏற்படவே செய்கின்றன. என்ன காரணம்? குடிபோதையில் வாகனங்களைச் செலுத்துவதாலோ, அன்றி ஜம் புலன்களை அலையவிடுவதாலோ விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. இதனால் வாகனத்தில் பயணம் செய்யும் பிரயாணிகளுக்கும் உயிராபத்து ஏற்படுவதுண்டு. ஆகவே, வாகனச் சாரதியானவர் தனது கடமையை கனகச்சிதமாக நிறைவேற்றினாற்றான் அபத்துக்களிலிருந்து தப்பிக்க இடமுண்டு.

இதுபோலவே சாதாரண மனித வாழ்விலே ஜம்பொறிகளின் வகிபாகம் முதன்மைப்படுத்தப்படுகின்றது. இதனையே வள்ளுவப் பெருந்தகை,

“உரன் என்னுந் தோட்டியான் ஒரெந்தும் காப்பான்

வரன் என்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து” என்றார். பொறிகள் ஜந்தும் ஜந்துயானைகளைப் போன்றவை. எனவே அறிவு என்னும் துறட்டியால், ஜம்பொறிகளாகிய யானைகளை அடக்கிக் காப்பவன், எல்லாவற்றிலும் மேலான எனக் கூறப்படும் வீட்டு

திரும்பு 2010 ஆண்டு

நிலத்திற்குச் சிறந்த விதை போல்வான் என வள்ளுவர் கூறியுள்ளதை உள்ளக் கொள்ள வேண்டும்.

இறைவனால் எமக்குத் தரப்பட்டுள்ள ஜம்பொறிகளையும் சரியான பாதையில் செயற்படுத்த நாம்தான் சாரதி. ஆகவே, எம்மிடமுள்ள ஆழாவது அறிவாகிய பகுதி தறிவின் மூலம் நல்லது எது? கெட்டது எது? எனப் பரிசீலிக்க வேண்டிய பாரிய பொறுப்பு எமக்குரியது.

“நல்லாரைக் காண்பதும் நன்றே அவரோடு
இணங்கியிருப்பதுவும் நன்றே” என்றும்,
“தீயாரைக் காண்பதும் தீதே அவரோடு
இணங்கியிருப்பதுவும் தீதே”

எனவும் அறும் சார்ந்த பல கருத்துக்கள் கூறப்பட்டிருந்தாலும், இவற்றை மீது கவனத்தில் எடுக்கின்றோமா?

இந்த அவசரமான உலகத்திலே, நாமும் அவசரமாக ஒடிக்கொண்டிருக்கின்றோம். ஏன் ஒடுகின்றோம்? எங்கு ஒடுகின்றோம்? என்று யாருக்குமே தெரியாது. ஆறு அமர் சிந்தித்து செயற்படும் பழக்கம் நமக்கில்லை. எதற்கும் அவசரப்பட்டு, ஆத்திரப்பட்டு எடுத்த கருமத்தை இடைநடுவில் போட்டுடைக்கும் மனப்பக்குவத்தில் நாம் இருந்தால், எமது வாழ்க்கையின் பயன் என்னாகும் என்பதை நாம் சிந்திக்கின்றோமா?

ஜம்பொறிகளை இறைவன் நமக்கு ஏன் வழங்கினான்? என்பதற்குத் திருநாவுக்கரசு நாயனார் திருவங்கமாலை தேவாரப் பதிகத்திலே விடைகூறியிருப்பதை நாம் ஒரு கணம் சிந்தித்தல் வேண்டும்.

“கண்காள் காண்மின்களோ - கடல்
நஞ்சண்ட கண்டன்றுன்னை
எண்டோள் வீசிநின் றாடும்பி ராங்றுன்னைக்
கண்காள் காண்மின்களோ”

“செவிகாள் கேண்மின்களோ - சிவன்
எம்மிறை செம்பவள
ஏரிபோல் மேனிப்பி ராங்றிற மெப்போதும்
செவிகாள் கேண்மின்களோ”

“முக்கே நீ முரலாய் - முது
காடுறை முக்கணனை

திரும்பிடி 2010 ஆவ்வீடு

வாக்கே நோக்கிய மங்கை மணாளனை
முக்கே நீரூரலாய்"

வாயே வாழ்த்து கண்டாய் - மத
யானை யுரி பேர்த்துப்
பேய் வாழ் காட்டகத்தாடும்பி ராண்றன்னை
வாயே வாழ்த்து கண்டாய்?

மேலே கூறப்பட்ட தாண்டக வேந்தன் நாவுக்கரசரின் கூற்றுப்படி மனித உருவாங்கிய நாங்கள், ஜம்பொறிகளை இச்செயற்பாடுகளில் ஈடுபெடுத்துகின்றோமா?

ஜம்பொறிகள் ஒவ்வொன்றினதும் முக்கியத்துவம் பற்றியும், அவற்றை எவ்வாறு பயன்படுத்த வேண்டும் என்பது பற்றியும் வான்புகழ் வள்ளுவர் தமது நூலிலே எடுத்தாண்டிருப்பதை நாம் படித்துப் பயன்பெறுதல் காலத்தின் தேவையாகும்.

"கண்ணிற்கு அணிகலம் கண்டோட்டம் அஃதுஇன்றேல்
புண் என்று உணர்பபடும்"

"செல்வத்துள் செல்வம் செவிச்செல்வம், அச்செல்வம்
செல்வத்துள் எல்லாம் தலை"

"யாகாவாராயினும் நா காக்கா, காவாக்கால் சோகாப்பர்
சொல்லிமுக்கப்பட்டு"

"மக்கள்மெய் தீண்டல் உடற்கின்பம், மற்றவர்
சொற்கேட்டல் இன்பம் செவிக்கு"

இதுவரை மேலே கூறப்பட்ட குற்பா ஒவ்வொன்றும், ஜம்பொறிகளின் முக்கியத்துவம் பற்றியும், அவற்றின் பங்களிப்பு எவ்வாறு அமைதல் வேண்டும் என்பதற்கு கட்டியம் கூறி நிற்கின்றன.

எனவே, ஏனைய உயிர்களுக்கு இல்லாத மனித இனத்திற்கு மட்டும் இரைவன் தந்துள்ள சிந்தனை சக்தியை நன்றாகப் பயன்படுத்தி ஜம்பொறிகளின் செயற்பாட்டை உண்ணத்தான் நிலையிலே சீர் செய்தால், மனிதரும் தெய்வமாகலாம் என்பதற்கு மாற்றுக் கருத்துக்கிடையாது.

சிந்தனை செய்மனமே! செய்தால்
தீவினை அகண்றிடுமே!

ஆகவே எமது தீவினை மாள, இந்த உலகம் நல்லபடி வாழ எமது ஜம்பொறிகளை நல்லமுறையில் இயக்கி உய்வு பெறுவோமாக!

நாள்தேர் 20/10 குமிழ்

முருகப்பிழுஷானாக்கி காட்சிகளுக்கு பகவான் ஸ்ரீச்சிய சூயி பாஸா

- ம.க. மந்திரன் அவர்கள் -

முருகப் பெருமான் உலகங்கள் அனைத்துக்குமே ஒப்புயார்வற்ற பெருந் தலைவன். “முருகா” என்னும் நாமத்தைச் சொல்லச் சொல்ல எம்மைப் பீடத்திருக்கும் பினி எல்லாம் எம்மைவிட்டகலும். முருகன் என்னும் சொல் அழகு, இளமை என் பவற்றைக் குறிக்கும். அழகு, இளமை என்ற பண்புகள் அனைவருக்கும் பொதுவானவை.

அதேபோல் நற்பண்புகள் அனைத்திற்கும் உறைவிடமான முருகப் பெருமான் அனைவருக்கும் பொதுவானவர். முருகப் பெருமானின் அற்புக்கள் சொல்லில்பங்கா. “குமரன் அருள்பாட்னால் குறைகள் யாவும் தீருமே, குன்றிலாடும் குமரா! எங்கள் குறைகள் தீவருவாய்” போன்ற அனேக முருகன் பஜை னைப் பாடல்களை பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயிபாபா அருளியிருக்கின்றார். முருகப் பெருமானாகக் காட்சி கொடுத்து தீராத பினி யைத் தீர்த்த பகவான் ஸ்ரீ சத்தியசாயி பாபா அவர்களின் உண்மைச் சம்பவமொன்று 1943ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவில் நடந்தேறியது.

திரு. கே.ஆர்.கே. பட்டின் என்பவருடைய இஷ்டதெய்வம் முருகப்பெருமான். அவர் முருகப்பெருமான் மீது அளவில்லாத பக்தி கொண்டவர். நீண்ட காலமாக அவரது மனைவி தினமும் முருகப் பெருமானுக்குச் சமயவிதிமுறைப்படி பயபக்தியுடன் பூஜை

கும்ப சமீபமா

செய்து வருகின்றவர். முருகனின் மேல் தீவிர பக்தியடையவர். 1943இல் திருமதி பட்டிர்குக் கருப்பையில் பூற்றுநோய் ஏற்பட்டது. அநேக டாக்டர்களிடம் காண்பித்தனர். எல்லோரும் அறுவைச் சிகிச்சை மூலம்தான் இதனை குணப்படுத்த முடியுமென்றனர். ஆனால் அறுவைச் சிகிச்சை வெற்றியாகுமா? என்பதற்கு தாங்கள் உத்தரவாதம் தர முடியாது என்றும் கூறினார். அச்சமயம் திரு. பட்டிடம் அவரது தாயார் “முருகன் தான் உன் அப்பாவின் பூற்றுநோயை அறுவை சிகிச்சை இல்லாமலே குணமாக்கினார். இதே மாதிரி இவளையும் குணப்படுத்துவார்” என்றார்.

அம் முதாட்டியின் தீவிர நம்பிக்கையில் அப்போது இளமையாயிருந்த பட்ட தம்பதி அறுவை சிகிச்சை செய்வதைக் கைவிட்டு, இஷ்ட தெய்வத்தின் கையிலேயே தங்களைப் பொறுப்புக் கொடுத்தனர். முருகப் பெருமானுக்குப் பூஜைகள் நாளாந்தம் நேரந்தவறாமல் நடைபெற்றன. நியமவிதிகளையும் மிகவும் இறுக்கமாகக் கடைப் பிடித்தனர். பிரார்த்தனைகளிலும் முன்வார் நடாத்தியதிலும் பார்க்க அதிக நேரத்தைச் செலவிட்டனர். திருமதி பட் அவர்கள் படுக்கையில் இருந்தபடியால் இவரது மாமியாரே பூஜைகள் சகலவற்றையும் கவனித்தார். இப்படியே இரு மாதங்கள் சென்றன. நோயாளியோ நாளுக்கு நாள் மெலிந்தும். சோர்ந்தும் காணப்பட்டார்.

ஒரு நாள் இரவு அவர் அரைத்தாக்க நிலையிலிருந்த பொழுது ஒரு பெரிய நாகபாம்பு தன் படுக்கையைச் சுற்றி வளைத்துக் கொள்வதை மங்கலான ஓளியில் கண்டார். திடுக்கிட்டு பய உணர்வுடன் விளக்கைப் போட்டார். அதே அறையில் உறங்கிக்கொண்டிருந்த மாமியாரை எழுப்பினார். (அச்சமயம் அவரது கணவரான திரு. பட் அவர்கள் தொழில் நிமித்தம் வெளியூர் சென்றிருந்தார்.) அப்பொழுது பாம்பு எதையும் காணவில்லை. விளக்கை அணைத்துவிட்டுப் படுத்தனர். மறுபடியும் திருமதி பட்டுவின் கண்ணுக்கு படுக்கையைய் பாம்பு சுற்றிக் கொள்வதாகத் தெரிந்தது. உடனேயே அந்த நாகம் முருகனாக உருவங்கொண்டது. அவருக்கு மேலே முருகன் காற்றில் மிதப்பது போலிருந்தது. பிறகு அவன் வேலாயுதத்தால் அவளுடைய உடலில் குத்தி, அவளைத் தன்னிடம் இழுத்துக்கொண்டான். அதன்பின் திருமதி பட் அவர்கள் தான் ஒரு உயர்ந்த மலை உச்சியில் முருகன் முன் நிற்பதாக உணர்கிறார். உடனே திருமதி பட் குனிந்து அவனது பாதங்களை கைகளாலும், சிரசாலும் தொடுகிறார். அப்பொழுது முருகன், “திருமதி பட் தன்னுடனேயே இருக்கப் பிரியப்படுகிறாரா? அல்லது உலகுக்குத் திரும்ப விரும்புகிறாரா?” என வினவுகிறார். இதன் பொருள் வாழ்கிறாயா? சாகிறாயா? என்பதை அவர் புரிந்து கொள்கிறார். திரும்பிப் போகவே விரும்புவதாகச் சொல்கிறார்.

முருகன் “உன் நோய் குணமாகவிட்டது, விரைவிலேயே பலம் பெறுவாய். உன் வாழ்நாள் முழுவதும் நான் உன்னைக் காப்பேன். நீ எப்போது என்னை நினைத்தாலும் நான் உன்முன் இருப்பேன். இப்போது திரும்பிப் போகலாம்” எனக்

நான்டீடு 2010 ஆண்டு முதல் மார்ச்

குறுகிறார்; “போகிற வழி எது?” எனகிறார் திருமதி பட். அவர்களது காலாடியிலேயே கீழ் நோக்கிச் செல்லும் ஒரு குறுகலான வளைவுப் படிவரிசை உண்டாகிறது. அதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார் முருகன். திருமதி பட் அதில் இறங்கத் தொடங்குகிறார். உணர்வு தடைப்படுகிறது. தமது அறைப் படுக்கையிலேயே கிடப்பதை உணர்கிறார். மாமியாரை எழுப்பி அந்த அனுபவத்தைக் கூறினார். கணவர் திரும்பியபின் அவரிடமும் கூறினார். மிகப் புனிதமான இவ்வனுபவம் அக்குமேப்பத்தினரைத் தவிர வேறு எவருக்கும் தெரியப் படுத்தப்படவில்லை.

அன்றிரவிலிருந்தே அவரது புற்றுநோய் அதிவேகமாகக் குணமடையத் தொடங்கியது. விரைவிலே திருமதி பட் நல்ல புத்துயிர் பெற்று தனது கடமைகளை வழக்கம் போல் ஆற்றத் தொபங்கிவிட்டார். இதனைவிட இறைவன் தனக்குப் போன உயிரை மீட்டுக் கொடுத்தான் எனக் கருதி ஏழைகளுக்குச் சமூக சேவையும் செய்ய வானார். இப்படியே இருபது ஆண்டுகள் பறந்தன. பட் தம்பதியினர் முதன்முறையாக சத்திய சாயி பாபாவைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு, பிரசாந்தி நிலையம் சென்றனர். திருமதி பட்டிடம் பகவான் ஸ்ரீ சத்தியசாயி பாபா “ரொம்பக் காலம் முந்தி, இருபது வருடத் திற்கு முந்தி உன்னிடம் நான் பேசினேன்” என்றார்.

குறுப்பமடைந்த அம்மா “இல்லை கவாமி! இது தான் நான் முதன்முறை இங்கு வருவது” என்றார். “ஆயாம், ஆயாம். ஆணால், “நானே, நீ மைகூரில் இருந்தபோது உன்னிடத்தே வந்தேன்” என்ற பாபா, அவர் புற்று நோயற்று வாழ்ந்த வீட்டு விலாசத்தைக் கூறினார்.

பிறகு பாபா, திருமதி பட்டைத் தமது, மாடி அறைக்குச் செல்லும் குறுகிய வளைவுப் படி வரிசை வழியாக அழைத்துச் சென்றார். “கீழே பார்” என்றார். திருமதி பட் கீழே படிவரிசையைப் பார்த்ததும் பழைய நினைவு பளிச்சிட்டுவிட்டது. இருபதாண்டுகளுக்கு முன் மலை உச்சியில் இருந்து முருகன் காட்டிய அதே படிவரிசை, என்று மில்லாதவாறு பெரும் அதிர்ச்சியில் ஆழந்தார் திருமதி பட். பாபா கையசைக்க ஒரு படம் அந்தரத்தில் உருவாகியது. அந்தப்படத்திலே முருகனின் மயிலில் பாபாவே அமர்ந்திருக்க, அவரைச் சுற்றி ஒரு நாகம் வளையமிட்டிருந்தது.

திருமதி பட்டுக்கு உண்மை அப்போது தான் புலனாயிற்று. சுப்பிரமணிய சத்திய சாயி பாபாவின் பாதத்தில் விழுந்து ஆண்ந்தக் கண்ணீரைக் கொட்டினார். மானிட வடிவத்தில் இறைவன் ஆயத்பாந்தவனாகி பினிகளைக் குணப்படுத்துவான் என்பதற்கு இதைவிட வேறு சான்றும் வேண்டுமோ?

“மனிதனிலே கடவுளை உருப்பெறச் செய்ய கடவுள்

மனித வடிவத்தை எடுக்க வேண்டியது தான் ஒரேயோரு வழி”

- பகவான் பாபா

“ஸமஸ்தா லோகா ககிஞோ பவந்து”

தினாங்கூடு 2010 ஆம் வருணாசலி

குவன்யோக்கிள் எம் இந்தோ

கலிமலி அன்னதாவன் - ஊராமு.

01. ஜிட்டம் பைந்தலாச்சு உலகமே சுருங்கலாச்சு நாடக மாற மக்கள் நல்லமலாம் பழியலாச்சு தூபிலூம் மக்கள் தம்மை மாக்களாம் மாறிட ஏது தாயினைப் போலக்காக்கும் தந்தனின் ஞானச்சுடர்
02. ஆவ்யிக்கக் கருத்துக்களும் ஆதி தீதிகாசங்களும் பேன்யையாம் வாயுவல்லிக்மிக்ச் சிறந்த நல்ல கவிகளும் கதைகளும் குடும்பங்களும் தாங்கி புவியினர்க்கு உனர்த்தி வரும் புதுமிகு ஞானச்சுடர்
03. சிறியவர் முதியோவரன்ன சிறந்த நஸ்ஸினுவரன்ன வறிவினைத் தீநிடவும் ஆய்வுகள் எழுபிடவும் ஆற்றங்கரையாளின் அற்புதங்களோடு இந்த ஆச்சிரியத்தினதும் ஆவனம் ஞானச்சுடர்
04. குரநதும் கீரனதும் காலம் மட்டுமல்ல யார் வனங்கும் வேகவையிலும் நான் வாடுவேன் என்றும் தோழில் மட்டுமல்ல எந்கள் சித்தர் என்றும் ஆற்றங்கரை மீதினிலும் சிவர்கள் என விவரம்பும்
05. ஆகுடு மல் நூற்கண்டு சவனியிலே வந்த வேண்டுகின்ற கருத்துக்களைத் தந்து என்றும் வந்த ஆற்றங்கரை செலவையின் ஞானச் சுடரென்று போற்றி என்றும் பாடும் வன்னம் பொலிவுடனே வந்த

திருவாசூடு 20/10 ஆம் வாரி

"சிவரயஞ்சு"

திருவைந்தெழுந்தன் இதீணு 16

- பு. கதிரித்தம்பி அவர்கள் -

இறைவன் மனம், வாக்கு, காயங்களுக்கும் எட்டாத நித்தியப் பரம்பொருள். இதனை என்றும் உள்ளாவன், எங்கும் நிறைந்தவர், எல்லாம் அறிபவர், எல்லாம் வல்லவர் என இறைவன் புகழைப் போற்றுகின்றனர். இன்றைவனின் மூலமந்திரமாகிய சி வா ய ந ம என்ற பஞ்சாட்சரம் எங்கும் அறியா மகிமையை ஏந்தி நிற்கின்றது. ஒம் என்னும் பிரணவ மந்திரத்தினுள் பஞ்சாட்சரம் அடக்கம் என்று அறிஞர் கூறுவர். ஆறுறிஷ்டைய மனிதன் திருவைந்தெழுந்தன் உட்பொருளை உணர்ந்து ஒதிவைந்தால் வீடுபேறு வழுவாது கிடைக்குமென்று நாயன்மார்கள் சத்தியம் இட்டுக் கூறுகின்றனர். எனவே, திருவைந்தெழுந்தன் மகிமையை எவராலும் இயம்ப முடியாது.

ஐந்தெழுந்தன் உட்பொருளாக விளங்கும் இறைவன் ஆண்மாக்கள் உய்யும் பொருட்டு பஞ்சகிருத்திய நடனம் செய்கின்றார். அவர் ஓவ்வொரு ஆண்மாவுக்கும் எழுதிய நியதிய்படி படைத்தலையும், வினை கடிந்த ஆண்மாவுக்கு அழித்தலையும், வினை முடியும் வரை காத்தலையும், மலங்கெட மறைத்தலையும், வினை ஒழிந்து ஈடேறும் ஆண்மாவுக்கு அருளாலையும் திருநடன மூலம் புரிகின்றார். இறைவன் திருநடனம் புரியா விடின் அனுவும் அசையா என்பர். எனவே, மனிதன் திருவைந்தெழுந்தன் மகிமையை உணர்ந்து இடையெநா ஒதிவர இறை பதம் காண்பான்.

சைவசமய பிரமாண நால்களாக வேதம், ஆகமம் விளங்குகின்றன. கோவிலில் நடைபெறுகின்ற கிரியைகள் வேதமுறைப்படியும், கோவிலின் அமைப்பு ஆகமமுறைப்படியும் அமைந்துள்ளன. நமது நாட்டில் வேதமுறைப்படி ஆறுங்கால்பூசை நடைபெறுகின்ற சிவன் ஆலயங்களும், முன்று காலப் பூசை நடைபெறுகின்ற பிள்ளையார், முருகன், அம்பாள், விஷ்ணு ஆலயங்களும் உள்ளன. இதைவிட ஒரு காலப்பூசை, கிழமைக்கொரு பூசை நடைபெறுகின்ற சிறு ஆலயங்களும் பல உள்ளன. வேதமுறைப்படி கிரியைகள் நடைபெறுகின்ற ஆலயங்களில் நாடொறும் யாகம் வளர்த்து, அபிடேகம், ஆராதனை கட்டாய கிரியைகளாக அமைகின்றன. அபிடேகத்திற்கு ஆவின் பஞ்சகவியங்கள் (பால், தயிர், நெய், கோசலம், கோமயம்) சேர்க்கப்படுகின்றன. இதை அப்பர் நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தில் “ஆவிலுக்கருங்கலம் அரன் அஞ்சாடுதல்” என்று பாடியுள்ளார். கல்லோடு கட்டிக் கடலில் போட்டபோது, நாவுக்கரசர் “சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்..... நற்றுணையாவது நமச்சி வாயவே” என்று பாடிக்கரைசேர்ந்தார். நமச்சிவாயப் பதிகத்தின் ஏனைய மிகுதிப் பாடல்களின் இறுதியிலும்

வினாக்கள் முறையே

“நமச்சிவாயவே” என்று பாடியுள்ளார். திருவைந்தெழுத்தின் மகிழ்ச்சியினால் கல் தெப்பமாக மிதந்து அவர் கரைசேர்ந்தாரென்பது திருமுறை கூறும் உண்மையாகும். எனவே, மனிதரும் திருக்கோவிலில் நடைபெறுகின்ற கிரியைகளைக் கண்ணார்க்கண்டு, வாயார் இறைவன் புகழைப் பாடும் திருமுறைப் பாடல்கள் பாடி இறைபதம் அடையலாம். திருமுறைப் பாடல்கள் தெரியாத பாமர மக்கள் “சிவாயநம்” என்னும் திருமந்திரத்தை ஒதி வீதிவிலம் வரலாம்.

திருவைந்தெழுத்தின் அருமை பெருமையை நன்கு அறிந்தவர்கள் நாயன்மார்கள் அவர்களுள் நங்கு சமணாக்களால் துங்புத்தப்பட்டவர் திருநாவக்கரசு நாயனார் ஆவார். அவர் திருவைந்தெழுத்தின் மகிழ்ச்சியை பின்வரும் பாடல் மூலம் அறியத் தருகின்றார்.

நமச்சிவாயவே நூனமும் கல்வியும்

நமச்சிவாயவே நானறிவிச்சையும்

நமச்சிவாயவே நாநவின்றேத்துமே

நமச்சிவாயவே நன்னெறி காட்டுமே

திருநூனசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் தன் திருமணத்தில் கலந்துகொண்ட சகலருடனும் நல்லூர்ப் பெருமணத்திருக்கோயிலில் சிவசோதியில் கலக்கும்போது நமச்சிவாயத் திருப்பதிக்கப் பாடல்கள் ஒதிக்கொண்டு முத்தியடைந்தார். அவர் “காதலாகி கசிந்து கண்ணீர் மல்கி... நாதன் நாம நமச்சிவாயவே” எனப் பாடியுள்ளார். சுந்தரரூத்தி நாயனாரும் திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி நாதரை வணங்கி நமச்சிவாயப் பதிகத்தை பாடியருளினார். அவர் அருளிய “மற்றுப்பற்றிறனக்கின்றி நின்திருப்பாதமே மனம் பாவித்தேன்... நற்றவாவுனை நான் மறக்கினுஞ் சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே” எனது திருவைந்தெழுத்தை இறுதியில் வைத்து முடித்துள்ளார். மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் குதிரை வாங்கச் சென்ற விடத்து திருப்பெருந்துறையில் இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு, கொண்டு சென்ற பணம் முழுவதையும் செலவிட்டுப் பாதபூசை செய்தார். அப்பொழுது அவர் “நமச்சிவாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க” என்று தொடங்கும் சிவபூராணத்தைப் பாடி, மலர்களால் பாத பூசை செய்தார். தன்னுடன் வந்த வர்களை மறந்தார். ஒளவையாரும் “சிவாயநம் வென்று சிந்தித்திருப்பார்க்கு அபாயம் ஒரு நாளும் இல்லை” என்று திருவைந்தெழுத்தின் பெருமையை உலக மக்களுக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறார். இறைவன் காலத்துக்குக் காலம் தேவைக்கேற்ற முறையில் சித்தர்களையும் ஞானிகளையும், நாயன்மார்களையும், பூமிக்கு அனுப்பி வைக்கிறார். இவர்களினால் திருவைந்தெழுத்தின் பெருமை புவி எங்கும் பரவட்டும்; மக்கள் மனம் திருந்தட்டும்; தீமை ஓழிந்து நன்மை பெருகட்டும் பரந்த நோக்குடையவராக மனம் அமையட்டும் என்று இறைவன் என்னுகின்றார். பூமியில் அவதரித்த மனிதன் பெரியோர் கூறிய திருவைந்தெழுத்தின் மகிழ்ச்சியை உணர்ந்து நடந்தால் இறைபதம் அடைவாளென்பது தின்னை. இறுதியாக நாம் இநக் கும் தறுவாயில் பட்டினத்தார் வேண்டுவது போல் “ஜங்தொடர்ந்து.... கையுந் தொழுப்பண்ணி யைத்தெழுத் தோதவங் கற்பியுமே” என வேண்டி இறைவனடி சேர்வோமாக.

செய்திச் சிந்றல்கள்

- * வடமராட்சி கிழக்கு பிரதேசங்களில் யுத்தத்தால் சேதமடைந்த மற்றும் அழிவடைந்த இந்து ஆலயங்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களை புனரமைப்பு செய்யுமாறு ஆலோசனை கூறப்பட்டது.
- * அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கத்தினால் பொன்விழாச் சைவமாநாடு 03.10.2010 ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை 9.00 மணி தொடக்கம் இரவு 7.00 மணி வரை கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் கலை விழாக்களுடன் கோலாகலமாக இடம்பெற்றது.
- * ஆணைக்கோட்டை வள்ளிதேவசேனா சமேத பாலகப்பிரமணிய ஆலய கும் பாபிஷேகம் எதிர்வரும் 27ஆம் திகதி புதன்கிழமை காலை 10.30 மணிக்கு நடைபெறவுள்ளது. அதற்கு முன்னோடியாக எண்ணெய்க்காப்பு சாற்றும் வைவாம் 24.10.2010 காலை 10 மணி தொடக்கம் மறுநாள் மாலை 6 மணிவரை நடைபெற்றது.
- * காயத்திரி பப்ளிக்கேஷனின் பத்தாவது ஆண்டு நிறைவையொட்டி ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் எழுத்தாருவில் உள்ள படைப்புக்களை அச்சுரு ஏற்றவுள்ள வர். அதற்கான சிறுகதைகள், நாவல்கள், குறுநாவல்கள், சிறுவர் கதைகள், 25 இளம் எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்கள், பாடசாலை, பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்குத் தேவையான கல்விசார் நூல்கள், உளவியல் நூல்கள் கணினி நூல்களை கண்காட்சி அலுவலகத்தில் ஒப்படைக்கு மாறு தெரிவிக்கப்படுகின்றது.
- * கிளிநோச்சி உருத்திரபூரம் திருக்குமூம்ப கண்ணியர்மட மாணவர் இல்லத்திற்கு மின் இணைப்பு, நீரிறைக்கும் இயந்திரம் ஒன்று, தொலைத்தொடர்பு வசதிக் காக சீ.டி.எம்.ர் ஒன்றும் பருத்தித்துறை ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண சாரதா சேவாச்சிரமம் வழங்கியுள்ளது. இதற்கான செலவீனம் சுமார் 2 இலட்ச ரூபாவாகும்.
- * வலி. கிழக்கு பிரதேச சபை பிரதான மண்டபத்தில் தேசிய வாசிப்பு மாதத்தை ஓட்டி புத்தக கண்காட்சியும், மலிவு விற்பனையும் இடம்பெற்றன.

நேரத்திற்குப் பின்பு 2010 சுந்திரை

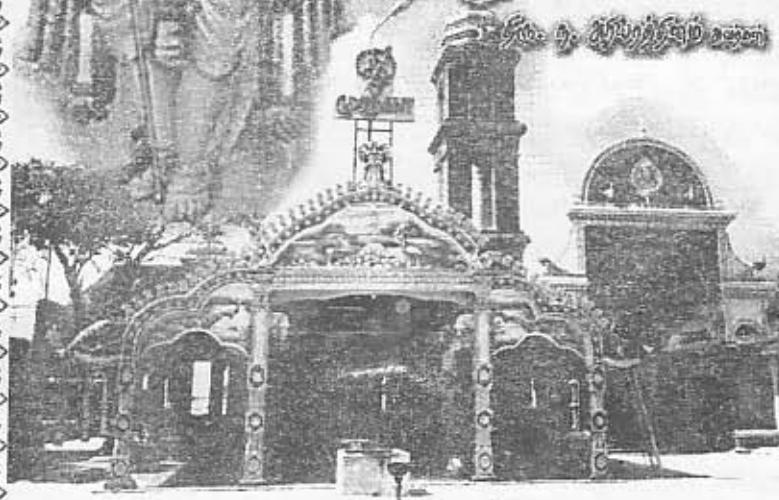
குதாப்பச்சி...

சிறிது நேரத்திற்குப் பின்பு கல்விப் பணிப்பாளர் சுந்தரலிங்கம் அவர்களின் துணைவியார் விழிற்குள் நின்றவாறே “என்ன அலுவல்” என்று என்னிடம் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதற்கு நான் “அரியரத்தினம் வந்திருக்கின்றேன்” என்று சேரிடம் கூறுவங்கள் என்று அவரிடம் குறிப்பிட்டேன். அதற்கு கல்விப் பணிப்பாளரின் துணைவியார் “அவர் இல்லை” எனக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்நிலையில் என்ன செய்வதென்று தெரியாது

சில விநாடிகள் யோசித்த நான், சிறிது தயக்கத்துடன் “சேர் எங்கே போய்விட்டார்” என்று கேட்டேன். இதற்கு சுந்தரலிங்கம் அவர்களின் துணைவியார் “ஸ்ரீக்கு போய்விட்டார்” என்று குறிப்பிட்டுடன் “இப்போழுது கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன்புதான் போனவர்” எனவும் எனக்கு பதில் கூறினார்கள். இந்த நிலையில் “என்ன செய்வது” என்று தெரியாத நிலையில் “சரி நான் வருகின்றேன்” என அந்த அம்மையாரிடம் குறிப்பிட்டுவிட்டு எமது தூர்அழிர்ஷ்டமான நிலையை என்னிமனவருத்தம் அடைந்தேன்.

உண்மையில் மிகுந்த கவலையும் ஏமாற்றமும் எமக்கு ஏற்பட்டது. அலுவலகத்திற்கு செல்வதற்கு முன்பே கல்விப் பணிப்பாளரை சந்தித்துவிட வேண்டுமென்று எவ்வளவு திட்டமிட்டு நின்டதாரத்திலிருந்து சிரமப்பட்டு வந்தும் சந்திக்க முடியாமற் போய்விட்டதே என்பது எமக்கு பெரிய ஏமாற்றமாய் அமைந்துவிட்டது. கல்விப் பணிப்பாளர்களுக்கு பொறுப்புக்கள் சுமைகள் அழிக்க ஆகவே, “சிலவீளாகளில் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு முன்பே செல்லவேண்டிய அலுவல் காரணமாக வேளாக்கே செல்கின்ற

சுந்திரை

சந்தர்ப்பங்களும் தவிர்க்கமுடியாதவைதான்” என்பதையும் உணர்ந்து கொண்டோம். இதைப்பற்றி எல்லாம் சிந்தித்தபொழுது “இன்னும் வேளைக்கு வந்திருக்கலாம்” என்று அடியேன் எனக்குள்ளே எனது தவறை யோசிக்கலானேன்.

அடியேன் மட்டுமல்ல, ஆச்சிரமத்தின் கவாமிகளும் கவலைப்பட்டார்கள். ஜிந்து அல்லது பத்து நிமிடங்கள் தனியாகச் சந்திக்க வேண்டுமென்பதற்காக நாங் கள் எமக்கிருந்த வேறுவேலைகளையும் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, காலைப்பொழுதில் நம்பிக்கையுடன் வந்தும் ஏமாற்றமாகப் போய்விட்டதே என்றும் யோசித்தோம். இறுதி யில் இருவரும் என்ன செய்வதென்று சில நிமிடங்கள் எமது தூர்அதிர்ஷ்டத்தைப் பற்றி எமக்குள் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொண்டோம். மேலும், “யோசிப்பதற்கு எதுவும் இல்லை” என்ற முடிவுடன் அங்கிருந்து பற்படுவதற்கு ஆயத்தமானேனாம்.

கவாமிகள், மோட்டார் சைக்கிளைத் திருப்பி அதனை ஸ்ராட் செய்தார்கள். இரண்டு முறை ஸ்ராட் செய்தும் மோட்டார் சைக்கிள் ஸ்ராட் ஆகவில்லை. மேலும் இரண்டு முன்று முறை ஸ்ராட் செய்து பார்த்தார்கள். அப்பொழுதும் அது ஸ்ராட் ஆகவில்லை. இந்த நிலையில் எங்களுக்கு அந்தநாள் ஒரு ஏமாற்றமும் கஷ்டமும் நிறைந்த நாளாக அமைந்திருப்பதை, அப்பொழுது நஞ்கு உணர்ந்து கொண்டோம். அதேநேரம், “மானிட வாழ்க்கையில் இப்படியான கஷ்டங்களும் ஏமாற்றங்களும் இயல் பானவைதானே” எனவும் யோசித்துக் கொண்டோம். ஆனாலும், தொடர்ந்தும் அங்கே மோட்டார் சைக்கிளான் நின்று அது ஸ்ராட் ஆகாது சிரமம் கொடுப்பதை கல்விப் பணிப்பாளரின் துணைவியார் அவர்களோ அல்லது எமக்கு தெரிந்த வேறு அட்களோ பார்க்குமிட்டது, அது அவர்களுக்குத் தேவை இல்லாத கஷ்டங்களை ஏற்படுத்துவதாக அமைந்துவிடும் எனச் சிந்தித்தோம். இதனால் நாம் அங்கிருந்து மோட்டார் சைக்கிளை உருட்டி கொண்டு ஏற்றதாழ 15 மீற்றர் தூரம் சென்று கொண்டிருக்கும் பொழுது அங்கே ஒரு சிறிய குச்ச ஒழுங்கை இருப்பதை அவதானித்தோம். இப்பொழுது அந்த ஒழுங்கைக்குள்ளே மோட்டார் சைக்கிளை உருட்டிச் சென்றோம். அத்துடன், இந்த ஒழுங்கைக்குள்ளேயே வைத்து “என்ன பிழை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ப பார்ப்போம்” எனவும் திட்டமிட்டோம்.

ஆச்சிரம கவாமிகள் அடியேனிடம் “மாஸ்ரர், பிழை என்ன என்பது எனக்கு விவிளங்கவில்லை. ஆனால், அதேநேரம் பிழை ஏதும் ஏற்படுவதற்கும் வாய்ப்பு இல்லை” என்பதுடன் “தெற்கும் சிறிது நேரம் பொறுத்து ஸ்ராட் பண்ணுவோம்” எனவும் குறிப்பிட்டார்கள். ஏதோ ஒரு சோதனையை சந்தித்தியான் இன்று எங்களுக்கு ஏற்படுத்துகின்றான் என்றும் இருவரும் எமக்குள்ளே கருத்துக்களைப் பரிமாறிக்கொண்டோம். இவ்வாறு கதைத்து சில நிமிடங்கள் அந்த குச்ச ஒழுங்கைக்குள்ளேயே நேர்த்தை செலவு

செய்தோம் இறுதியில் மோட்டார் சைக்கிளில் என்ன பிழை இருக்கலாம் என யோசித்து விட்டு, “எதற்கும் முதலில் பிளக்கைக் கழட்டிப் பார்ப்போம்” என முடிவு செய்தவாறு அதனைச் செயற்படுத்துவதற்கு ஆயத்தமானோம்.

அப்பொழுது, ஒரு வாகனம் அந்த பிரதான ஒழுங்கையால் போகின்ற சத்தம் எமக்குக் கேட்டது. அடியேன் நாங்கள் நின்ற குச்ச ஒழுங்கையிலிருந்து அந்த ஒழுங்கையின் முகப்பிற்குச் சென்று அந்த வீதியை எட்டிப் பார்த்தேன். அந்த வாகனம் கல்விப் பணிப்பாளருடைய வீட்டையும் தாண்டிச் சென்று கொண்டிருந்தது. அவ்வாறு சென்றுகொண்டிருந்த வாகனம் நேரே சென்று ஒரு முடக்கில் தரித்து நின்றது. அவ்வாறு தரித்து நின்று அங்கேயே திருப்பிக்கொண்டு மீண்டும் போன வழியே திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தது.

அப்படி வந்து கொண்டிருந்த வாகனம் கல்விப் பணிப்பாளர் வீட்டிற்கு முன்னால் வந்து நின்றது. அங்கே கல்விப்பணிப்பாளர் தனது வீட்டிற்குள் இருந்துவந்து அந்த வாகனத்திலேயும், வாகனம் பூறப்பட்டு ஒழுங்கையால் வந்து கொண்டிருந்தது. அடியேன் அந்த வாகனத்தில் இருப்பவர்களின் கண்களில் படாது குச்ச ஒழுங்கைக்கு உள்ளே சிறிது தூரம் திரும்பிவந்து, அதற்குள் நின்றவாறு கவனித்தேன். அங்கே கல்விப் பணிப்பாளர் முன்சீட்டில் இருக்க வாகனம் நாம் நின்ற குச்ச ஒழுங்கையைத் தாண்டி சென்று கொண்டிருந்தது.

சந்திதியான் எங்களைத் தாமதப்படுத்தியதன் காரணத்தை இப்பொழுது நாம் நன்கு விளங்கிக்கொண்டோம். ஆம்! அடியேன் தான் தன்னைச் சந்திக்க வந்திருப்பதை வீட்டிற்குள்ளேயே இருந்தவாறு கல்விப் பணிப்பாளர் நன்கு அவதானித்துள்ளார். இவ்வாறு அவதானித்த கல்விப் பணிப்பாளர், ஏற்கனவே அறிமுகமான என்னை அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சந்திப்பது தனக்கு சில சங்கடங்களை ஏற்படுத்தும் என்பதை உணர்ந்துதான் என்னைச் சந்திப்பதைத் தவிர்ப்பதற்கான ஒரு உபாயத்தை கையாண்டுள்ளார் என்று யோசித்தேன். இதனாற்றான் தான் அலுவலகம் சென்று விட்டதாக தனது துணைவியார் மூலம் எனக்கு தெரியப்படுத்தியுள்ளதை அடியேன் நன்கு விளங்கிக் கொண்டேன்.

கல்விப் பணிப்பாளர் எங்களைச் சந்திப்பதைத் தவிர்ப்பதற்கான அந்த தந்திரமான செயற்பாட்டை மிகவும் கச்சிதமாகவே செய்துமுடித்துள்ளார்கள். ஆனாலும், சந்திதியானை வணங்கி, “நீயே துணை” என்று சென்ற நாம் அதனை நன்கு விளங்கிக்கொள்வதற்கு சந்திதியான் எந்தளவு பக்குவமாக எமக்கு வழி ஏற்படுத்தி சந்தர்ப்பம், குழந்தைகளை அமைத்துச் செயற்பட்டுள்ளான் என்பதைத் தெட்டத்

நிலைப்பாட்டை நாம் நன்கு விளங்கிக்கொண்ட நிலையில் “மாஸ்ரர் இனிமேல் மோட்டார் சைக்கிளில் எதுவும் திருத்த வேண்டிவராது. ஆகவே, இப்படியே ஸ்ராட் பண்ணிப் பார்ப்போம்” எனச் சவாமிகள் என்னிடம் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே பிளக்கைக் கழட்டிப்பார்க்கின்ற முயற்சியைக் கைவிட்டு மோட்டார் சைக்கிளை அப்படியே சவாமிகள் ஸ்ராட் பண்ணினார்கள். என்ன ஆச்சரியம் மோட்டார் சைக்கிள் ஒரி அடியில் ஸ்ராட் ஆகிவிட்டது. கல்விப்பணிப்பாளர் சுந்தரவிங்கம் அவர்களை சந்திக்க முடியவில்லையே என்ற மனக்கவலை எமக்கு இருந்தாலும், சந்திதியான் எமது கண் எதிரே காட்டிய திருவிளையாடலின் புதுமையை என்னி அகமகிழ்வுடன் ஆச்சிரமத் திற்கு திரும்பிக்கொண்டிருந்தோம். தன்னைப் பூரணமாக நம்புகின்ற மெய்யடியவர்களது வாழ்க்கையை தினமும் மறைமுகமாக நின்று வழிப்படுத்துகின்ற சந்திதியான் அவ்வப்பொழுது வெளிப்படையாகவே இவ்வாறான புதுமைகளையும் நிகழ்த்துகின்றான். இவ்வாறு புதுமைகள் நிகழ்த்துகின்றவனை அற்புதக்கந்தன் என்று அழைப்பதா? அதி சயக்கந்தன் என்று அழைப்பதா?

ஆம், மோட்டார்சைக்கிள் ஸ்ராட் ஆகாது எம்மை தாமதப்படுத்தி, பின், வீட்டில் இருந்து கல்விப்பணிப்பாளர் வாகனத்தில் செல்வதையும் எமக்கு நேரடியாகக் காண்பித்து, அதன்பின் ஸ்ராட் ஆகாது நின்ற மோட்டார் சைக்கிள் ஒரே அடியில் ஸ்ராட் ஆகியது எல்லாம் தொடர்ச்சியாக நடைபெறுவது விந்தையிலும் விந்தை அல்லவா!

1992ஆம் ஆண்டு இச்சம்பவம் நடைபெற்று சில நாட்களின்பின் யாழ்ப்பாணத் தில் கல்விப் பணிப்பாளரது அலுவலகத்தில் அடியேன் அவரை தனியாகச் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அப்பொழுது தான் அவருடைய வீட்டிற்குச்சென்ற அந்த சம்பவத்தைப் பற்றி எதுவுமே வெளிப்படுத்தவில்லை. இயல்பாகவே கலகலப்பாக உரையாடினேன். அதன்பின் அன்று அவரது வீட்டிற்கு குதைப்பதற்குச்சென்ற அதே விடையத்தை அவர் தனியாக இருந்தமையால் உரையாடினேன். கல்விப்பணிப்பாளரும் என்னுடன் மனம் திறந்து உரையானார்கள். அப்பொழுது சுந்தரவிங்கம் அவர்கள் எனக்கு முறைப்படி கிடைக்கவேண்டிய அந்த விடயத்தை வேறு ஒருவருக்கு செய்ய நேரிட்டுவிட்டது என்ற உண்மையை திறந்தமனதுடனும் அன்பாகவும் எடுத்துக் கூறினார்கள்.

அத்துடன், இந்த விடயத்தை எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் யார் கேட்டுக்கொண்ட தற்கிணங்க செயற்படுத்த வேண்டியிருந்தது என்ற உண்மையையும் எனக்கு தெரியப்

நூற்கணக்கு 2010 ஆண்டியை

படுத்தினார்கள். அவருடைய வெளிப்படைத் தன்மையையும் நேர்மையையும் சிந்தித்த பொழுது மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. எனக்கு நியாயம் கிடைக்க வேண்டும் என்பதை கேட்பதற்காக அன்று நான் அவரது வீட்டிற்கு செல்லவில்லை. உண்மையை அறிவதற்காகவே சென்றேன். ஆனால், அன்று அந்த உண்மை தெரியவில்லை. சந்தியானுடைய திருவிளையாடல் தெரிந்தது. இன்று அந்த உண்மையும் தெரிந்து விட்டதால் இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியும் ஏற்பட்டது.

அதேநேரம் இந்த உண்மையை எவ்வாறு எனக்கு தெரிவிப்பது என்ற சங்கடத்தாற்றான் கல்விப்பணிப்பாளர் என்னை வீட்டிலே சந்திப்பதை தவிர்த்துள்ளார் என்பதையும் என்னால் நன்கு உணர்முடிந்தது. நானும் அதைப்பற்றி அதன்பின்பு ஒருபோதும் அவருடன் உரையாடவிரும்பவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, அவர் அமரத்து வம் அடையும் வரை சிறந்த நண்பர்களாகவே பழகிக்கொண்டோம்.

ஓம் முருகா!

நூற்கணக்கு ஆண்டியை
சந்தியான் ஆச்சிரம்மேற்கொண்டுவரும்
நித்திய அன்னப்பணிக்கும் மற்றும்
ஆச்சிரமத்தினால் நடாத்தப்படும் சுகல
சமுதாய்யணிகளுக்கும் உதவியிய விரும்புவோர்
கீழே உள்ள முகவரியுடன் தொடர்புகொள்ளவும்.

ஓட்டிட்டளை

டச. மோகனநாஸ்
நூற்கணக்கு ஆச்சிரம்,
தொண்டமராறு,

T.P.No. 021- 2263406, 021 3219599

ஓட்டிட்டளை

டச. மோகனநாஸ்
க. கிள. 7342444
திலங்கிவங்கி,
பகுந்தத்துறை.

www.sannidhiyan.org

தமிழகத்திருக்கோயில்வரிசு:

தொடர்ச்சி....

திருப்பவேந்திரன்

- ஒல்லசுவாயூர் அப்பாவன்யா எழகன் -

“மாலை சாத்தந் தாடகை மாணங் காத்தான் தாழ்ந்து புங்கச் சிட்டர்க்கும் படியூ கலயன் அங்பின் நிமிர்ந்தளம் பிரான்ஷார் சதால்”

எனத் திருவிளையாடற் புராணத்தில் சிறப்பித்துக் கூறப்படுகின்ற திருத்தலம் “திருப்பனந்தாள்”. பணையின் தாளில் இறைவன் எழுந்தருளியிருப்பதால் “பனந்தாள்” எனப்பட்டது. தலமரமான இரண்டு ஆண்பளைகள் பிரகாரத்தில் உள்ளன. இத்தலத்துக்குத் “தாலாவனம்” (தாலம் - பணை) என்கிற சிறப்புப் பெயருமுண்டு. தாடகை பூசித்தமையால் (இராமாயணத்தில் வரும் தாடகையல்ல இவள். இவள் வேறானவள்) இத்தலத்திற்குத் “தாடகையில்வரம்”, “தாடகேச்சரம்” என்னும் பெயர்களுமுண்டு.

இறைவன் : செஞ்சடையப்பர், தாலவனேஸ்வரர், ஜூடாதர்

இறைவி : பிருகந்நாயகி, பெரியநாயகி, தாலவனேஸ்வரி

தாடகை என்னும் பெண்ணொருத்தி புத்திரப் பேரு வேண்டி இத்தலத்துப் பெருமானைத் தினமும் மாலை சாத்தி வழிபட்டு வந்தாள். ஒருநாள் இறைவனுக்கு மாலை சாத்தும் போது மேலாடை நெகிழி, அதனைத் தனது இரு முழுங்கைகளாலும் பற்றிக்கொண்டு, மாலை சாத்த முடியாமல் செய்வதற்றியாது வருத்தமடைந்து நிற்க, அவனுக்கு இரங்கிய இறைவன் திருமுடியைச் சாய்த்து (லிங்கபாணம்) மாலையை ஏற்றருளினார். அந்த இடத்தை ஆண்ட அரசனும் ஏவலாளர்களும் பலவாறாகவும் முயற்சி செய்தும் சாய்த்த தலையைப் பெருமான் நிமிர்த்தவேயில்லை. குதிரைகள், யானைகளிலெல்லாம் சங்கிலிகள் பூட்டி இழுத்தும் கூட முயற்சிகள் வீணாயின். மதியுக முள்ள மந்திரி ஒருவன், “ஹர் எல்லையில் தங்கியுள்ள குங்கிலியக் கலை நாயனாரை அழைத்து வந்தால் உடயோகமுள்ள ஆலோசனை தருவார்” என்று கூறி நின்றான். அதன்படி, மிகுந்த மாலை மரியாதையுடன் குங்குலியக் கலை நாயனார் திருப்பனந்தாள் அழைத்து வரப்பட்டார். ஒரு கயிற்றின் நுனியைச் சாய்ந்திருந்த லிங்கபாணத்தில் கட்டி, மறுமுனையை தன் கழுத்தில் கட்டி உடல் நோவ - உளம் சோர இழுத்தார்.

திருவாண்மை 2010 ஆய்வியல்

உண்மை அடியவனின் உடலில் ஏற்படும் வலியைப் பொறுக்க முடியாத எம்பிருமான் கருணை கூர்ந்தார். சாய்ந்தபடியிருந்த லிங்கபாணம் பழையடி நிமிர்ந்து கொண்டது. தாடகையின் அன்பையும், ஶகுங்குலியக் கலயநாயனாரின் ஆழமான பக்தியையும் எக்காலமும் உலகத்தோர்க்குக் காண்பிக்கும் நோக்குடன் அந்த லிங்கபாணம் இன்றும் கூட சுற்றிரு சாய்ந்த நிலையில் இருப்பதை கருவறைக்கு வெளியியீருந்தபடியே நம்மால் பார்க்க முடிகிறது.

கருவறைக்கு முன்பாகவுள்ள பதினாறு கால் மண்டபத்தில் மேற்குறித்த வரலாறு அழகிய வர்ணத்தில் ஓவியாக வரையப்பட்டுள்ளது. ஓவியத்தின் உயிரோட்ட முள்ள ஒவ்வொரு காட்சியும் மெய்சிலிர்க்க வைக்கிறது.

கும்பகோணத்திலிருந்து (சென்னை செல்லும் மார்க்கத்தில், கங்கைகாண்ட சோழபுத்துக்கு இடையே) 23 கிமி. தூரத்தில் இத்திருக்கோயில் உள்ளது. மயிலாடு

★ பெரிய பூராணம் - 2ஆம் பாகம் - குங்குலியக் கலய நாயனர் வரலாற்றில் உள்ள 853 - 861 வரையுள்ள பாடல்கள் மூலம் மேற்குறித்த சம்பவம் புற்றிய தெளிவான விளக்கத்தையும் பார்க்கவாம்.

துறையிலிருந்தும் நேர் பாதை உண்டு. ஊரின் நடுவில் ஆலயம். உயர் மதில்கள் குழ கீழும், மேலுங் கோபுரங்கொண்டு சிறந்து விளங்குகிறது இத்தலம். மூலவர் சுயம்பு மூர்த்தி. மேற்கு நோக்கிய சந்திதி. பிரம்மா, திருமால், இந்திரன், அகத்தியர், ஆதிசேஷன், தாடகை, குங்குலியக் கலய நாயனர் ஆகியோர் இத்தலத்தில் வழிப்படுப் பேறுபெற்றவர்களுள் சிலராவர். அம்பாள் சந்திதி கிழக்கு நோக்கியது. அனைவரையும் தன்பால் ஈர்த்தெடுக்கின்ற அழகிய தோற்றும் கொண்டவள் அம்பிகை.

மேலைக் கோபுர வாசலில் நுழைந்ததும் பதினாறு கால் மண்டபமும், அதன் பக்கமாக வாகன மண்டபமும், நாககண்ணிகைத் தீர்த்தமும் உள்ளன. இரண்டாம் கோபுரம் தாண்டியதும் மீண்டும் ஒரு வாகன மண்டபமும், குங்குலியக் கலய நாயனர், சொக்கநாதர், நார்த்தன விநாயகர் சந்திதிகளும் இங்கே உள்ளன. நவக்கிரக மண்டபமும் உண்டு. பிரகாரத்தின் வடமேற்காக சுப்பிரமணியர், நடராஜர் சபை, முத்துக் குமாரசாமி சந்திதிகளும் கிழக்குப் பிரகாரத்தில் பஞ்சஸுத லிங்கங்கள், பைரவர், குரிய சந்திரர் சந்திதிகளும் உண்டு. தென் பிரகாரத்தில் அறுபத்து மூவர் சந்திதிகள், சப்த கண்ணியர், உற்சவ மூர்த்திகள் எழுந்தருளியுள்ளனர். கோஷ்டமூர்த்தமாக தட்சணை மூர்த்தியும் தூர்க்கையும் மாங்களில் வீற்றிருக்க, சண்டிகேசர் தமது இடத்திலும் காணப்படுகின்றனர். கூப்பிய கரங்களைக் கீழே விடாமல் நின்று நின்று ஒவ்வொரு சந்திதியையும் வணங்கி வருகிறோம்.

இத்தலத்தில் குமரகுருபர் சவாமிகள் நிறுவியுள்ள “ஸ்ரீகாசிமடம்” உள்ளது. காசியில் குமரகுருபர் உண்டாக்கிய “குமாரசாமி மடத்தின்” வழிவந்த மடமாதலின் “ஸ்ரீகாசி மடம்” என்ற பெயர் வழங்கப்படுகின்றது. இம் மடத்தின் சார்பாக “செந்தமிழ்க் கல்லூரி” ஒன்றாடபெறுகிறது. மடமும் செந்தமிழ்க் கல்லூரியும் என்னைற்ற அறப்பணிகளைச் செய்து வருகின்றன.

திருப்பனந்தாளில் வாழந்த “நக்கண்தரணி” என்பவரால் இக்கோயில் கருங்கல்லால் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்நாளில் இத் திருத்தலத்தின் பெயர் “திருத்தாடகை ஈச்சரம்” என்றும், இறைவன் பெயர் “தாடகேச்சரத்து மகாதேவா” என்றும், குங்குலியக்கலை நாயனார் மனைவி பெயர் “நீலாயி” என்றுமுள்ள இம்முன்று கல்வெட்டு விபரங்களும் கோயில் வரலாற்று நூலில் தெளிவுபடக் கூறப்பட்டுள்ளது.

செங்சடையப்பரையும், பெரிய நாயகியையும் கண்குளிரக் கண்டு தரிசித்த மனநிறைவோடு, கண்ணைக் கவரும் வண்ண ஓவியங்களை மீண்டும் ஒருமுறை கண்களால் உள்வாங்கி நெஞ்சினில் ஆழப்பதித்துக் கொண்டு நமது திருக்கோயிற்பயணத்தைத் தொடருகிறோம்.

“கண்பொலி நெற்றியினான் திகழ் கையிலோர் வெண்மழுவான்
பெண்புனர் கூறுடையான் மிகு பீடுடை மால் வினடுயான்
விண்பொலி மாமதிசேர் திருசெஞ்சடை வேதியனுர்
தண்பொலி குழ்பனந்தாள் திருத்தாடகை யீச்சரமே”

- சம்பந்தர் -

கார்த்திகை மாத குந்துசை நினைங்கள்

19.10.2010 கார்த்திகை 3	- சாக்கியர் குந்துசை
21.10.2010 கார்த்திகை 5	- சிறப்பியர் குந்துசை
01.11.2010 கார்த்திகை 15	- கனம்புலர் குந்துசை
10.11.2010 கார்த்திகை 24	- வெய்ப்பொருளார் குந்துசை
11.11.2010 கார்த்திகை 25	- ஆனாயர் குந்துசை

நூற்று சிட்டி 2010 ஆண்டு வருடம்

நூற்று தினக்காந்த வாராந்த நிகழ்வுகள்

05.11.2010 வெள்ளிக்கழை முற்பகல் 10.30 மணியளவில் சொற்பாடிவ : - "வெள்ளிக்கழை விரகத்தின் அற்புதங்கள்"

வழங்குபவர் : - வி. தனபாலன் அவர்கள்
(இறைப்பாறிய ஆசிரியர்)

12.11.2010 வெள்ளிக்கழை முற்பகல் 10.30 மணியளவில் விடயம் : - "இசை நிகழ்வு"

வழங்குபவர் : - நாகேந்திரன் சுபாகரன் அவர்கள்
(அன்னாமலை பல்கலைக்கழகம்) (பக்கவாத்திய சகிதம்)

19.11.2010 வெள்ளிக்கழை முற்பகல் 10.30 மணியளவில் சொற்பாடிவ : - "கேவி பாகவதம்" (தொடர்)

வழங்குபவர் : - திரு. அ. குமாரவேல் அவர்கள்

[சிறாஸ்த் விரிவுவரயாளர், யாழ் கல்லூரி வார்த்தைகள்]

26.11.2010 வெள்ளிக்கழை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

ஞானச்சீடர் நூற்று தினகை 155 ஆவது மாத வெளியீடு 2010

வெளியீட்டுரை : - திரு. ச. நவாரத்தினராசவேல் அவர்கள்
(அதிபர் - புத்தார்)

மதிப்பிட்டுரை : - மண்ணதர் பொன்குகந்தன் அவர்கள்
(விரிவரயாளர் - யாழ். புதிய உயர் கல்லூரி)

ஸ்ரீ செல்வச்சந்தர் ஆஸய முகப்புத் தோற்றும்

